

**REFERAT FRA
REGULERINGSMØTET**

7. JUNI 2011

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTET 7. JUNI 2011

SAKSLISTE

Sak 1/2011

Åpning av møte.

Sak 2/201

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2011

1. Bunnfisk nord for 62°N

1.1 Torsk

1.2 Hyse

1.3 Sei

2. Pelagiske fiskerier

2.1 NVG-sild

2.2 Sild sør for 62N

2.3 Kolmule

2.4 Vassild

2.5 Makrell

2.6 Brisling

2.7 Lodde i Barentshavet

3. Fiskeriene i Nordsjøen

3.1 Tobis

3.2 Torsk

3.3 Sei

Sak 3/2011

Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2011/2012

Sak 4/2011

Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2012

Sak 5/2011

Loddtrekning som reguleringsmetode

Sak 6/2011

Gjennomgang og eventuell omlegging av reguleringsprosessen for fiskeriene

Sak 7/2011

Eventuelt

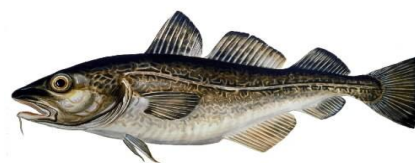
Sak 2/2011

Utviklingen i de enkelte fiskerier i 2011

- 1. Bunnfisk nord for 62°N**
- 2. Pelagiske fiskerier**
- 3. Fiskeriene i Nordsjøen**

UTVIKLINGEN I DE ENKELTE FISKERIER I 2011

1 BUNNFISK NORD FOR 62°N

1.1 TORSK

1.1.1 FISKET I 2010

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter torsk nord for 62°N. Totalkvoten ble overfisket med nesten 500 tonn, og det vil si under 0,5 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	80 785	81 367	-582	100,7 %	936 236
Seitrål	750	166	584	22,1 %	1 751
Konvensjonelle	182 210	186 949	-4 739	102,6 %	1 838 252
Avsetning bifangst	9 500				
Lukket gruppe ¹ :	133 430	146 346	-12 916	109,7 %	1 358 391
<i>U 11 m hj.l</i>	36 893	40 163	-3 270	108,9 %	365 623
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>	35 439	39 670	-4 231	111,9 %	368 963
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>	36 613	39 096	-2 483	106,8 %	364 743
<i>21 m og over</i>	24 484	27 417	-2 933	112,0 %	259 062
Konvensjonelle havfiskefartøy	22 957	23 069	-112	100,5 %	322 917
Åpen gruppe	16 323	17 534	-1 211	107,4 %	156 944
Levende fangst	300	299	1	99,7 %	
Forskning og forvaltning	7 000	6 520	480	93,1 %	74 600
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000	0	100,0 %	11 358
Annet		919	-919		8 103
Tilbakeført tredjelandskvote	4 684		4 684		
Totalt	282 729	283 220	-491	100,2 %	2 870 300

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. mai 2011

¹ Fangst innenfor bifangstavsetningen er inkludert i fangsttallene, men på kvotenivå bare for gruppen konvensjonelle fartøy samlet

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 233 tonn, men man antar at hele avsetningen ble tatt

Bifangstordningen ble i august 2010 styrket med 3 000 tonn som ble refordelt fra den opprinnelige avsetningen til rekreasjons- og ungdomsfisket på 10 000 tonn. I løpet av året ble 4 684 tonn overført fra avsetningen til tredjeland til nasjonal kvote, og kvantumet ble lagt til totalkvoten for å redusere overfisket.

Det ble avsatt 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2010, og levende lagret fangst avregnes med 80 % av kvantumet på sluttseddelen. I henhold til Fiskeridirektoratets Landings- og sluttsedelregister er totalt 1 533 tonn registrert som levende lagret fangst med konvensjonelle redskap. Av dette er 37 tonn registrert som forskningsfangst og 8 tonn som fangst fra fritidsfiske. De resterende 1 488 tonn er fisket av konvensjonelle kystfiskefartøy (lukket og åpen gruppe), og kvotebonusen utgjør 298 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende lagret fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

Torsketrålerne ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering, men fikk en kvoteøkning 19. november da seitrålerene ikke klarte å fiske hele avsetningen på 750 tonn.

Fartøy som fisket med konvensjonell redskaper overfisket kvoten med nesten 5 000 tonn i 2010. Overfisket i åpen og lukket gruppe kyst skyldes god tilgjengelighet og uvanlig høy fisketakt i mars og april 2010.

Det er estimert i underkant av 9 000 tonn torsk landet innenfor bifangstordningen i åpen og lukket gruppe kyst i 2010. Bifangst i åpen gruppe er estimert til å utgjøre nesten 400 tonn.

1.1.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 724 000 tonn, inkludert 21 000 tonn ”murmanskorsk” og 21 000 tonn kystorsk. Av totalkvoten er 97 494 avsatt til tredjeland, og det resterende er delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge er fordelingen som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2011

Land	Kvote (tonn)
Norge	319 253
Russland	307 253
Tredjeland	97 494
Sum	724 000

Det ble ved årsskiftet tilbakeført 8 000 tonn torsk fra kvote avsatt til tredjeland til nasjonal kvote, og dette gav en kvote på 327 253 tonn torsk.

Den 19. mai refordelte Fiskeri- og kystdepartementet ytterligere 10 160 tonn torsk fra avsatt tredjelandskvantum som følge av at det ikke er inngått en avtale med Færøyene for 2011 og at EU ikke har vært i stand til å tilby Norge aktuelle kvotebytter. Norsk totalkvote er nå på 337 269 tonn torsk.

Av den norske kvoten er 7 000 tonn disponert til forsknings- og forvaltningsformål. Det er dessuten avsatt 7 000 tonn til ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget. Det er videre avsatt 300 tonn til kvotebonus for levendelagret torsk. Kvoten er fordelt etter den vedtatte "trålstigen" med 104 790 tonn (32,75 %) til trålere og 215 179 tonn (67,25 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

1.1.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

1.1.3.1 Reguleringsopplegget

Reguleringsopplegget er likt fjorårets opplegg for havfiskeflåten.

Kystfiskefartøy i lukket gruppe er fremdeles innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde. I år er alle fartøy i lukket gruppe regulert med fartøykvoter.

Det er avsatt 6 500 tonn torsk til en bifangstordning for fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 21 meter og fartøy i åpen gruppe. Dette betyr at fartøy på eller over 21 meter hjemmelslengde og under 500m³ ikke deltar i årets bifangstordning, men gruppen er kompensert kvantumsmessig for dette og kvotene er gitt som fartøykvoter. Bifangstordningen er endret sammenlignet med foregående år, og dette er beskrevet nærmere i avsnitt 1.1.3.3.

Samfiskeordningen fra fjoråret er videreført, men med noen endringer, jf. avsnitt 1.1.3.4.

Etter overenskomst med Sametinget om tiltak for oppfølging av Kystfiskeutvalget, besluttet Fiskeri- og kystdepartementet 19. mai fordeling av avsatt kvantum på 3 000 tonn til fartøy i åpen gruppe i Finnmark, Nord-Troms og øvrige kommuner som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning, jf. avsnitt 1.1.3.5.

1.1.3.2 Gruppekvoter, oppfisket kvantum mv

Tabell 3 viser gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi for 2011 pr. 19. mai 2011.

Det er avsatt 300 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levende lagret torsk. Levende lagret torsk skal bare kvoteavskrives med 80 % på fartøyet. Hittil er det levert 820 tonn torsk, hvorav 676 tonn kommer fra kommersielt fiske (kystfiskefartøy i lukket og åpen gruppe). Dette gir en kvotebonus på 135 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende lagret fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

Trålkvoten på 104 790 tonn er fordelt med 104 040 tonn til fartøy med torsketråltillatelse og 750 tonn til dekning av bifangst av torsk for fartøy med seitråltillatelse. Trålerne har pr. 19. mai 2011 landet nesten 37 500 tonn torsk, og det gjenstår således om lag 67 000 tonn (63 %) av årets kvote. På tilsvarende tidspunkt i 2009 og 2010 stod henholdsvis 77 % (54 000 tonn) og 63 % (51 000 tonn) av trålerne sine kvoter igjen. Torsketrålere fikk økt fartøykvotene fra 1 137 tonn til 1 183 tonn pr. kvotefaktor i forbindelse med refordeling av tredjelandskvoten 19. mai. Fartøykvotene er uten overregulering.

Fartøy med seitråltillatelse kan ved hver enkelt landing ha en innblanding på til sammen 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst. Så langt i år er det landet 334 tonn torsk av denne fartøygruppen.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2011

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	104 040	37 028	67 012	35,6 %	357 261
Seitrål	750	334	416	44,5 %	4 169
Konvensjonelle	215 179	175 570	39 609	81,6 %	1 897 927
Avsetning bifangst	6 500				
Lukket gruppe:	161 164	142 384	18 780	88,3 %	1 514 213
<i>U 11 m hj.l</i>	44 255	38 382	5 873	86,7 %	396 921
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>	42 640	41 695	945	97,8 %	443 751
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>	43 695	37 157	6 538	85,0 %	400 058
<i>21 m og over</i>	30 574	25 150	5 424	82,3 %	273 483
Konvensjonelle havfiskefartøy	27 564	13 152	14 412	47,7 %	181 056
Åpen gruppe	19 950	20 034	-84	100,4 %	202 658
Levende fangst	300	135	165	45,0 %	
Forskning og forvaltning	7 000	1 086	5 914	15,5 %	11 833
Rekreasjons- og ungdomsfiske	7 000	977	6 023	14,0 %	10 462
Kystfiskeutvalget	3 000				
Annet		742	-742		4 274
Totalt	337 269	215 872	118 397	64,0 %	2 285 926

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 19. mai 2011

Konvensjonelle fartøy har totalt landet nesten 176 000 tonn torsk pr. 19. mai i år, og det gjenstår vel 18 % (39 600 tonn) tonn av kvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2009 og 2010 stod henholdsvis 30 % (48 000 tonn) og 11 % (19 000 tonn) av kvoten igjen.

Konvensjonelle havfiskefartøy har en gruppekvote på 27 564 tonn torsk. Dette utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Fartøyene i denne gruppen fikk økt fartøykvotene fra 288 tonn til 296 tonn pr. kvotefaktor i forbindelse med refordeling av tredjelandskvoten 19. mai. Fartøykvotene er uten overregulering. Pr. 19. mai er det landet vel 13 000 tonn i denne fartøygruppen, og det gjenstår dermed over 14 000 tonn (53 %) av gruppekvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2009 og 2010 gjenstod henholdsvis 69 % (14 000 tonn) og 53 % (12 000 tonn) av de konvensjonelle havfiskefartøyene sine kvoter.

Lukket gruppe har pr. 19. mai landet vel 142 000 tonn torsk, og det gjenstår således nesten 19 000 tonn (12 %) av kvoten. På tilsvarende tidspunkt i 2009 og 2010 gjenstod henholdsvis 19 % (23 000 tonn) og 1 % (1 100 tonn) av kvotene.

Fartøy i åpen gruppe har pr. 19. mai landet vel 20 000 tonn og gruppekvoten er overfisket med over 80 tonn. På samme tid i 2009 og 2010 hadde fartøy i åpen gruppe landet henholdsvis 8 900 tonn og 16 000 tonn. Fisket på maksimalkvotene ble stoppet 5. mai i år, men fisket fortsetter ut året innenfor garanterte kvoter.

Etter refordeling av utestående tredjelandskvantum økte gruppekvoteene til åpen og lukket gruppe kyst. Konvensjonelle kystfartøy på og over 21 meter hjemmelslengde ble gitt en kvoteøkning tilsvarende økningen i totalkvote etter fordelingen på grupper. Dette utgjør 2,85 % og innebærer samme overregulering som tidligere. Det ble ikke gitt kvoteøkning for fartøy under 21 meter hjemmelslengde, men kvantumet ble tillagt gruppekvoteene for de enkelte lengdegruppene. Dette innebærer at overreguleringen for fartøy under 21 meter hjemmelslengde er redusert. Kvote tillegg etter refordeling av gjenstående tredjelandskvantum utgjorde 567 tonn i åpen gruppe. Maksimalkvotene eller fartøykvotene ble ikke endret.

Tabellen nedenfor viser overreguleringen og kvoteenheter for fartøy i lukket gruppe med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum etter refordeling av tredjelandskvoten 19. mai i år.

Tabell 4: Overregulering og kvoteenheter for kystfiskefartøy i lukket gruppe pr. 19. mai 2011

Hj.lengde	St.lengde	Faktorer	%-andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	2 493,87	27,69 %	44 255	26,0 %	22,4006
	Over 11 m				13,0 %	19,8159
11 - 14,9 m	Under 11 m	2 402,59	26,68 %	42 640	6,0 %	18,9568
	Over 11 m				3,0 %	18,0951
15 - 20,9	Under 11 m	2 462,61	27,34 %	43 695	2,0 %	18,0908
	Over 11 m				1,0 %	17,6601
21 – 500m ³	Under 11 m	1 647,52	18,29 %	30 574	1,0 %	18,7434
	Over 11 m				0,5 %	18,6506
Totalt		9 006,59		161 164		

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2011

Gruppekvoteene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvoteene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

Tabell 5 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe med lasteromskapasitet under 500 m³ ved årets begynnelse og pr. 25. mai 2011 fordelt etter hjemmelslengde og største lengde. Vi ser at det er kommet til en del nye fartøy i gruppen under 11 meter hjemmelslengde og dette er rekrutteringskvoter.

Tabell 5: Antall deltakeradganger (aktive og passive) for kystfiskefartøy i lukket gruppe fordelt på reguleringsgruppen per 1. januar og pr. 25. mai 2011

Hjemmelslengde	Største lengde	Antall deltakeradganger pr. 01.01.11	Antall deltakeradganger pr. 25.05.11
Under 11 m	Under 11 m	1 061	1 057
	Over 11 m	98	108
Totalt		1 159	1 165
11 – 14,9 m	Under 11 m	32	29
	Over 11 m	473	458
Totalt		505	487
15 – 20,9 m	Under 11 m	3	3
	Over 11 m	202	198
Totalt		205	201
> 21 m	Under 11 m		
	Over 11 m	95	93
Totalt		95	93
Totalt		1 964	1 946

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 25. mai 2011

Tabell 6 viser kvoter i åpen gruppe fordelt på lengdegrupper.

Tabell 6: Kvoter i åpen gruppe kyst pr. 1. januar 2011

	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 meter	20	14
8-9,99 meter	28	20
10 m og over	32	22

1.1.3.3 Bifangst

Fiskeri- og kystdepartementet har avsatt 6 500 tonn til bifangst av torsk nord for 62°N fra og med 1. september 2011. Herav er 6 000 tonn fordelt til lukket gruppe for fartøy med hjemmelslengde under 21 meter, og 500 tonn til fartøy i åpen gruppe. Avsetningen er forbeholdt fartøy som leverer all fangst fersk.

Årets bifangstregulering skiller seg fra tidligere års reguleringer blant annet ved at fartøy som har torskekvote igjen kan delta i bifangstfisket uten nødvendigvis å bli kvotebelastet. Utgangspunktet er at fangst av fersk torsk avregnes mot bifangstavsetningen. Dersom innblandingen av torsk er større enn tillatt bifangstprosent og fartøyet har torskekvote igjen, skal overskytende fangst belastes fartøyets kvote. Fartøy som har torskekvote igjen, skal altså kun kvotebelastes for den delen av torskefangsten som overstiger 30 % på ukebasis.

Ettersom beregningen av om det enkelte fartøy er innenfor lovlig bifangstandel skjer på ukebasis, vil det være tillatt med torskeinnblanding som overstiger 30 % i enkeltfangster eller enkeltlandinger selv om fartøyet er tom for torskekvote. Det ligger imidlertid i selve bifangstbegrepet at torskeandelen ikke kan utgjøre hovedmengden av fangsten. Det er bare tale om bifangst så lenge andelen torsk er under 50 % i den enkelte fangst. Dersom torskeandelen er høyere, foreligger det et direkte fiske etter torsk, noe som ikke er tillatt med mindre fartøyet har kvotemessig dekning for det. Når reguleringen er fastsatt med inntil 30 % torskebifangst pr. uke, innebærer dette altså – med mindre noe annet er bestemt – at man i enkeltfangster/-landinger lovlig kan ha inntil 50 % torsk så lenge samlet andel av torsk i løpet av uken ikke overstiger 30 %.

I gjeldende bifangstregulering fremgår følgende:

”Uavhengig av bifangstberegningen på ukebasis, kan andelen torsk ikke overstige 49 % ved landing med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote.”

Denne bestemmelsen flytter i realiteten grensen mellom lovlig bifangst og ulovlig direkte fangst fra 50 % til 49 %, Det vil være en forenkling og innebære en harmonisering med det tradisjonelle bifangstbegrepet dersom grensen mellom bifangst og direktefiske settes til 50 %.

Fiskeridirektøren foreslår således å justere bestemmelsen slik at det tillates inn til 50 % torskeinnblanding ved den enkelte landing uten at det anses som direkte fiske etter torsk. Forslaget innebærer ikke noen endring av regelen om inntil 30 % bifangst av torsk på ukebasis.

Start for bifangstfisket ble ved årets begynnelse satt til torsdag 1. september. Dette kompliserte kvotekontrollen noe, ettersom den ellers er innrettet mot samlede fangster over en uke (mandag-søndag). Fiskeri- og kystdepartementet fremskyndte derfor oppstartsdatoen for bifangst til mandag 29. august, jf. pressemelding 19. mai i år.

Når det gjelder kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket, er det landingsdato som ligger til grunn i gjeldende regulering. Fiskeridirektoratet har mottatt innspill fra Norges Råfisklag der de viser til at landingsdato bør erstattes med fangstdato. Det er blant annet vist til tilfeller der fartøy som fisker i helgen først får landet fangsten på mandag. Større fartøy er dessuten ofte ute i flere dager og fisker, og det kan da være mer reelt å forholde seg til fangstperiode i stedet for tidspunkt for landing. Dessuten bruker gjeldende kvoteregimet fangstdato som avregningstidspunkt med hensyn til fartøykvoter, og det vil derfor være mest hensiktsmessig at man ved bifangst benytter samme avregningsdato for å få et mest mulig enhetlig regelverk og lette kvotekontrollen. Årets bifangstregulering innebærer at fartøy kan fiske på fartøykvoter og innenfor bifangstordningen samtidig fra høsten av.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på torsk nord for 62°N endres til fangstdato.

1.1.3.4 Samfiske

Med virkning fra 22. februar 2010 besluttet Fiskeri- og kystdepartementet å innføre en midlertidig ordning med samfiske for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter. Samfiske innebærer at et fartøy kan fiske hele eller deler av kvoten av torsk, hyse og sei som er tildelt et annet fartøy. Det andre fartøyet har ikke adgang til å drive fiske så lenge samfisket pågår.

Departementet videreførte samfiskeordningen i 2011. Den 10. februar 2011 ble ordningen besluttet utvidet ved å tillate samfiske mellom fartøy med samme eier. Totalt var 28 samfiskelag påmeldt frem til 10. februar (56 fartøy). Pr. 27. mai 2011 er 134 samfiskelag påmeldt (268 fartøy). Til sammenligning var det pr. 20. mai 2010 påmeldt 51 samfiskelag (102) fartøy. Antall påmeldinger (samfiskelag) har således økt vesentlig siden 2010.

I likhet med i 2010 kan hvert fartøy kun drive samfiske med ett annet fartøy i 2011. Dersom et fartøy som deltar i et samfiskelag blir skiftet ut, kan det nye fartøyet imidlertid gå inn i samfiskelaget. Dersom et fartøy A som deltar i et samfiskelag der samfisket er påbegynt selges og ikke blir erstattet, kan fartøy B i samfiskelaget ikke finne seg et nytt fartøy å samfiske med.

Sametinget mener at åpen gruppe skal få delta i samfiskeordningen.

1.1.3.5 Oppfølging av Kystfiskeutvalget

Fiskeri- og kystdepartementet fordelte 19. mai i år de 3 000 tonnene som har vært avsatt til oppfølging av Kystfiskeutvalget. Eiere av fartøy i åpen gruppe i Finnmark, Nord-Troms og øvrige kommuner i Troms og Nordland som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkebaserte tilskuddsordning fikk tilleggskvote fra og med 23. mai i år. Kvoteøkningen er gitt som et tillegg på 6 tonn i forhold til alle gjeldende kvotestørrelser i gruppen. Dette innebærer at maksimalkvoter som bortfalt ved stoppen 5. mai gjenoppstår og i tillegg kan det enkelte fartøy fiske inntil 6 tonn.

Tabellen nedenfor viser kvoter i åpen gruppe kyst fra og med 23. mai i år.

Tabell 7: Kvoter i åpen gruppe kyst fra 23. mai 2011

Fartøylengde	Ordinære maksimalkvoter (stoppet 5. mai)	Ordinære garanterte kvoter	Maksimalkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 meter	20	14	26	20
8-9,99 meter	28	20	34	26
10 m og over	32	22	38	28

1.2 HYSE

1.2.1 FISKET I 2010

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter hyse nord for 62°N. Vi ser at den norske kvoten ble overfisket med vel 400 tonn, og dette innebærer et overfiske på under 0,5 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torskestrål	44 242	60 060	-15 818	135,8 %	514 551
Seistrål	750	211	539	28,1 %	1 810
Konvensjonelle	73 408	61 194	12 214	83,4 %	501 139
Lukket gruppe:	54 322	34 923	19 399	64,3 %	227 865
<i>U 11 m hj.l</i>		6 560			46 324
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>		7 889			53 717
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>		12 634			80 082
<i>21 m og over</i>		7 840			47 742
Konvensjonelle havfiskefartøy	13 213	24 209	-10 996	183,2 %	259 638
Åpen gruppe	5 873	2 062	3 811	35,1 %	13 636
Forskning og forvaltning	2 000	1 522	478	76,1 %	12 445
Ungdoms- og fritidsfiske		65	-65		403
Annet		225	-225		127
Tilbakeført tredjelandskvote	2 459		2 459		
Totalt	122 859	123 277	-418	100,3 %	1 030 475

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. mai 2011

Vi ser at de konvensjonelle havfiskefartøyene og torskestrålerne overfisket gruppekvoteene i 2010. På bakgrunn av store restkvoter i kystgruppen, fikk konvensjonelle havfiskefartøy og torskestråler kvoteøkninger i løpet av året. Fiskeridirektøren stoppet direktefisket for havfiskeflåten på refordelt kvantum 1. desember mens det ennå gjenstod nesten 10 000 tonn av totalkvoten. Fisket fortsatte ut året innenfor garanterte kvoter og som bifangst i fisket etter andre arter.

1.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2011

Land	Kvote (tonn)
Norge	148 750
Russland	139 750
Tredjeland	14 500
Totalt	303 000

Tabell 2 viser totalkvoten av hyse fordelt på Norge, Russland og tredjeland i 2011, og kvoten økte med 25 % fra 2010 til 2011.

Totalkvoten inkluderer 8 000 tonn hyse til hver av partene som kan disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten har man valgt å disponere 2 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål. Dette innebærer en disponibel kvote for norske fiskere på 146 750 tonn.

Den norske kvoten er videre fordelt med 55 765 tonn (38 %) til trål og 90 985 tonn (62 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

1.2.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 3 viser fangstutviklingen for hyse pr. 18. mai 2011.

Av trålkvoten på 55 765 tonn er 55 015 tonn avsatt til torsketrålerne, mens 750 tonn er avsatt til å dekke bifangst av hyse i seitrålfisket. Torsketrålerne ble fra årskiftet regulert med maksimalkvote på 813 tonn pr. kvotefaktor, hvorav 626 tonn er garantert. Maksimalkvoten er overregulert med 30 %. Seitrålerne kan samlet ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse i den enkelte fangst i seitrålfisket. Det er registrert 212 tonn hyse på seitrålerne pr. 18. mai i år. For trålerne totalt er det landet vel 24 600 tonn, og det gjenstår om lag 31 000 tonn av kvoten og det vil si nesten 56 %. På samme tid i 2009 og 2010 stod henholdsvis 67 % (36 000 tonn) og 45 % (20 000 tonn) igjen av gruppekvoten.

Konvensjonelle havfiskefartøy har 18 % av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy, og det vil si 16 377 tonn. Fartøy med kvotefaktor 1,00 kunne fra årets begynnelse fiske og lande en maksimalkvote på 257 tonn, hvorav 183 tonn er garantert. Maksimalkvotene er overregulerte med om lag 40 %. Pr. 18. mai har denne fartøygruppen landet nesten 7 700 tonn, og det betyr at vel 53 %, det vil si om lag 8 700 tonn står igjen av gruppekvoten. På samme tid i 2009 og 2010 stod henholdsvis 55 % (5 900 tonn) og 43 % (5 700 tonn) igjen av gruppekvoten.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2011

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	55 015	24 391	30 624	44,3 %	109 405
Seitrål	750	212	538	28,3 %	1 729
Konvensjonelle	90 985	27 438	63 547	30,2 %	199 922
Lukket gruppe:	67 329	19 062	48 267	28,3 %	116 028
<i>U 11 m hj.l</i>		1 870			13 134
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>		3 550			22 652
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>		6 755			39 520
<i>21 m og over</i>		6 887			40 722
Konvensjonelle havfiskefartøy	16 377	7 688	8 689	46,9 %	79 794
Åpen gruppe	7 279	688	6 591	9,5 %	4 100
Forskning og forvaltning	2 000	119	1 881	6,0 %	804
Ungdoms- og fritidsfiske		32	-32		202
Annet		10	-10		74
Totalt	148 750	52 202	96 548	35,1 %	312 136

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og KONSEJONS- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. mai 2011

Fartøy i lukket gruppe har 74 % (67 329 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fartøy i denne gruppen har fra årets begynnelse kunne fiske uten begrensning i kvoten. Ved en eventuell stopp kan fartøyene fiske innenfor garanterte kvoter. De garanterte kvotene er uten overregulering. Fartøy i lukket gruppe har hittil i år landet vel 19 000 tonn, og det gjenstår således vel 48 000 tonn av kvoten og det vil si over 71 %. Det gjenstod til sammenligning 83 % (36 400 tonn) og 77 % (42 000 tonn) av gruppekvoten i henholdsvis 2009 og 2010.

Fartøy i åpen gruppe har de resterende 8 % (7 279 tonn) av kvoten til konvensjonelle fartøy. Fartøy i åpen gruppe har pr. 18. mai landet nesten 700 tonn. På samme tid i 2009 og 2010 hadde fartøy i åpen gruppe landet henholdsvis 570 tonn og 950 tonn. Denne fartøygruppen har også hatt fritt fiske innenfor gruppekvoten hele året.

1.2.3.1 Bifangst

Fartøy som har fisket den garanterte kvoten av hyse kan ha inntil 25 % bifangst avregnet pr. uke ved landing av andre arter. Fiskeridirektøren har i sak 1.1.3.3 torsk nord for 62°N drøftet og begrunnet et forslag til endring av kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på torsk nord for 62°N fra landingsdato til fangstdato.

Fiskeridirektøren foreslår at også kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på hyse nord for 62°N endres tilsvarende.

1.3 SEI

1.3.1 FISKET I 2010

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter og fangst i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei nord for 62°N. Tabellen viser at om lag 95 % av kvoten ble utnyttet, og at det sto igjen vel 8 400 tonn sei ved årets slutt.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei nord for 62°N i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	66 970	65 250	1 720	97,4	568 869
Torsketrålere	53 576	49 318	4 258	92,1	438 238
Seitrålere	12 394	15 834	-3 440	127,8	130 388
Andre trålere	1 000	98	902	9,8	243
Not	45 250	58 068	-12 818	128,3	226 530
Konvensjonelle	68 780	50 009	18 771	72,7	334 544
Lukket gruppe:	51 585	36 097	15 488	70,0	226 086
U 11 m hj.l		6 466			38 994
11 - 14,99 m hj.l.		13 237			80 128
15 - 20,99 m hj.l.		8 610			53 988
21 m og over		7 783			52 975
Åpen gruppe	9 629	6 264	3 365	65,1	48 831
Konvensjonelle havfiskefartøy	7 566	7 649	-83	101,1	59 628
Forskning - og forvaltning	800	358	442	44,8	2 349
Agn	350	386	-36	110,3	829
Annet/fritid	800	450	350	56,2	2 670
Totalt	182 950	174 522	8 428	95,4	1 135 792

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 06. mai 2011

Alle fartøygruppene var regulert med maksimalkvoter fra årets begynnelse, men disse ble opphevet i løpet av året. Til tross for at det ble åpnet for fritt fiske var det kun konvensjonelle havfiskefartøy, seitrålerne og fartøy som fisker med not som utnyttet kvoten fullt ut. Som tabellen viser overfisket disse gruppene kvoten sin, men ble ikke stoppet ettersom det fortsatt gjensto et betydelig kvantum av totalkvoten.

1.3.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Tabell 2: Seikvoter i 2011

Land	Kvote
Norge	151 950
Tredjeland	21 050
Totalt	173 000

Tabell 2 viser en TAC på 173 000 tonn hvor av 21 050 tonn er avsatt til tredjeland. Av den norske kvoten på 151 950 tonn er 800 tonn avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 800 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 350 tonn til agnformål. Dette gir en disponibel kvote på 150 000 tonn til norske fiskere.

1.3.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET

Oversikt over gruppekvoter og oppfisket kvantum for de ulike gruppene hittil i 2011 er angitt i tabell 3.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei nord for 62°N i 2011

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	55 500	23 792	31 708	42,9	204 206
Torsketrålere	44 400	19 768	24 632	44,5	171 474
Seitrålere	10 100	3 949	6 151	39,1	32 719
Andre trålere	1 000	74	926	7,4	13
Not	37 500	4 879	32 621	13,0	24 246
Konvensjonelle	57 000	24 352	32 648	42,7	192 098
Lukket gruppe:	42 750	17 411	25 339	40,7	131 045
U 11 m hj.l.		2 140			14 605
11 - 14,99 m hj.l.		6 717			47 644
15 - 20,99 m hj.l.		3 830			28 879
21 m og over		4 724			39 917
Åpen gruppe	7 980	1 630	6 350	20,4	10 058
Konvensjonelle havfiskefartøy	6 270	5 310	960	84,7	50 995
Forskning og forvaltning	800	11	789	1,4	80
Agn	350	133	217	38,1	428
Annet/fritid	800	79	721	9,9	525
Totalt	151 950	53 245	98 705	35,0	421 582

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 06. mai 2011

Tabell 3 viser at konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har utnyttet vel 85 % av gruppekvoten. Fartøy i denne gruppen som har kvotefaktor 1,

var i utgangspunktet regulert med en maksimalkvote på 500 tonn sei. Som følge av den generelle utviklingen i fisket ble maksimalkvoten opphevet 16. mars, og det har siden vært fritt fiske. Denne fartøygruppen har sitt hovedfiske før påske. Det direkte fisket skal egentlig stoppes når det gjenstår 750 tonn slik at en har tilstrekkelig kvantum til dekning av bifangst av sei i fisket etter andre arter, men som følge av den romslige kvotesituasjonen for sei nord for 62°N totalt sett har man unnlatt å stoppe dette fisket.

På grunnlag av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle fartøy med mindre enn 500m³ lasteroms volum.

Fartøy med pelagisk trål eller nordsjøtrållatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst.

Torsketrålerne og seitrålerne er regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn dersom fisket skulle bli stoppet.

Tabell 4: Kvotefaktorer og maksimalkvoter for torsketrålere i 2011

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.2011	Herav garanterte
Småtrålere	0,58	318	248
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00	549	428
Fabrikktrålere	1,32	725	565

Tabell 5: Kvotefaktorer og maksimalkvoter for seitrålere i 2011

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.2011	Herav garanterte
Fartøy med kvotefaktor	0,35	401	282
Fartøy med kvotefaktor	0,75	875	605
Fartøy med kvotefaktor	0,85	991	686
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1 166	807

Maksimalkvotene til torsketrålerne har fra 1. januar vært overregulert med 28 %, mens seitrålernes maksimalkvoter er overregulert med 44 %.

Fartøy som fisker med not er også regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. Maksimalkvotene er fastsatt med en overregulering på om lag 235 %.

Tabell 3 viser at den totale utnyttelsen er relativt lav, og fisketakten ser ut til å ligge på nivå med i fjor. I 2010 sto vel 5 % av kvoten igjen ved årets slutt selv ved et fritt fiske for alle gruppene. Totalkvoten i år er redusert med 31 000 tonn fra 2010.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Tidspunktet for en eventuell refordeling vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. Per 6. mai er det fisket vel 4 900 tonn sei innenfor denne fartøygruppen. På tilsvarende tidspunkt i fjor var det fisket vel 4 600 tonn. I 2010 var tilgjengeligheten særdeles god, og kvoten ble overfisket med nærmere 13 000 tonn.

I 2009 sto det igjen hele 30 % av gruppekvoten, men da var det kun fisket rundt 2 000 tonn per begynnelsen av mai. I årene 2007 og 2008 var det fisket rundt 5 000 tonn på tilsvarende tidspunkt, og i begge disse årene ble det etter flere refordelinger åpnet for et fritt fiske mot slutten av sesongen.

Uforutsigbar fisketakt tilsier at fisket bør følges nøye. Hvis fisketakten endrer seg, kan det allerede før Reguleringsmøtet være aktuelt å be om innspill på refordeling i notfisket. Fiskeridirektøren er innstilt på at man øker kvotene gjennom små og heller flere refordelinger, fremfor å risikere en stopp i fisket. Dersom fisket stoppes, vil det enkelte fartøy kunne fiske videre innenfor den garanterte kvoten.

Ytterligere økninger vil bli vurdert ved behov.

1.3.3.2 Åpen gruppe seinot

Fiskeridirektoratet konstaterer at det ved en inkurie i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2011, ikke er fastsatt kvote til fartøy med største lengde under 13 meter som fisker sei med not i åpen gruppe. Det samme gjelder foregående års reguleringsforskrift.

Seinotfisket i kystgruppen har vært deltakerregulert for fartøy fra og med 13 meter største lengde siden 1999. Frem til og med 2003 ble kvotene tildelt med utgangspunkt i fartøyenes største lengde. Fartøy i åpen gruppe fikk samme kvote som fartøy i lukket gruppe med største lengde under 15 meter. Fartøy i åpen og lukket gruppe er regulert innenfor samme gruppekvote.

I 2004 gikk man over fra å tildele kvoter etter største lengde til å tildele kvoter etter hjemmelslengde. Det ble i den forbindelse ikke presisert hvilke kvoter som gjelder for fartøy som ikke har hjemmelslengde, men like fullt har adgang til å delta i seinotfisket, dvs fartøy i åpen gruppe. Vilkårne for å delta i åpen gruppe fremgår nå av § 25, jf. §§ 5 og 6 i forskrift av 12. november 2010 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften).

Samtaler med aktører i næringen innenfor den aktuelle lengdegruppen indikerer at de ved utøvelse av seifiske etter 2003, har forholdt seg til kvoten for fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter og kvotefaktor 1. Denne løsningen tilsvarer i resultat situasjonen før reguleringen ble endret fra største lengde til hjemmelslengde. I praksis synes det derfor ikke å ha oppstått et problem for utøverne selv om gjeldende kvoteregulering ikke uttrykkelig tildeler kvoter for seinotfartøy i åpen gruppe.

Det er imidlertid hensiktsmessig at forskriften har tilstrekkelig presisjon i forhold til hvilke kvoter som gjelder for denne flåtegruppen.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå å ta inn i reguleringen en kvoteregel for fartøy i åpen gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med not i åpen gruppe kan fiske og lande tilsvarende kvanta som fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter. Kvoten kan justeres som følge av refordelinger i lukket gruppe under 15 meter.

1.3.3.3 Bifangst

Fartøy som har fisket den garanterte kvoten av sei kan ha inntil 25% bifangst avregnet pr. uke ved landing av andre arter. Fiskeridirektøren har i sak 1.1.3.3 torsk nord for 62°N drøftet og begrunnet et forslag til endring av kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på torsk nord for 62°N fra landingsdato til fangstdato.

Fiskeridirektøren foreslår at også kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på sei nord for 62°N endres tilsvarende

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 19.01.2012	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 4	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Einar Ellingsen
Guro Gjelsvik
Liv Holmefjord
Truls Konow
Synnøve Liabø
Trond Ottemo
Anne Kjos Veim

SAK 2/11   UTVIKLINGEN I DE ENKELTE FISKERIENE I 2011

1   BUNNFISK NORD FOR 62°N

1.1   TORSK

Fiskeridirektøren viste til gjennomgangen av fisket i saksfremlegget. Deretter foreslo hun å justere gjeldende bifangstbestemmelse for torsk per landing slik at det tillates inntil 50% torskeinnblanding ved den enkelte landing uten at det anses som direkte fiske etter torsk. Forslaget innebærer ikke noen endring av regelen om inntil 30% bifangst av torsk på ukebasis. Det var ingen innvendinger fra Reguleringsmøtet til dette.

Fiskeridirektøren foreslo deretter at kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på torsk nord for 62°N endres til fangstdato. Forslaget møtte ingen innvendinger fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektøren åpnet for kommentarer og innspill fra Reguleringsmøtet.

Norges Fiskarlag henviste til landsstyrevedtaket og henstillingen om å åpne bifangstfisket tidligere enn 29. august. Fiskarlaget kommenterte videre at mange av fiskerne var fornøyd med de endringene det var gjort i avregningsregimet for 2011.

Fiskekjøpernes forening støttet Norges Fiskarlag sitt innspill om å sette i gang med bifangstfisket så snart som mulig, blant annet for å sikre at man får tatt opp mer sei og hyse og å holde markedet mest mulig jevnt forsynt uten å ha de store svingningene.

FHL tok til motmele mot fremskynding av bifangst dato. Organisasjonen begrunnet sin oppfatning med at bifangstknoten er et godt virkemiddel til å strekke sesongen og sikre gjenværende torskefiske på høsten. FHL fryktet at en fremskynding av bifangstfiske vil medføre at bifangstknoten raskt fiskes opp. Organisasjonen bemerket videre at de opprinnelig bad om det ble avsatt et større kvantum til bifangst.

Fiskeridirektøren bemerket at man med fartøyskvotene til lukket gruppe i år ga et tydelig signal til lukket gruppe om at man måtte husholdere med kvoten til bifangstfisket startet. På denne måten ønsket man å skape forutsigbarhet. En slik forutsigbarhet vil lett kunne bli forrykket hvis man justerer på datoer. Fiskeridirektøren pekte videre på at det er forskjeller på hva som gjenstår av gruppekvote, og at man muligens kunne foreta en refordeling på enkelte av gruppene.

Fiskeri- og Kystdepartementet sluttet seg til Fiskeridirektørens prinsipielle betraktninger, og bemerket at det er avgjørende at man holder seg innenfor de fastsatte kvotene.

Norges Fiskarlag tilkjennega at de fulgte Fiskeridirektørens resonnement, men kommenterte at bare deler av fartøyene nå får delta i bifangstfisket. Fiskarlaget mente at all den tid bifangstfiske vil bli et tilbakevendende problem hvert år er det nå tid for å se på alternative løsninger, for eksempel å snu kvoteåret.

Fiskekjøpernes Forening henviste til at det har skjedd relativt store endringer i reguleringen forhold til fjorårets bifangstfiske, og mente at man således ikke kan si at reguleringen er stabil. Organisasjonen uttrykte bekymring for at man kan risikere en overføring av kvote fra kyst til havfiskeflåten. Fiskekjøpernes Forening ga imidlertid direktoratet ros fordi man har bestemt at bifangsten skal leveres i fersk tilstand.

Fiskeridirektøren la til grunn at en refordeling er mer sannsynlig enn endringer på bifangst. Hun åpnet videre opp for å se på overreguleringsgraden som er satt på de minste fartøyene.

FHL påpekte at de i utgangspunktet ikke ønsker en refordeling, men åpner opp for en refordeling til de som er under 11 meter dersom det skulle vise seg å være påkrevd.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund tok opp årets regulering der fritidsfisket på torsk ble regulert ned til 1 000 kg for leveranser for hele landet denne sesongen. NFSF ønsker at fritidsfiskere kan levere fritt på torsk, eventuelt at grensen settes opp til 3 000 kg igjen, slik som tidligere år. Forbundet hevdet at fisken er tatt fra fritidsfiskerne og flyttet til yrkesfiskerne, og at henviste at en slik flytting av fisk ikke hjalp kysttorsken.

Norges Fiskarlag bemerket at man i år har hatt en mengde skrei til lofoten. Fiskarlaget etterlyste mer prøvetaking for å undersøke hva som er kysttorsk og ikke. Organisasjonen mente også at det var på tide å ta opp igjen merkeforsøk.

Havforskningsinstituttet var enig med Norges Fiskarlag i at merking vil være en fornuftig løsning.

Fiskeridirektøren kommenterte at det var kommet innspill på at det burde tillates å samfiske i åpen gruppe. Hun bemerket at åpen gruppe har hatt et fantastisk fiske, at gruppekvoten allerede er overfisket, og at åpen gruppe er en fartøygruppe det er vanskelig å få oversikt over. Fiskeridirektøren bemerket videre at Kystfiskeutvalgskvoten har bidratt til at flere fartøy i åpen gruppe har en kvote å fiske på etter stoppen tidligere i år. Fiskeridirektøren åpnet deretter for innspill og kommentarer fra Reguleringsmøtet.

Norges Kystfiskarlag bemerket at samfiskeordningen i lukket gruppe har resultert i flere bruk på sjøen og henviste blant annet til mulighetene til å samfiske med seg selv. Kystfiskarlaget kunne ikke se begrunnelsen for at åpen gruppe ikke skulle få samme mulighet til å samfiske som lukket gruppe har i dag.

1.2 HYSE

Fiskeridirektøren tok opp innspill fra Norges Fiskarlag om å se på refordeling på trål, og ba om kommentarer fra Reguleringsmøtet.

Norges Fiskarlag stilte seg positiv til at Fiskeridirektøren ville se på refordelingen.

Fiskekjøpernes forening stilte spørsmål ved den lave hyseprisen og ønsket en tilbakemelding på hvordan man kan premiere etter kvalitet. Fiskeridirektøren mente at spørsmål om pris og kvalitet først og fremst er et ansvar for næringen, og henviste til at det ikke er noe i reguleringen som hindrer en i å fokusere på god kvalitet.

FHL henstilte Fiskeridirektoratet til å åpne de stengte områdene ved Finnmark . Norges Fiskarlag fulgte FHL sitt innspill opp, og mente at det bør foretas mer prøvetaking. Fra direktoratets side ble det presisert at stenging og åpning av områder er prioritert, og saken vil bli fulgt opp videre.

Fiskeridirektøren foreslo deretter at kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på hyse nord for 62°N endres til fangstdato. Forslaget møtte ingen innvendinger fra Reguleringsmøtet.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 31.08.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Guro Gjelsvik
Synnøve Liabø

REFERAT REGULERINGSMØTE - SAK 2.1.3 SEI NORD FOR 62°N

Fiskeridirektøren henviste til innspill fra Havforskningsinstituttet der forskerne uttrykker bekymring i forhold til seibestanden, og ber Fiskeridirektøren å unngå å la not fiske utover gruppeknoten sin, da dette vil kunne medføre en uheldig beskatning av seibestanden.

Havforskningsinstituttet bemerket at de generelt er forsiktige med å gå inn i en fordeling av kvotene når disse er satt. Nødvendigheten av å si ifra når beskatningsmønsteret blir et annet enn det forskerne har lagt til grunn i sine prognoser ble likevel understreket. Instituttet informerte om at seibestanden i nord er på vei nedover, og ga uttrykk for at denne utviklingen må stoppes. Havforskningsinstituttet opplyste om at det generelt sett er slik at not fisker den minste seien, trål den mellomste seien og garn den største seien. Not fikk anledning til å fiske en relativt stor andel av totalkvoten i 2010, noe som har påført 2006 og 2007 årsklassen en ekstra høy dødelighet. Den eneste årsklassen som er nevneverdig bedre enn andre er 2007 årsklassen. Havforskningsinstituttet ga uttrykk for at det ikke måtte bli større beskatning av småseien enn det som er nødvendig, og henviste til at det er svært viktig å bevare 2007 årsklassen .

Norges Fiskarlag pekte på at det ikke måtte stå en stor rest av sei igjen på kvoten når året er omme.

Fiskeridirektøren henviste til at det også fra fiskerhold tidligere har vært uttrykt bekymring for at seibestanden var på vei nedover, og bemerket at man må ta hensyn til forskernes uttalelse i forbindelse med videre regulering.

Fiskeridirektøren pekte videre på at notfisket så vidt var kommet i gang, og at man fikk ta en vurdering av en eventuell økning av maksimalkvotene ved en senere anledning.

Norges Råfisklag henviste til at man per dags dato hadde et kvantum på seinot som var på høyde med kvantumet fra 2010 på samme tid.

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med not i åpen gruppe kan fiske og lande tilsvarende kvanta som fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter. Kvoten kan justeres som følge av refordelinger i lukket gruppe under 15 meter. Forslaget møtte ingen innvendinger fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektøren foreslo deretter at kvoteavregningstidspunktet for bifangstfisket på torsk nord for 62°N endres til fangstdato. Forslaget møtte ingen innvendinger fra Reguleringsmøtet.

2 PELAGISKE FISKERIER

2.1 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.1.1 FISKET I 2010

Tabellen nedenfor viser kvoter og fangst av norsk vårgytende sild kvoteåret 2010, fordelt på flåtegrupper. I 2010 hadde Norge en totalkvote på 894 630 tonn norsk vårgytende sild.

Tabellen viser fangsten i 2009, 2010 og 2011 som belaster kvoteåret 2010. Herunder nevnes at dersom et fartøy har fisket mer enn sin tildelte kvote innenfor gjeldende kvoteår, vil den overskytende fangsten automatisk belaste fartøyets kvote neste år. Sum fangst skal derfor være lik disponibel kvote. Imidlertid vil det forekomme overfiske som skal belaste gruppekvote og ikke fartøyets individuelle kvote, for eksempel der fartøyet forskutterer mer enn 10 % på neste års kvote. Verdien blir i slike tilfeller inndratt, og kvantumet belastes neste års gruppekvote.

Fisket i 2010 på forskudd av kvoten for 2011 er ikke tatt med i denne tabellen, da dette ikke skal belaste kvoteåret 2010, men kvoteåret 2011.

Tabell 1: Kvoter i 2010, ufisket kvote 2010, fangst i 2009 og fangst i 2010 relatert til kvoteåret 2010

Fartøy-grupper	Kvote 2010 (t)	Disp. kvote 2010 (t) ¹	Kvoteår 2010 - Fangst (t) i 2009, 2010 og 2011					Justering gruppekvote neste år (t)
			Fangst i 2009 på kvoten for 2010	Ordinær fangst 2010	Ufisket kvote 2010	Overfiske 10 % kvotefleks	Sum fangst	
Ringnot	464 974	464 284	29 164	428 972	5 664	545	463 800	484
Trål	94 167	93 698	7 308	85 073	744	52	93 125	573
Kyst – lukket	329 399	320 199	17 521	316 007	-		333 528	- 13 329
Kyst – åpen	2 000	2 000	-	2 758	-		2 758	- 758
Forskning	3 090	3 090	-	4 491	-		4 491	- 1 401
Agn	1 000	1 000	-	551	-		551	449
Totalt	894 630	884 271	53 993	837 852	6 408	597	898 253	- 13 982

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttsedelregister per 23. mai 2011/Norges Sildesalgslag per 31. mai 2011

¹ Kvote justert for overfiske utover kvotefleksibilitet, avrundning i forbindelse med fastsettelse av faktor osv.

Da kystgruppens fiske ble stoppet 24. februar 2010 kunne fartøyene fiske videre på garantert kvote, evt. overfiske den garanterte kvoteenheten med inntil 10 %. Da stoppen trådte i kraft gjensto det ca. 24 000 tonn til et fortsatt kystfiske innenfor den garanterte kvoteenheten på 50 tonn. Oppdaterte fangsttall fra Norges Sildesalgslag viser at kystgruppen fisket ca. 27 000 tonn over gruppekvote. Av dette var ca. 17 500 tonn relatert til kvotefleksibilitet på fartøynivå fisket i 2009, noe som automatisk trekkes fra fartøyenes individuelle kvoter i 2010.

8 880 tonn relateres til overfiske på gruppenivå, mens resten relateres til overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet. Dette er foreløpig tall.

Tabell 2 gir en oversikt over fangst og førstehåndsverdi av norsk vårgytende sild i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene, uavhengig av kvoteår.

Tabell 2: Fordeling og fangst av norsk kvote i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. rett.	Fangst (tonn)	Verdi (1000 kr)
Ringnotgruppen ¹	464 974	80	442 529	1 526 469
Trålgruppen	94 167	27	88 209	246 177
Kyst – lukket gruppe	329 399	241	331 948	728 467
Kyst – åpen gruppe	2 000	28	2 777	5 034
Forskning/skolekv.	3 090	26	4 944	19 950
Agnkvote	1 000	1	551	820
Ufordelt (inkl. fritidsfiske)			158	291
Totalt	894 630		871 116	2 527 208

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 23. mai 2011

¹ Fangst og verdi for ringnotgruppen er noe lav pga. det mangler ennå noen sluttsedler for 2010.

2.1.2 TOTALKVOTER OG SONEFORDELING I 2011

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge underskrev 21. oktober 2010 avtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2011. Det var enighet om en TAC på 988 000 tonn i 2011, som er i tråd med avtalt forvaltningsplan. Norges andel utgjør 602 680 tonn.

Under den 39. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å overføre 48 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 15 000 tonn norsk vårgytende sild.

I tillegg har Norge i henhold til bilateral avtale mellom Island og Norge vedrørende adgang til NØS nord for 62°N, fiskerisonen rundt Jan Mayen og Islands økonomiske sone for 2010 overført 1 483 tonn norsk vårgytende sild til Island i 2011 som følge av at Island fisket mindre enn 29 660 tonn sild i NØS nord for 62°N i 2010.

Etter disse overføringene er norsk totalkvote for 2011 på 586 197 tonn norsk vårgytende sild.

Tabell 3 viser Norges adgang til å fiske norsk vårgytende sild i andre lands soner. Tabellen viser også de andre kyststatenes muligheter til å fiske sild i områder under norsk jurisdiksjon.

Tabell 3: Norges adgang til å fiske norsk vårgytende sild i andre lands soner, samt de andre kyststatenes adgang til å fiske sild i områder under norsk jurisdiksjon i 2011

Nasjon	Område	Fiskeadgang (tonn)
Norge	EU-sonen	57 887
	Færøysonen	23 156
	Islands økonomiske sone	69 469
EU	Norsk jurisdiksjon nord for 62°N	57 887
Russland	Norsk jurisdiksjon nord for 62°N	141 661
Island	Norsk jurisdiksjon nord for 62°N	144 842
	Herav i NØS nord for 62°N	26 676
Færøyene	Norsk jurisdiksjon nord for 62°N	30 103
	Herav i NØS nord for 62°N	22 384

Fiskeadgangen angitt i tabell 3 fremgår av de bilaterale avtalene inngått i forbindelse med fempartsavtalen om norsk vårgytende sild for 2011. Fiskeadgangen for Russland og Island inkluderer også tilleggsoverføringene fra Norge nevnt ovenfor.

2.1.3 NORSK TOTALKVOTE I 2011

I tillegg til overføringer av norsk totalkvote til Russland og Island er det avsatt 900 tonn norsk vårgytende sild til agn, samt 3 090 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvoter. Agnkvoten og forsknings- og undervisningskvoten trekkes av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Det står da igjen 582 207 tonn til fordeling mellom fartøygruppene.

Overføringen av norsk vårgytende sild Norge til Russland er gjennomført på fartøygruppenivå på tilsvarende måte som i 2010. Den nærmere fordeling av dette kvantumet fremgår av tabell 4.

Tabell 4: Fordeling av 15 000 tonn sild mellom ringnot- og trålgruppen i henhold til forholdstall mellom gruppene lik Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07

Fartøygrupper	Andel iht. 6/07	Forholdstall	Fratrekk sild
	%	%	Tonn
Ringnot	50,26 %	82,86 %	12 428
Trål	10,40 %	17,14 %	2 572
Kyst ¹	39,34 %	-	-
Totalt	100,00 %	100,00 %	15 000

¹ Kyst berøres ikke av transaksjonen.

Ny fordeling på gruppenivå er vist nedenfor i tabell 5.

Tabell 5: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2011

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	50,26 %	300 156	12 428	287 728
Trål	10,40 %	62 110	2 572	59 538
Kyst	39,34 %	234 941	-	234 941
Sum	100,00 %	597 207	15 000,0	582 207

I tillegg inngikk Fiskebåtrederens Forbund (FF) og Sør-Norges Trålerlag (SNT) 15. desember 2009 avtale om endret fordeling av gruppekvote for makrell og norsk vårgytende sild mellom ringnot- og trålgruppen innenfor eksisterende ressursfordeling mellom hav- og kystfiskeflåten. Denne er videreført i 2011.

Ny fordeling av kvoten på gruppenivå er vist i tabell 6.

Tabell 6: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2011

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	50,61 %	302 247	12 428	289 819
Trål	10,05 %	60 019	2 572	57 447
Kyst	39,34 %	234 941	-	234 941
Sum	100,00 %	597 207	15 000	582 207

Med bakgrunn i ønsket om å legge til rette for en regulering som ivaretar alle fartøyene gjennom hele året, samt at det biologiske og markedsmessige aspektet blir ivaretatt, ble det for 2011 bestemt å dele kystgruppen i to med et skille ved 15 meter hjemmelslengde. Antall kvotefaktorer i disse to gruppene ble fordelt 1. november 2010.

Det ble innført fire kvoteenheter i kyst;

1. Fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter
2. Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på eller over 15 meter
3. Fartøy med hjemmelslengde og største lengde på eller over 15 meter
4. Fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter, men største lengde under 15 meter

Ettersom fisket ennå ikke var ferdig ved fastsettelsen av forskriften desember 2010, ble det holdt tilbake 20 000 tonn norsk vårgytende sild for å dekke overfiske av 2010-kvoten basert på kystgruppens fortsatt fiske innenfor garantert kvantum. Norges Sildesalgslag foretok en kvalitetssikring av fangstavregningene for kystgruppen i januar 2011. På bakgrunn av dette ble gruppekvote og kvoteenheter for disse to gruppene justert 21. januar. Kystgruppens kvote ble justert ned med 14 099 tonn i 2011.

Tabell 7 viser norsk kvote, fangst og restkvote relatert til kvoteåret 2011, fordelt på fartøygrupper.

Tabell 7: Norsk kvote, fangst og restkvote fordelt på grupper for kvoteåret 2011

Fartøygruppe	Gruppekvote (tonn)	Disp. kvote 2011 (t)	Kvoteår 2011 (t) Fangst		Sum kvoteår 2011	Restkvote 2011 (t)	Fangst kvoteår 2012 (t) ²
			2010 ¹	2011			
Ringnot	289 819	290 282	15 154	98 936	114 090	176 192	652
Trål	57 447	57 260	2 645	27 389	30 034	27 226	414
Kyst – lukket	232 941	218 842	16 116	140 024	156 140	62 702	8 197
• u/15 m hj.l.		41 558	1 551	13 334	14 884	26 673	-
• 15 m hj.l. +		177 284	13 672	126 690	140 362	36 922	8 197
Kyst – åpen	2 000	2 000	-	129	129	1 871	
Agn	900	900	-	-	-	900	
Forskning og undervisning	3 090	3 090	-	301	301	2 789	
Totalt	586 197	572 374	33 915	266 779	300 694	271 680	9 263

Kilde: Norges Sildesalgslag per 25. mai 2011

¹ Her inngår kvantum relatert til kvotefleks for 2011. Kvantum relatert til kystgruppen over og under 15 meter er av kvotetekniske årsaker noe mangelfull.

² Med fangst kvoteår 2012 menes fangst i 2011 fisket på 2012-kvoten.

Per 25. mai 2011 er det fisket totalt 301 694 tonn norsk vårgytende sild av norsk totalkvote i 2011. Det ble fisket totalt 33 915 tonn på forskudd i 2010. Samtidig var det fartøy som ikke utnyttet kvotene sine for 2010, men overførte deler av den til 2011.

2.1.4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2011

2.1.4.1 Ringnotgruppen

Gruppekvoten til den konsesjonspliktige ringnotfartøy i 2011 er blitt redusert med 175 155 tonn i 2011 sammenlignet med 2010.

Kvotefleksibilitetsordningen fører til at det ikke er nødvendig å benytte underregulering for å hindre overfiske av gruppekvoten.

Ved faktorfastsettelsen januar 2011 tok man hensyn til element som overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet, samt underregulering som følge av avrunding av faktor ved faktorfastsettelsen. Ingen fartøy gikk ut som følge av strukturkvoteordning. På den bakgrunn ble kvotefaktoren for ringnotfartøy fastsatt til 6,94.

Per 25. mai 2011 har ringnotgruppen i følge Norges Sildesalgslag utnyttet 114 090 tonn sild av gruppekvoten i 2011. Det gjenstår 176 192 tonn til et fortsatt fiske ut året.

I følge Norges Sildesalgslag har 4 ringnotfartøy benyttet seg av kvotefleksibiliteten for 2012, disse har fisket 652 tonn på forskudd på neste års kvote.

2.1.4.2 Trålgruppen

Trålgruppens gruppekvote ble redusert med 26 720 tonn i 2011 sammenlignet med 2010.

For trålgruppen tok man også hensyn til overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet, samt underregulering som følge av avrunding av faktor ved faktorfastsettelsen. På bakgrunn av forholdene overfor ble kvotefaktoren for trålere fastsatt til 4,95.

Per 25. mai 2011 har trålgruppen i følge Norges Sildesalgslag fisket totalt 30 034 tonn, det gjenstår 27 226 tonn av gruppekvoten. 6 trålere har fisket på 414 tonn sild på forskudd for neste års kvote.

2.1.4.3 Kystfartøygruppen – lukket gruppe

I saksdokumentet til Reguleringsmøtet høsten 2010 ble det foretatt en drøfting av overreguleringsgraden for kystgruppen i 2011. Det ble da valgt en modell der man så på antall ubenyttede kvotefaktorer i 2009 og 2010. På den måten fikk man et bilde av hvor stort kvantum tilknyttet kvotefaktorene som ikke var blitt benyttet i løpet av året. Med ubenyttede kvotefaktorer menes deltakeradganger med strukturkvoter per fartøy der det ikke er registrert fangst i løpet av kvoteåret. Aktiviteten på disse er ikke hindret av stoppen i fisket, da fartøyene etter stoppen kunne fortsatt fiske på garanterte kvote, samt 10 % kvotefleksibilitet. På grunn av kvotefleksibilitet på fartøynivå kunne man imidlertid ikke se på kvoteutnyttelsen.

Drøftingen viste at det i 2009 var registrert fangst på ca 81 % av kvotefaktorene i kystgruppen. Tilsvarende gjennomgang for 2010 viste at det per 3. november var registrert fangst på ca 84 % av kvotefaktorene. Man kunne ut fra dette antyde at en overregulering på ca 16 % ville være tilstrekkelig for å sikre at kvoten ble tatt i 2010, dette for å ta høyde for alle fartøy som ikke deltok i 2010. Sesongen var imidlertid ennå ikke ferdig. I tillegg må man se på i hvilken grad fartøyene som deltar utnytter deler av kvotene sine.

Med bakgrunn i 10 % overregulering for hele gruppen og en analyse av hvor de ubenyttede kvotefaktorene tilhørte viste drøftingen at gruppen under 15 meter kunne overreguleres med ca. 34 %, mens gruppen på 15 meter og over kunne overreguleres med 4,5 %. Antall ubenyttede kvotefaktorer ble redusert fra 2009 til 2010 og en kan se for seg at denne trenden fortsetter i 2011. På den annen side er mange fartøy som ikke utnytter hele kvoten sin. Siden kystgruppens kvote i 2011 er betydelig redusert i forhold til 2010 er det rimelig å anta en større kvoteutnyttelse.

Kystgruppen med hjemmelslengde over 15 meter

Fartøy med hjemmelslengde på 15 meter og over, men med største lengde under 15 meter er i 2011 regulert med dobbelt så stor overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter.

Fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter har en overregulering på 2 %.
Fartøy med hjemmelslengde over 15 meter, men største lengde under 15 meter, har en overregulering på 4 %.

Gruppekvoten og kvoteenheten for denne gruppen ble justert opp 21. januar, se pkt. 2.1.3.

Kystgruppen med hjemmelslengde over 15 meter har fisket 140 362 tonn av den disponible gruppeknoten for 2011 på 177 284, se tabell 7 side 4.

Kystgruppen under 15 meter

Næringen var i Reguleringsmøtet høsten 2010 svært skeptisk til at gruppen under 15 meter ved en deling skulle ha en så høy overregulering som det ble skissert i reguleringsmøtedokumentet. Det ble derfor i etterkant bestemt at man skulle legge seg på en overregulering på ca. 20 % og at man skulle følge fisket tett fremover.

På bakgrunn av fiskets utvikling økte Fiskeridirektoratet overreguleringen fra 20 til 35 % den 1. mars, noe som var i tråd med drøftingen som ble gjort til Reguleringsmøtet. Norges Fiskarlag kom med skriftlig innspill på å øke overreguleringen fra 20 % til 30 %.

Fartøy som har hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på 15 meter og over har halv overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter.

I følge fangststatistikk fra Norges Sildesalgslag per 25. mai har kystgruppen under 15 meter fisket ca. 14 900 tonn. Til sammenligning hadde de på samme tidspunkt i 2010 fisket 22 600 tonn. Fra og med 2009 har det pågått et større kystnært fiske sør for 62°N, noe som har ført til at mange fartøy, deriblant låsetterne, har kommet inn i fisket. I 2011 kom silda sør for 62°N ikke i så stor grad som tidligere, og den forsvant tidlig fra feltene.

Havforskningsinstituttet kartla de viktigste gyteområdene på det årlige sildelarvetoktet som ble gjennomført i april 2011. De viktigste gyteområdene i år var Mørefeltene, og det har vært funnet lite sild i de sørligste gyteområdene ved Karmøy, Egersund og Siragrunnen. I følge Havforskningsinstituttet kan en av årsakene til den drastiske nedgangen av sild sør for Møre være økt konkurranse om maten i Norskehavet. De siste år har det vært en nedadgående trend med dyreplankton i Norskehavet, noe som påvirker næringsgrunnlaget til silda som feiter seg opp for å klare gytevandringen. I følge Havforskningsinstituttet er det den sterkeste silda med mest kondisjon som vandrer lengst sør for å gyte.

Tabell 8 viser den månedsvise utviklingen i fisket, samt antall deltakeradganger som har vært i bruk per måned for årene 2010 og 2011.

Tabell 8: Fangst fordelt på måneder i 2010 og 2011, samt antall deltakeradganger som har vært i bruk hver måned

Måned	2010		2011	
	Kvantum (tonn)	Ant.delt.	Kvantum (tonn)	Ant.delt.
Januar	4 902	72	3 036	41
Februar	6 421	108	3 933	57
Mars	10 606	186	6 034	179
April	704	8	52	2
Mai	9	1	-	-
Juni	93	2		
Juli	77	2		
August	579	11		
September	2 771	65		
Oktober	1 584	42		
November	746	16		
Desember	1 280	27		
Totalt	29 771	103	13 055¹	73

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 25. mai 2011.

¹ Fangst i Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister er noe mindre enn fangststatistikk fra Norges Sildeslagslag.

I kystgruppen med hjemmelslengde under 15 meter var det registrert fangst på totalt 103 deltakeradganger i 2010, mens det hittil i 2011 har vært registrert fangst på 73 deltakeradganger.

Tabell 9 viser faktisk deltagelse første og andre halvår, fordelt på fylker, i 2010 og 2011.

Tabell 9: Faktisk deltagelse første og andre halvår, fordelt på fylker, i 2010 og 2011

Fylke	2011	2010		
	Første halvår	Første halvår	Andre halvår	Totalt
Finnmark	0	2	3	4
Troms	1	1	2	3
Nordland	13	13	20	25
Nord-Trøndelag		0	6	6
Sør-Trøndelag	1	2	0	2
Møre og Romsdal	3	5	6	8
Sogn og Fjordane	3	4	4	8
Hordaland	30	26	0	26
Rogaland	16	16	0	16
Vest-Agder	1	0	0	0
Østfold	5	5	0	5
Totalt	73	74	41	103

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 25. mai 2011.

Man har liten erfaring med flåtegruppen under 15 meter. Flåten vil i større grad fiske hele året, samt når silda er tilgjengelig i fartøyenes hjemtrakter. Fartøy på Vestlandet deltar i dette fiske senvinters, mens andre fartøy har tradisjon på å fiske sild i områdene fra Møre og nordover om sommeren og høsten, noe som er synliggjort i tabell 9.

Denne flåtegruppen har mange ubenyttede deltakeradganger. Kvotenyttelsen er vesentlig dårligere enn hos fartøy over 15 meter. Mange fartøy har ikke oppnådd full kvotenyttelse på grunn av at silda forsvant tidligere fra feltene sør for 62°N. Det er derfor viktig å følge denne flåtegruppen tett.

For at kystgruppens kvote skal bli oppfisket er det behov for en justering av kvoteenheten i denne gruppen. Ifølge statistikk fra Norges Sildesalgslag er 13 fartøy helt ferdige med kvotene sine. Mange fartøy på Vestlandet har avsluttet fisket og antas ikke å vil delta i et høstfiske i Nord-Norge. Det er derfor viktig at man på et tidlig tidspunkt legger til rette for at denne gruppen skal klare å ta kvoten sin.

Et alternativ kan være å øke overreguleringen i gruppen, i tråd med gjeldende regulering der fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter blir regulert med dobbelt så stor overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde under 15 meter men største lengde over 15 meter.

Man kan også komme opp i en situasjon der man bør gå til det skritt å oppheve maksimalkvotene i gruppen. En opphevelse av maksimalkvotene kan gjelde både for fartøy med faktisk lengde under 15 meter og for fartøy med faktisk lengde over 15 meter. En uheldig konsekvens av opphevelse av maksimalkvotene for hele gruppen kan på sikt føre til at fartøy med faktisk lengde over 15 meter posisjonerer seg og kjøper seg opp i denne gruppen. Det bør diskuteres om fartøy med faktisk lengde over 15 meter ikke skal omfattes av samme reguleringstiltak som fartøy med hjemmelslengde under 15 meter.

Fiskeridirektøren ber om innspill fra Reguleringsmøtet vedrørende reguleringstiltak for høsten 2011 for kystgruppen med hjemmelslengde under 15 meter.

2.1.4.4 Kystfartøygruppen - åpen gruppe - landnot og garn

I 2005 fikk kystgruppen en regulering med individuelle kvoter. For å ivareta de tradisjonelle landnotfiskerne har det siden da vært avsatt et kvantum på 2 000 tonn norsk vårgytende sild til fartøy som ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter norsk vårgytende sild og som kun fisker med landnot eller garn (åpen gruppe). Inntil 2011 fikk fartøy i åpen gruppe kvote etter samme kvotestige som lukket gruppe basert på fartøyets største lengde. Fartøyene kunne imidlertid ikke ha større maksimalkvote enn det som tilsvarer 7,5 kvotefaktor i kvotestigen, dvs. maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter.

De siste årene har man sett en stor økning i fangstkvantumet til åpen gruppe, noe som blant annet førte til et betydelig overfiske på avsetningen i 2010, se tabell 10. På den bakgrunn ble det for 2011 bestemt at fartøy i åpen gruppe skulle få kvote etter garantert kvote i kvotestigen, dog ikke større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter. Fartøyene ble videre tildelt 50 % av kvoten for fartøy i lukket gruppe.

I tråd med anbefalingen fra Reguleringsmøtet høsten 2010 ble det også i 2011 avsatt 2 000 tonn til fartøy som fisker i åpen gruppe med landnot eller garn.

Tabellen under viser antall deltagende fartøy og fangst i åpen gruppe i årene 2005 -2011.

Tabell 10: Fiske i åpen gruppe i 2005-2011

År	Ant. delt. Fartøy	Fangst (t)
2005	34	1 787
2006	18	579
2007	13	1 082
2008	7	610
2009	21	1 783
2010	26	2 777
2011	1	129

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk per 23. mai 2011

Tabell 10 viser at både deltakelsen og fangsten i den åpne gruppen har variert de siste årene. Hovedårsaken til dette er sildas endrede vandringsmønster, noe som gjør at silda i perioder ikke har vært så tilgjengelig for fiske med landnot eller garn. Dette medfører at avsetningen i mange år har vært lite utnyttet. I 2009 og 2010 har det pågått et større kystnært sildefiske sør for 62°N enn det har gjort på mange år. I 2009 var landnotflåten ikke helt forberedt på dette fisket, det ble da fisket totalt 345 tonn norsk vårgytende sild første halvår. Til sammenligning ble det i 2008 fisket ca. 30 tonn sild første halvår. I 2010 så man imidlertid at flere fartøy enn før hadde forberedt seg på dette fisket, noe som medførte at avsetningen ble overfisket allerede første halvår.

I 2011 har silda vært lite tilgjengelig i forhold til de siste to år. Det har derfor kun deltatt et fartøy hittil i 2011, og dette fartøyet har fisket 129 tonn.

2.1.5 UTØVELSEN AV FISKET I 2011

Utøvelsen av fisket etter norsk vårgytende sild har vært fulgt av både Fiskeridirektoratet og Kystvakten med tilstredeværelse både på land og til. Det har også vært benyttet fly/helikopter ved behov.

Det generelle inntrykket fra myndighetens side er at aktsomheten under utøvelsen av fisket er blitt større. Det er imidlertid dokumentert unntak som representerer alvorlige overtredelser av aktsomhetsnormen for fisket. Dette har medført advarsler og anmeldelser av fartøy, blant annet som følge av slipping/dumping av fangst.

Det har ikke kommet inn meldinger om sprenging av nøter under fisket hittil i år. Det antas allikevel at slike hendelser har forekommet.

Under utøvelsen av fisket tidlig i sesongen ble det observert en del innblanding av torsk i tillegg til småsild i fangstene. Det ble også registrert flere tilfeller av overføring av fangst som følge av at fartøy fikk for stort kvantum i nøtene.

Det har i år vært større variasjoner i innmeldte kvanta sild per landing og dette antas å skyldes opphevelsen av turkvotebegrensningen i pelagiske fiskerier for å redusere faren for ulovlig utkast og feilrapportering.

I forbindelse med at silda nådde kysten av Møre gikk Kystvakt Sør ut med en generell aktsomhetsmelding forut for fisket. Det ble også sendt ut varsel om mulig dagstenging som følge av konkrete observasjoner. Det ble ikke funnet grunnlag for å gi advarsler eller anmeldelser under fisket i dette området.

Silda vandret også i år ned til Rogaland og fisket foregikk i hovedsak i Bokn området. Silda stod imidlertid lengre ute fra land i år enn tidligere, men bare et ubetydelig fiske inne i fjordsystemene. Dette medførte et redusert fiske med landnot for fartøy i åpen gruppe. I tillegg til sjøgående kontroll av både Fiskeridirektoratet og Kystvakten, ble fartøy som skulle drive landnotfiske pålagt å fremvise for direktoratet at de i praksis kunne fiske og låssette fangsten. Nytt av året var også et snurrevadfiske på vestsiden av Karmøy.

Det har i år vært god omsetning av låssette sildefangster og fisken ble derfor stående kort tid i steng. Observasjoner av samfiske for låssetting og annet samarbeid mellom fartøy for gjennomføring av fisket, tilsier imidlertid at det er behov for en gjennomgang av regelverket og praktisering av dette fiskeriet. Fiskeridirektoratet er her i dialog med næringen ikke bare i forhold til rammene for samfiske til låssetting, men også for å vurdere om adgang til samføring kan liberaliseres og eventuelt også gjøres gjeldende innenfor annet pelagisk fiskeri. Kompleksiteten i dette arbeidet har imidlertid vist seg å være større enn det Fiskeridirektoratet forutså slik at en ennå ikke har konkludert i saken.

Fiskeridirektoratet og Kystvakten mener tilstedeværelsen under utøvelsen av fisket er et viktig preventivt virkemiddel for å øke aktsomheten under utøvelsen av fisket. I tillegg fremheves bruk av skippermøter som et positivt virkemiddel for å øke fokuset på en forsvarlig gjennomføring av fisket.

2.1.6 BRUK AV FLYTETRÅL/PARTRÅL I KYSTNOTGRUPPEN

Prøveordningene med adgang for kystnotfartøy til å benytte flytetrål og å drive partråling gjaldt til 31. mai d.å, jf forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2-25 andre ledd og forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2011 § 13.

Totalt 5 kystnotfartøy har i løpet av prøveperioden fått tilsagn om å benytte flytetrål. Ingen av disse vært påmeldt som partrållag i følge Norges Sildesalgslag.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets vurdering av om adgangen til å drive partråling bør videreføres.

En eventuell videreføring av adgangen til å drive partråling forutsetter imidlertid at tilsvarende prøveordning til å benytte flytetrål blir videreført. Prøveordningen gjaldt som nevnt til 31. mai 2011.

Når det gjelder adgangen til å benytte flytetrål i kystgruppen har Fiskeridirektoratet det inntrykk av at prøveordningen har vært ansett som en mulighet for tidligere trålfartøy til å komme inn i kystgruppen. Kravet til egnethet, bemanning og utstyr for fiske med redskap slik dette er angitt i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 kapittel IX er grunnvilkår som må være oppfylt til enhver tid. Adgangen til å benytte flytetrål gir ikke unntak fra dette kravet.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 31.08.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 3	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen

Ola Roth Johnsen

Kathrine Kannelønning

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE SAK 2.1 NORSK VÅRGYTENDE SILD

2.1.1 UTVIKLINGEN I FISKET I 2011 – KYSTFARTØYGRUPPEN MED HJEMMELSLENGDE UNDER 15 METER

Vi viser til redegjørelsen i saksdokumentet punkt 2.1.4.3. side 9 hvor Fiskeridirektøren ba om innspill vedrørende reguleringstiltak for høsten 2011 for at kystgruppen med hjemmelslengde under 15 meter skal få tatt sin kvote i inneværende år.

Fiskeridirektøren bemerket at utviklingen i fisket i denne gruppen har synliggjort årsaken til at kystgruppen ble delt som i inneværende sesong.

Norges Fiskarlag sluttet seg til Fiskeridirektørens anbefaling om tiltak for denne gruppen og vil komme tilbake til et forslag til tiltak.

2.1.2 UTØVELSEN AV FISKET I 2011 – SAMFISKE FOR LÅSSETTING OG SAMFØRING AV SLIK FANGST

Vi viser til redegjørelsen i saksdokumentet punkt 2.1.5 på side 11.

Norges Fiskarlag viste til prosessen som har vært knyttet til ønske om at fartøy som driver samfiske for låssetting skal kunne føre denne fangsten selv. Fiskerlaget viste til tidligere møte mellom Norges Fiskarlag og Fiskeridirektoratet hvor de oppfattet at det var enighet

mellom næring og myndigheter om å åpne for en slik adgang. De forventer at Fiskeridirektoratet nå setter ressurser inn for å løse denne saken.

Fiskeridirektoratet redegjorde for de bekymringer direktoratet har i forbindelse med utøvelse av samfiske for låssetting slik noen fartøy utøver dette i dag. Dette er særlig knyttet til oppfyllelsen av kravet til egnet, bemannet og utrustet for fiske med not i det kystnære fisket i sør. Dette har igjen gitt grunn til å stille spørsmål om det foregår et reelt samfiske hvor begge fartøyene sin deltakelse er en forutsetning for å gjennomføre fangstprosessen. Av den grunn mener Fiskeridirektoratet at det er behov for å bruke mer tid på saken før konklusjoner kan treffes. I tillegg ble det vist til at næringen har gjort kravet om adgang til samføring gjeldende for samtlige pelagiske fiskerier uavhengig av geografisk området, når det opprinnelig var knyttet til konkrete leveringsvansker under sildefiske i Skagerrak. Fiskeridirektoratet mener at slik harmonisering ikke er tilstrekkelig faglig begrunnet i forhold til den konkrete situasjonen i Skagerrak. Til slutt ble det påpekt at antall søknader om dispensasjon fra veieplikten ved føring av andres fangst var redusert i forhold til i fjor. Det ble derfor stilt spørsmål om det fortsatt var behov for en adgang til samføring av samfisket og låssatt fangst.

Norges Fiskarlag viste til at omsetning av låssatte fangster var gått bedre i år enn i fjor. Dette skyldtes i hovedsak at det var dårligere tilgang på norsk vårgytende sild i det tradisjonelle låssettingsområdene i fjordene i Rogaland sammenlignet med tidligere år. I tillegg var hindringer knyttet til Sjøfartsdirektoratets regelverk om bruk av fiskefartøy som føringsfartøy løst.

Norges Sildesalgslag viste til at de tidligere har kommet med konkrete innspill til hvordan situasjonen kan løses. De slutter seg til at ordningen med samfiske for låssetting ikke er ment og skal gjelde for fartøy som ikke er egnet for fiske. Det ble imidlertid vist til at ordningen ikke har stort omfang og at behovet var ytterligere redusert i år. Likevel er det nødvendig å unngå at små fangster blir stående over lang tid grunnet manglende føringskapasitet i området. Adgangen til samfiske for låssetting og samføring vil være til stor hjelp for de små fartøyene. Sildelaget håper på et møte med utgangspunkt i de tiltak som de har foreslått i tidligere henvendelse. Sildelaget mener det er fullt mulig å finne løsninger som ikke er så avanserte.

Norges Fiskarlag uttrykte bekymring for situasjonen for denne flåtegruppen dersom det legges store restriksjoner for utøvelsen av slikt fiskeri. Praksis har utviklet seg og en innskjerping av regelverket vil gjøre at fiske i tråd med denne praksis vil bli ulovlig.

Fiskeridirektoratet presiserte at man ønsker å finne en løsning for de fiskeri hvor problemet med føringskapasitet er reelt. Det må derfor konkretiseres i hvilke fiskeri og områder behovet for slik samføring er reelt.

Fiskeridirektøren lovet at direktoratet vil se på denne problemstillingen ganske raskt.

2.1.3 BRUK AV FLYTETRÅL/PARTRÅL I KYSTNOTGRUPPEN

Vi viser til redegjørelsen i saksdokumentet punkt 2.1.6 hvor Fiskeridirektøren ba om Reguleringsmøtets vurdering av om adgangen for kystnotfartøy å kunne uttøve partråling bør videreføres. Forslaget forutsetter at adgangen for samme fartøygruppe å benytte flytetrål blir videreført, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 andre ledd.

Pelagisk Forening ved leder Torstein Solem ønsker ordningen videreført.

Fiskeridirektøren vil bringe dette over til Fiskeri- og kystdepartementet for vurdering sammen med adgangen til å benytte flytetrål.

-

Det var for øvrig ingen merknader til saken.

2.2 SILD SØR FOR 62°N

2.2.1 FISKET I 2010

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sild sør for 62°N. Vi ser at 103,4 % av totalkvoten ble utnyttet, hvilket innebærer at kvoten ble overfisket med 1 757 tonn. Estimert bifangst av sild i industritrålfisket utgjorde 4 451 tonn i 2010, det vil si om lag 1 000 tonn over avsatt kvantum til trålgruppen. Dette er hovedsakelig bifangst i trålfisket etter kolmule og øyepål.

Tabell 1: Fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sild sør for 62°N i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Antall fartøy som har deltatt	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	36 898	78	36 845	53	99,9 %	164 405
Ringnotfartøy u/konsesjon (SUK)	2 355	12	2 709	-354	115,0 %	8 705
Trål - bifangst ¹	3 481		4 451	-970	127,9 %	
Kystnot lukket gruppe	6 850	53	7 575	-725	110,6 %	27 137
Kystnot åpen gruppe	150	96	178	-28	118,7 %	698
Forskning og forvaltning	1 220		947	273	77,6 %	5 079
Annet (inkl. fritidsfiske)			6			4
Totalt	50 954		52 711	1 757	103,4 %	206 028

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 7.3.2011.

¹Kvantum viser estimert innblanding av sild i industritrålfisket 1.1.2010-31.12.2010 og er et resultat av Havforskningsinstituttet sin prøvetaking. Det finnes ingen verditall her.

2.2.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Sild sør for 62°N er en bestand som forvaltes av EU og Norge i fellesskap. I de bilaterale avtalene for 2011 har partene fastsatt totalkvoten for Nordsjøen til 200 000 tonn, det vil si en økning på 21,7 % fra 2010. Videre er totalkvoten for Skagerrak fastsatt til 30 000 tonn, det vil si en reduksjon på 11,4 % fra 2010. Tabell 2 viser disponibel kvote for norske fartøy i Nordsjøen og Skagerrak i 2011.

Tabell 2: Kvotesituasjonen i 2011

	Nordsjøen (tonn)	Skagerrak (tonn)
Norsk kvote	58 000	4 001
Overført til Sverige	846	
Avsetning til Færøyene	867	
Avsatt til forskning og undervisning	1 220	
Disponibel kvote til fordeling	55 067	4 001

Av kvoten i 2011 er det avsatt 1 220 tonn til forsknings- og undervisningsformål og det er overført et kvantum på 846 tonn til Sverige. Dette er tilsvarende som tidligere år. I tillegg er det avsatt et kvantum på 867 tonn i forbindelse med de bilaterale forhandlingene med Færøyene. Det er ikke inngått en bilateral avtale mellom Norge og Færøyene for 2011. Det legges derfor opp til at avsetningen omdisponeres og fordeles i henhold til den etablerte fordelingsnøkkelen mellom fartøygruppene. Det er ikke tatt høyde for denne omdisponeringen i dette saksdokumentet.

Den disponible kvote for 2011 er derfor på 55 067 tonn i Nordsjøen og 4 001 tonn i Skagerrak. Hele kvoten i Nordsjøen kan fiskes i EU-sonen. Det har gjennom flere år vært en fleksibilitet med hensyn til hvor kvotene kan fiskes ved at inntil 50 % av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen. I 2008, 2009 og 2010 var denne andelen redusert til henholdsvis 30 %, 20 % og 20 %. I de bilaterale forhandlingene mellom EU og Norge ble det enighet om igjen å øke fleksibiliteten til 50 % i 2011.

Tabell 3 gir en oversikt over hvordan kvotene er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Kvotene er fordelt i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07. Kystgruppen får 8 % eller minst 7 000 tonn og trålerne 7 % av disponibel kvote, mens ringnotgruppen får det resterende, hvorav SUK-gruppen tildeles 6 % av ringnotgruppens gruppekvote. Når det gjelder kvoten i Skagerrak er den fordelt ut i fra den forutsetning av at hele den overførbare delen av Skagerrakandelen (50 % dvs. ca. 2000 tonn) tas ut i Nordsjøen. Den gjenstående kvoten i Skagerrak er derfor 2000 tonn. Basert på historikk vil kystgruppen fiske om lag 1000 tonn av sin kvote i Skagerrak. Etter at kystgruppen har fått sin andel står det igjen 1000 tonn til ringnotgruppen (hvorav SUK-gruppen får 6 %).

Tabell 3: Fordeling av norsk kvote i 2011

	Ringnot (tonn)	SUK (tonn)	Trål³ (tonn)	Kyst⁴ (tonn)	Totalt (tonn)
Nordsjøen ¹	44 117	2 816	4 135	6.000	57 068
Skagerrak ²	940	60		1.000	2 000
Totalt	45 057	2 876	4 135	7.000	59 068
Fartøygruppens andel av total kvote (cirka %)	76 %	5 %	7 %	12 %	100 %

¹ Tallene viser Nordsjøkvoten inkludert den overførbare delen av Skagerrakkvoten.

² Tallene viser Skagerrakkvoten ekskludert den overførbare delen av Skagerrakkvoten som kan tas ut i Nordsjøen.

³ Av dette kvantumet avsettes 2 000 tonn til dekning av bifangst av sild i industritrålfisket

⁴ Av denne kvoten er 500 tonn avsatt til et låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 150 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

2.2.3 UTVIKLINGEN I FISKET

Fisket etter sild sør for 62°N er så vidt kommet i gang. Tabell 4 viser fangst og restkvote for de ulike fartøygruppene. Per 2. mai gjenstår det 49 544 tonn, det vil ca. 82 % av totalkvoten. Til sammenligning gjenstod det på samme tidspunkt i fjor om lag 47 000 tonn, det vil si ca. 95 %.

Tabell 4: Fangst og restkvantum i Nordsjøen og Skagerrak

Fartøygrupper	Gruppekvote (tonn)	Fangst¹ per 2.5.2011 (tonn)	Rest (tonn)	Rest (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	45 057	7 197	37 860	84,0
Ringnotfartøy u/konsesjon (SUK)	2 876	1 278	1 598	55,6
Trål	4 135	946	3 189	77,1
Kystfartøygruppen	7 000	1 248	5 752	82,2
Forskning og undervisning	1 220	75	1 145	93,9
Totalt	60 288	10 744	49 544	82,2

¹ Kilde: Norges Sildesalgslag per 2. mai 2011

2.2.3.1 Konsesjonspliktig ringnotfartøy

For konsesjonspliktige ringnotfartøy ble faktoren i Nordsjøen satt til 1,01 ved årets begynnelse. Dette innebærer en underregulering på 4,2 %, det vil si 1 871 tonn.

Gjennomsnittlig overfiske av gruppekvoten de siste årene er lagt til grunn ved faktorfastsettelsen.

Det ble foretatt loddtrekning om deltagelse i fisket etter sild i Skagerrak for 2011 for konsesjonspliktige ringnotfartøy. Formålet med den endrede reguleringsmåten var å øke fartøyskvotene og dermed øke lønnsomheten for de som deltar i fisket etter sild i Skagerrak. Kvoten i Skagerrak på 940 tonn ble fordelt på to fartøy med 470 tonn hver. Dersom et fartøy ikke ønsker å delta, går adgangen til neste fartøy på trekningslisten. Siste frist for å foreta utseiling er 1. juli 2011 kl. 0000.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy sitt fiske etter sild sør for 62°N i 2011 er så vidt startet opp, og per 2. mai 2011 er det meldt inn 7 197 tonn og dermed gjenstår ca. 84 % av kvoten i Nordsjøen. På samme tid i fjor gjenstod ca. 93 % av kvoten. De uttrukne fartøyene for deltagelse i fisket etter sild i Skagerrak har ikke startet fisket per 2. mai 2011.

2.2.3.2 Ringnotfartøy uten konsesjon

For ikke konsesjonspliktige ringnotfartøy (SUK) ble faktoren i Nordsjøen satt til 0,72 ved årets begynnelse. Dette innebærer en overregulering på 4,2 %, det vil si 117 tonn. Overreguleringen begrunnes i at gruppen i tidligere år har hatt problemer med å ta kvoten, samt at i 2009 og 2010 ble gruppekvoten først overfisket etter en faktorøkning på 100 %.

Det ble foretatt loddtrekning for gruppen om deltagelse i fisket etter sild i Skagerrak for 2011. Kvoten i Skagerrak på 60 tonn ble fordelt på ett fartøy. Det var tilsvarende retningslinjer for deltagelse og siste utseilingsdato som for konsesjonspliktige ringnotfartøy.

SUK-gruppens fiske etter sild sør for 62°N i 2011 er så vidt startet opp, og i midten av mai måned er det meldt inn 1 278 tonn og 55,6 % av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor hadde SUK-gruppens fiske i liten grad kommet i gang. Det uttrukne fartøyet for deltagelse i fisket etter sild i Skagerrak har ikke startet fisket per 2. mai 2011.

2.2.3.3 Trålgruppen

Faktoren for trålgruppes fiske etter sild i Nordsjøen er satt til 0,20 ved årets begynnelse.

Av trålgruppes gruppekvote i Nordsjøen er et kvantum på 2 000 tonn avsatt til å dekke innblanding av sild i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis. Dersom den beregnede fangst av sild i ovennevnte trålfiske blir mindre enn trålgruppes kvote, vil Fiskeridirektøren etter 1. desember åpne for et direktefiske etter sild på det gjenstående kvantum for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

For å unngå fiske av sild under minstemålet er det forbud mot trålfiske etter sild i Skagerrak. Dette er tilsvarende som tidligere år.

Trålgruppes fiske etter sild i Nordsjøen er så vidt startet opp, og per 2. mai 2011 er det meldt inn 946 tonn og dermed gjenstår 77,1 % av kvoten.

2.2.3.4 Kystfartøygruppen

Maksimalkvotene ble fra årets begynnelse satt til 8,5 tonn per kvotefaktor med et garantert kvantum på 5,7 tonn, hvilket tilsier en overregulering på 48 % eller 3 041 tonn. Til sammenligning lå overreguleringen på samme tidspunkt i 2010 på ca. 40 %.

Per 2. mai 2011 utgjør innmeldt fangst 1 248 tonn, hvilket betyr at 82,2 % av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor gjenstod rundt 98 % av gruppens kvote.

Også i 2011 er det avsatt 500 tonn til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Kun fartøy med deltakeradgang i lukket gruppe har mulighet til å delta i dette fisket. Avsetningen skal sikre at det etter 1. september gjenstår 500 tonn av kystgruppens kvote til å benytte i dette låssettingsfisket. Fartøy kan drive låssettingsfiske innenfor sin maksimalkvote. For at flest mulig fartøy skal få mulighet til å benytte seg av ordningen er det i tillegg en øvre begrensning på maksimalt 100 tonn per fartøy.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Ida K. Omenaas Flaageng
Dato: 01.09.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon:
	E-post: ida.flaageng@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Ingvild Bergan
Maja Kirkegaard Brix
Ola Roth Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE SAK 2.2/11 - SILD SØR FOR 62°N

Fiskeridirektøren viste til fremlagt sakspapir, jamfør sak 2/2011, pelagiske fiskerier, sild sør for 62°N.

Fiskeridirektoratet mottok i forkant av Reguleringsmøtet innspill fra Norges Fiskarlag angående siste frist for utseiling, samt adgang til å bruke trål i ringnotgruppens fiske etter sild i Skagerrak. Innspillene ble også presentert på møtet.

Norges Fiskarlag viste til at det i år er fastsatt et nytt reguleringsregime for ringnotgruppens fiske etter sild i Skagerrak, basert på loddtrekning og en siste utseilingdato fastsatt til 1. juli 2011. Ut fra sesongvariasjoner og tilgjengelighet anmodet Norges Fiskarlag at siste frist for å foreta utseiling flyttes til 1. september 2011.

Fiskeridirektøren signaliserte at dette i utgangspunktet ikke var problematisk.

Videre viste Norges Fiskarlag til at de aktuelle fartøyene også må gis anledning til å benytte trål til å fangste silden dersom dette skulle være hensiktsmessig. Det ble vist til at andre land bruker trål i fisket etter sild i Skagerrak.

Fiskeridirektøren viste til at det er et forbud mot å fiske sild i Skagerrak med trål basert på hensynet til innblanding av sild under minstemål. Fiskeridirektøren viste til at det bør gjøres en grundigere vurdering av dette spørsmålet, herunder en vurdering av Havforskningsinstituttet.

Havforskningsinstituttet viste til at det er riktig at Skagerrak ofte er et oppvekstområde for silden og at det kan være en del mer yngel i Skagerrak. Havforskningsinstituttet uttalte at deres umiddelbare syn var at de ikke vil stille seg negativ til at det for eksempel åpnes for en prøveordning med en evaluering i etterkant.

KV-Sør presiserte at det kan være større fare for å få makrell hvis man bruker trål. Kystvakten har sett innslag av makrell her tidligere. Dette må tas med i betraktningen i det videre arbeidet.

Fiskeridirektøren viste til at dette er et spørsmål Fiskeridirektoratet må komme tilbake til.

For øvrig fremkom det ingen andre kommentarer til saken under møtet.

2.3 KOLMULE

2.3.1 FISKET I 2010

Norske fartøy har fisket 194 318 tonn kolmule i 2010. Norske fartøys kvoter og fiske etter kolmule er angitt i tabellen nedenfor.

Tabell 1: Norske områdekvoter og fangst av kolmule i 2010

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS		438	
	EU-sonen	114 657	115 675	- 1 018
	Færøysonen	58 898	2 049	56 849
	Internasjonalt		35 552	
	Totalt	153 841¹	153 748²	93
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS		13 864	
	EU-sonen	32 339	22 532	9 807
	Færøysonen	16 612	0	16 612
	Internasjonalt		1 477	
	Totalt	48 092¹	37 877³	10 215
Bifangst og forskning	NØS	3 860	2 693 ⁴	1 167
	Totalt	205 792	194 318	11 474

Kilde: Fiskeridirektoratets landings og sluttседdelregister per 7. april 2011

¹ Totalkvoten for gruppen tilsvarer områdekvoten for NØS og internasjonalt farvann

² Hvorav 27 tonn har uregistrert fangstområde og 7 tonn er fisket i islandsk sone

³ Hvorav 4 tonn har uregistrert fangstområde

⁴ Fordelingen av fangsten er 2 350 tonn forskningsfangst og 343 tonn bifangst

2.3.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Kyststatene inngikk høsten 2010 avtale om forvaltning av kolmule i 2011. Denne avtalen ble siden fulgt opp i NEAFC. På grunn av dårlig rekruttering i de siste årsklassene har partene blitt enig om å redusere det totale uttaket i 2011 til 40 100 tonn, noe som utgjør en reduksjon av kvoten fra 2010 på hele 93 %.

Kyststatskvoten er fastsatt til 36 908 tonn. Norges kyststatsandel i 2011 (inkl. overføring fra EU på 0,5 %) er på 9 687 tonn. I tabell 2 vises Norges kvote når en tar hensyn til bilaterale avtaler og overføringer mellom år.

Tabell 2: Norsk kolmulekvote i 2011¹

TAC:		40 100
Norges kyststatsandel		9 502
+ 0,5 % fra EU		185
Norsk kvote		9 687
Kvotebytter		
Norge får:		
	EU	0
	Færøyene	0
Norge gir:		
	Russland:	- 698
	EU	-0
	Færøyene	-0
Overføring mellom år (se tabell 3)		
	Norsk flåte	11 258
	Forsknings- og bifangstkvote	1 435
	Overføring andre land	351
Norsk totalkvote		22 033

¹ Benevnelsen er tonn

Kyststatsavtalen åpner for overføring av inntil 10 % av eventuelt ufisket kvantum frem til neste år. Norge kunne derfor overføre 13 044 tonn ufisket kvantum fra 2010 til 2011. Dette var uutnyttede andeler av andre lands kvoter, ubenyttet bifangst- og forskningskvote, og norske fartøys ufiskede kvoter. Utgangspunktet for beregningen av overføringen mellom år er kvoteutnyttelse per desember 2010.

Norge og EU er også enige om videreføring av den gjensidige soneadgangen. Dette innebærer at norske fartøy kan fiske 68 % av den norske kyststatskvoten i EU-sonen i 2011, det vil si 6 587 tonn. Videre kan norske fartøy fiske inntil 1 672 tonn kolmule i færøysk sone i 2011.

Etter kvotebytter og overføringer fra 2010 kan norske fartøy fiske inntil 22 033 tonn kolmule i 2011, hvorav 1 000 tonn er satt av til dekning av bifangst i andre fiskerier og 2 000 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

2.3.3 REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2011

Den norske kvoten er fordelt mellom fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk- eller nordsjøtråltillatelse. Fordelingen er angitt i tabell 3.

Tabell 3: Gruppekvoter i 2011

	Gruppekvote (tonn)	Overføring fra 2010 til 2011 (tonn)	Gruppekvote etter overføring (tonn)
Kolmuletrål	6 065	225	6 289 ¹
Pelagisk- og Nordsjøtrål	1710	11 033	12 743
Totalt	7 775	11 258	19 033

¹ Ved en inkurie er det fordelt 1 tonn for lite

2.3.3.1 FARTØY MED KOLMULETRÅLTILLATELSE

På bakgrunn av den lave gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse ble det ved sesongstart kun åpnet fiske for et begrenset antall fartøy.

Det ble foretatt en loddtrekning blant fartøy registrert med kolmuletråltillatelse i Fiskeridirektoratets Fartøyregister¹, hvoretter 9 fartøy ble trukket ut og ble tildelt fartøykvoter med en kvoteenhet på 698. På grunn av den lave kvoten og denne gruppens faktiske mulighet til å fiske kolmule besluttet Fiskeri- og kystdepartementet at fartøy med kolmuletråltillatelse kunne fiske hele sin gruppekvote på 6 289 tonn i EU-sonen.

Fartøy med kolmuletråltillatelse har fisket 6 654 tonn per 10. mai 2011. Dette vil si at gruppekvoten er overfisket med 365 tonn. Gruppekvoten i EU-sonen er overfisket med 361 tonn.

2.3.3.2 FARTØY MED PELAGISK- OG NORDSJØTRÅLTILLATELSE

Når det gjelder fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse ble det ved årets begynnelse fastsatt en maksimalkvotefaktor i norske og internasjonale farvann på 0,48.

Av gruppekvoten for disse fartøyene kan inntil 298 tonn fiskes i EU-sonen. I samråd med næringen gjennomførte Fiskeridirektoratet 6. april 2011 en loddtrekning av deltakelse i fisket etter kolmule i EU-sonen blant interesserte fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse. 9 fartøy hadde meldt sin interesse hvorav 1 fartøy ble trukket ut. På det tidspunktet gjenstod det 296 tonn av gruppekvoten i EU-sonen². Det uttrukne fartøyet fikk tillatelse til å fiske kolmule i EU-sonen innenfor fartøyets gjenstående maksimalkvote eller inntil 296 tonn.

Det gjenstår 8 298 tonn av gruppekvoten til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse per 10. mai 2011. Gruppekvoten i EU-sonen er tilnærmet oppfisket.

¹ per 20. januar 2011

² Tall fra Norges Sildesalgslag per 5. april 2011

Det gis en oversikt over gruppekvoter og oppfisket kvantum for 2011 i tabell 4.

Tabell 4: Norske områdekvoter og fangst i 2011

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråttillatelse	NØS/ internasjonalt farvann		4	
	EU-sonen	6 289	6 650	-361
	Færøysonen		0	0
	Total	6289¹	6 654	-365
Nordsjøtråttillatelse og pelagisk tråttillatelse	NØS/ internasjonalt farvann		4 152	
	EU-sonen	298	293	5
	Færøysonen		0	0
	Total	12 743¹	4445	8 298
Bifangst og forskning	NØS	3 000	1 694	1 306
Totalt Norge		22 033²	12 793	9 240

Kilde: Norges Sildesalgslag per 10. mai 2011

¹ Totalkvoten for gruppen tilsvarer områdekvoten for NØS, internasjonalt farvann og EU-sonen

² Ved en inkurie er det fordelt 1 tonn for lite

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Ida K. Omenaas Flaageng
Dato: 01.09.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon:
	E-post: ida.flaageng@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Maja Kirkegaard Brix
Thord Monsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE SAK 2.3/11 - KOLMULE

Fiskeridirektøren viste til fremlagt sakspapir, jamfør sak 2/2011, pelagiske fiskerier, kolmule.

Det fremkom ingen kommentarer til saken under møtet.

2.4 VASSILD I NORGES ØKONOMISKE SONE I 2011

2.4.1 FISKET I 2010

Tradisjonelt har fisket etter vassild vært regulert nord for 62°N, mens fisket sør for 62°N har vært uregulert. Havforskningsinstituttets tilrådning for 2010 og en overveiende sannsynlighet for at vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand, førte til at man i Reguleringsmøtet høsten 2009 tok opp spørsmålet om regulering av fisket etter vassild i 2010 skulle omfatte hele Norges økonomiske sone (NØS). Resultatet ble at all fangst av vassild i NØS skulle avregnes totalkvoten på 12 000 tonn. Det ble avsatt 300 tonn vassild til forskningsfangst. Tabell 1 viser kvoter og fangst av vassild i 2010.

Tabell 1: Kvote, fordeling og fangst av vassild i 2010

	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
Totalt 2010	12 000	
Forskingskvote	300	0
Kvote til fordeling	11 700	
Fangst vassildtrålere nord for 62°N		
1. Periode	9 945	10 232
2. Periode	1 755	1 560
Totalt vassildtrålere		11 792
Bifangst nord for 62°N		15
Bifangst sør for 62°N (inkl. vassildtrål)		430 (36)
Total fangst 2010		12 201
Overfiske		201

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister pr. 10. mai 2011

Tabell 2 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi fordelt på første og andre periode i fisket etter vassild i 2010. Dette gjelder fangst for fartøy med vassildtråltillatelse.

Tabell 2: Fordeling, fangst og verdi av norsk kvote i 2010

Periode	Kvote (tonn)	Ant. rettigheter	Ant. brukte rettigheter	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)
Første periode	9 945	32	20	10 232	27 836
Andre periode	1 755	32	10	1 560	4 829
Totalt	11 700	32	22	11 792	32 665

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 10. mai 2011

Innenfor totalkvoten på 11 700 tonn ble fisket delt i følgende perioder; 9 945 tonn for perioden 15. februar – 17. mai og 1 755 tonn for perioden 18. mai - 31. desember.

Fisket ble fra fangststart regulert med maksimalkvoter på 600 tonn vassild. Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 10 232 tonn første periode, dvs. 287 tonn mer enn kvoten på 9 945 tonn. Det er registrert fangst på totalt 20 fartøy i vårfisket, mot 19 fartøy i årene 2009 og 18 i årene 2007 og 2008. Vårfisket ble avviklet uten omsetningsmessige problemer. Det har vært god tilgjengelighet av vassild på feltene.

Flere av fartøyene som tradisjonelt fisker vassild om sommeren deltok i fisket i første periode og ble da ferdige med maksimalkvotene sine. For å legge til rette for fiske på andre periodekvote ble maksimalkvoten økt fra 600 tonn til 925 tonn den 21. mai. Det ble da tatt høyde for et bifangstfiske i andre periode. Som følge av at forskningskvoten på 300 tonn ikke ble utnyttet, ble det ordinære fisket ikke stoppet da kvoten på 11 700 tonn vassild var tatt. Fisket ble stoppet 15. november 2010.

Det er registrert fangst på 10 fartøy andre periode, av disse har 5 fartøy drevet direktefiske. Det ble fisket 1 560 tonn av andre periodekvote på 1 755 tonn. På grunn av at overfisket i første periode, samt bifangst i andre fiskeri, gikk til fratrukk på kvoten andre periode ble totalkvoten overfisket med 201 tonn i 2010.

2.4.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Det er for 2011 fastsatt en totalkvote på 12 000 tonn vassild, all fangst av vassild i NØS avregnes totalkvoten på 12 000 tonn. Av dette er det avsatt 300 tonn vassild til forskningsfangst. Innenfor totalkvoten på 11 700 tonn (fratrasket forskningsfangst) er det avsatt en periodekvote på 2 340 tonn til et fiske etter 1. juni.

2.4.3 REGULERINGSOPPLEGG OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2011

Fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan delta i direktefisket etter vassild nord for 62°N.

Ønske om å sikre industrien jevn råstofftilførsel av god kvalitet har medført at åpningsdato de siste årene er blitt satt til medio februar. Vassildfisket er i 2011 delt opp i følgende periodiseringer: 14. februar – 31. mai og 1. juni – 31. desember.

Fisket ble i første periode regulert med maksimalkvoter på 500 tonn vassild.

Det er i NØS registrert fangst på 21 fartøy i vårfisket, 18 av disse har deltatt i er direktefiske. I 2011 er det blitt omsatt 1 025 tonn (1 281 tonn i 2010) vassild gjennom Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag, 7 759 tonn (10 241 tonn i 2010) gjennom Norges Råfisklag. I tillegg ble det i 2010 omsatt 271 tonn vassild i gjennom Norges Sildeslagslag.

Tabell 3: Fangst av vassild fordelt på de første fem månedene i 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 og 2011

Leveringsmåned	Fangst (tonn)					
	2006	2007	2008 ¹	2009 ¹	2010 ¹²	2011 ¹²
Januar	0	11	0	0	0	0
Februar	803	800	693	1 912	1 424	1 693
Mars	6.737	6 956	6 409	4 075	1 342	3 268
April	8 753	2 092	2 663	4 029	6 781	3 603
Mai	1 292	88	141	197	685	220
Totalt	17 585	9 947	9 906	10 213	10 232	8 784

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister pr. 10. mai 2011

¹ For 2008, 2009, 2010 og 2011 - fangst første periode.

² For 2010 og 2011 - fangst i hele NØS

Norske fartøy med vassildtråltillatelse har per 10. mai fisket totalt 8 784 tonn hittil i første periode, det gjenstår 576 tonn av kvoten på 9 360 tonn. Det er hittil i 2011 registrert kun 6 tonn som bifangst sør for 62°N, til sammenligning er det registrert hhv. 149 tonn og 540 tonn vassild som bifangst første periode i 2010 og 2009. Nedgangen har sammenheng med den dramatiske nedgangen i kolmulekvoten for 2011.

Råfisklaget informerer om at fiskeriet har vært avviklet greit. Fangstene har vært omsatt fortløpende og til gode priser. Det har videre vært god tilgjengelighet på vassild på feltene. Første leveringsdato i 2011 var 18. februar. Flere fartøy gikk en tur på vassilda før de gikk på loddefisket, for så å returnere til vassildfisket.

Fartøyene som tradisjonelt fisker vassild om sommeren har også i 2011 deltatt i fisket i første periode, og noen av disse er ferdige med maksimalkvotene sine.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Ingvild Bergan
Dato: 22.09.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 46802612
	E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen

Ola Roth Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTESAK 2.4 - VASSILD

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 2/2011, pelagiskefiskerier, vassild.

Fiskeridirektøren redegjorde kort for den betraktelige økningen i maksimalkvoten den 3. juni, i forbindelse med oppstart av andre periode av fisket.

Norges Fiskarlag ved Harald Østensjø spurte om Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) og Sjømatbedriftenes landsforening (NSL) kunne si noe om fordelingen og periodiseringen i vassildfisket.

FHL svarte at de står ved de prinsipielle tingene som de har spilt inn til tidligere reguleringsmøter. Det ble videre uttrykt en skepsis til at det har blitt refordeling i år etter år, da det kan virke som at enkelte båter presser på for refordeling, og det en del ulikheter i forhold til driftsmønster og produksjon på kjøpersiden.

Fiskekjøpernes forening ved Steinar Eliassen uttalte at de har folk som mener at man bør opprettholde to perioder for å få maksimalt ut av fangstene.

FHL ved Jorulf Straume pekte på behovet for mer forskning på vassild. Havforskningsinstituttet ved Ingolf Røttingen opplyste at det planlegges et tokt i 2012, for ajourføring av vassild. Norske forskere vil ha et samarbeid med Færøyene om dette.

-

Det fremkom ellers ingen innspill i saken.

2.5 MAKRELL

2.5.1 FISKET ETTER MAKRELL I 2010

I 2010 kunne norske fartøy fiske både den norske kvoten for 2010, samt ufisket kvanta fra 2009. Oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene er angitt i tabell 1.

Tabell 1: Kvoter, fangst og førstehandsverdi i fisket etter makrell i 2010

Fartøygrupper	Kvote 2010 (tonn)	2009-kvote i 2010 (tonn)	Antall fartøy	Fangst (tonn)	Andel fangst (%)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000kr)
Ringnot > 90 fot	124 285	48 311	79	166 995	71,4 %	5 601	96,8 %	1 349 415
Ringnot 70 - 90 fot	11 228	2 866	17	13 598	5,8 %	496	96,5 %	98 022
Trål	7 051	4 466	25	6 643	2,8 %	4 874	57,7 %	55 912
Kystnot under 13 m. st.l.	5 517	3 274	119	5 630	2,4 %	3 161	64,0 %	35 247
Kystnot 13 m st.l. og over	16 420	6 437	52	24 902	10,6 %	-2 045	108,9 %	184 776
Garn/snøre	11 274	2 727	164	11 309	4,8 %	2 692	80,8 %	54 303
Åpen gruppe	400	54	170	343	0,1 %	111	75,6 %	3 823
Landnot (NSSL)	100	-		97	0,0 %	3	97,0 %	
Agnkvote	1 000	516		893	0,4 %	623	58,9 %	1 407
Forskning og forvaltning	3 150	973		3 517	1,5 %	606	85,3 %	32 833
Annet (inkl. fritidsfiske)				30	0,0 %			1 516
Totalt	180 425	69 624		233 957	100,0 %	16 122	93,6 %	1 817 254

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 11. mai 2011, og Norges Sildesalgslag per 12. januar 2011

2.5.2 NORSK TOTALKVOTE I 2011

Tradisjonelt har det totale uttaket av makrell blitt fastsatt i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene mellom Norge, EU og Færøyene om forvaltning av makrell. De tradisjonelle kyststatene har ikke oppnådd enighet om forvaltning av bestanden de to siste årene. Siden 2010 har Island deltatt i kyststatsforhandlingene.

Siden kyststatene ikke har blitt enige om forvaltning av makrell inngikk Norge og EU en bilateral avtale 10. desember 2010 om forvaltning av makrell for 2011.

Norges kvote er satt til 183 069 tonn, hvorav 242 tonn går til Sverige i henhold til Sverige-avtalen. Den norske disponible totalkvoten i 2011 er derfor på 182 827 tonn. Av dette er 3 150 tonn satt av til forsknings- og forvaltningsformål og 1 100 tonn til agn. Dette innebærer at det står igjen 178 577 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Hele totalkvoten kan fiskes i EU-sonen, hvorav 3 000 tonn i Skagerrak.

Fordelingen av disponibel kvote ved årets begynnelse var i hovedsak i tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, som vist i tabell 2.

Tabell 2: Fordeling av norsk makrellkvote ved årets begynnelse i 2011

Fordeling grupper	Fordelingsnøkkel (%)	Gruppekvote	Faktisk andel (%)
Kystgruppen	18,5 % av totalkvoten	33 137¹	18,6 %
Trålgruppen	4,0 % av totalkvoten	7 143	4,0 %
Ringnotgruppen:	77,4 % av totalkvoten	138 297	77,4 %
Ringnot uten konsesjon (SUK)	8,3 % av ringnotgruppens kvote	11 479	6,4 %
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,7 % av ringnotgruppens kvote	126 818	71,0 %
Totalt		178 577	100,0

¹ Inkluderer 100 tonn til ikke-manntallsførte fiskere som avsettes før fordeling til øvrige fartøygrupper

Ved årets begynnelse var ikke overføringen på 1000 tonn fra ringnotgruppen til kystgruppen (kystnot under 13 meter største lengde) inkludert i fordelingen. Bakgrunnen for dette var at et nytt reguleringsopplegg for fartøy i kystgruppen med adgang til å delta i lukket gruppe med ny gruppeinndeling (se punkt 2.5.3) ble innført ved årets begynnelse. Da Fiskeri- og kystdepartementet i april 2011 endret reguleringsopplegget for denne gruppen tilbake til reguleringsmodellen for 2010, ble Fiskarlagets vedtak vedrørende overføringen tatt hensyn til. Den nye fordelingen fremgår av tabell 3.

Tabell 3: Fordeling av norsk makrellkvote i 2011

Fordeling grupper	Fordelingsnøkkel (%)	Gruppekvote	Faktisk andel (%)
Kystfartøy	18,5 % av totalkvoten	34 137¹	19,1 %
Trålfartøy	4,0 % av totalkvoten	7 143	4,0 %
Ringnotgruppen:	77,4 % av totalkvoten	137 297	76,9 %
Ringnot uten konsesjon (SUK)	8,3 % av ringnotgruppens kvote ²	11 479	6,4 %
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,7 % av ringnotgruppens kvote ²	125 818	70,5 %
Totalt		178 577	100,0

¹ Inkluderer 1 000 tonn overført fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde

² Før overføring av 1000 tonn fra ringnotgruppen til kystgruppen

I henhold til den bilaterale avtalen mellom EU og Norge kan Norge overføre ufisket kvantum tilsvarende 14 500 tonn fra 2010 til 2011. For gruppene konsesjonspliktige ringnotfartøy, ringnotfartøy uten konsesjon og trålere overføres dette på fartøynivå. For kystgruppen overføres dette på gruppenivå og overføringen utgjør 3 733 tonn. Det overførte kvantumet kan kun fiskes i Norges territorialfarvann eller økonomiske sone.

2.5.3 REGULERING AV KYSTFARTØYGRUPPEN

Ved årets begynnelse ble det innført et nytt reguleringsopplegg for fartøy i kystgruppen med adgang til å delta i lukket gruppe. Formålet med endringen var å forenkle reguleringsopplegget, samt gi større redskapsfleksibilitet for det enkelte fartøy. Hovedelementene ved reguleringsopplegget var sammenslåing av garn- og snøregruppen og kystnot gruppen til én gruppe med fritt redskapsvalg. Videre ble det innført en felles lengdeskillegrense på 11 meters hjemmelslengde.

På bakgrunn av reaksjoner fra næringen på det nye reguleringsopplegget endret som kjent Fiskeri- og Kystdepartementet reguleringsopplegget i april 2011. Det gjeldende reguleringsopplegg for denne gruppen er i hovedsak i tråd med reguleringsopplegget i 2010.

For ytterligere detaljer vises det til Fiskeri- og kystdepartementets høringsprosses.

2.5.4 UTØVELSE AV NOTFISKE ETTER MAKRELL

I forbindelse med makrellfisket i 2010 ble det innført krav punktet $\frac{3}{4}$ av notens lengde som skulle merkes med en blåse som indirekte grensen for når notkastet kunne slippes uten å komme i konflikt med utkastforbudet.

Sesongen 2010 ble gjennomført som en prøveordning i forhold til dette. Fiskeridirektoratet vil invitere næringen til et møte medio juni for å orientere om erfaringene med prøveordningen og ta stilling til om det er grunnlag for å endre den aktuelle bestemmelsen.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Ida K. Omenaas Flaageng
Dato: 01.09.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon:
	E-post: ida.flaageng@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Ola Roth Johnsen

Thord Monsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE SAK 2.5/11 - MAKRELL

Fiskeridirektøren viste til fremlagt sakspapir, jf sak 2/2011, pelagiske fiskerier, makrell.

Norges Fiskarlag påpekte at de forutsetter at kvotefleksibilitetsordningen over årsskiftet på fartøynivå blir innført fra og med 2011.

Fiskeridirektøren responderte med at det er innført kvotefleksibilitet for havfiskeflåten på fartøynivå fra 2011.

Fiskeridirektøren viste til punkt 2.5.4 Utøvelse av notfiske etter makrell. Fiskeridirektoratet vil invitere næringen til et møte medio juni om saken og det arbeides med å finne et passende møtetidspunkt.

Fiskarlaget viste i den forbindelse til prosjekter i regi av Havforskningsinstituttet knyttet til redskapsutvikling og teknologi. Næringen støtter dette arbeidet og håper at man lar dette arbeide komme litt lenger før man innfører dramatiske tiltak.

Norges Kystfiskarlag stilte spørsmål til om det gjenstående kvantumet fra 2010 (57 tonn) for åpen gruppe kan overføres til 2011.

Fiskeridirektoratet viste til at det er en *avsetning* på 400 tonn til åpen gruppe. En avsetning har den fordel at fisket ikke stoppes selv om en går over det avsatte kvantumet, men det

refordeles heller ikke dersom kvantumet ikke blir tatt. Videre påpekte Fiskeridirektoratet at overføringen fra 2010 ikke er en del av kvotefleksibilitetsordningen som ble innført i år.

For øvrig fremkom det ingen andre kommentarer til saken under møtet.

2.6 BRISLING

2.6.1 FISKET I 2010

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2010 fikk Norge en kvote på 10 000 tonn havbrisling i EU-sonen. Kvoten ble overfisket med 11,2 %, det vil si 1 121 tonn¹. I henhold til samme avtale hadde Norge en kvote på 3 900 tonn brisling som kunne fiskes i Skagerrak i 2010. Det tradisjonelle kystbrislingsfisket øst for Lindesnes avregnes også dette kvantum. Det ble fisket totalt 3 525 tonn kystbrisling, hvorav 912 tonn i Skagerrak og 2 613 tonn øst for Lindesnes. Det gjenstod dermed 9,6 % av kvoten, det vil si 375 tonn².

2.6.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål- og nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 10 000 tonn havbrisling i EU-sonen. Fartøy som har adgang til å delta i kystbrislingsfiske kan fiske og lande 3 900 tonn brisling i Skagerrak. Det tradisjonelle kystbrislingsfisket øst for Lindesnes avregnes også dette kvantum. Kvotene er tilsvarende som i 2010.

2.6.3 UTVIKLINGEN I FISKET

2.6.3.1 HAVBRISLING

I fisket etter havbrisling i EU-sonen ble det foretatt en loddtrekning på bakgrunn av påmeldingsliste mottatt fra Norges Sildesalgslag 21. desember 2010. 74 fartøy var påmeldt, hvorav 20 fartøy fikk delta i fisket. Maksimalkvoten ble satt til 800 tonn.

Det var et kort og intenst fiske etter havbrisling i 2011. Fisket ble stoppet med virkning fra og med 15. januar 2011, da kvoten var beregnet oppfisket. Kvoten ble overfisket med 28 tonn³. Alle fartøy som har deltatt i fisket etter havbrisling i 2011 i henhold til utselingsordningen har benyttet seg av sin utseilingsadgang.

2.6.3.2 KYSTBRISLING

Kystbrislingsfisket er fredet fram til og med 31. juli 2011.

Fiskeridirektoratet ga etter søknad dispensasjon til et begrenset kystbrislingfiske de første ukene av 2011. I tillegg til etterspørselen etter brisling for tilvirkning, ble det lagt vekt på ønsket om tallmateriale vedrørende bifangst i lysfisket.

---

¹ Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregisteret per 3. mai 2011

² Landings- og sluttseddelregisteret per 4. mai 2011

³ Norges Sildesalgslag per 4. mai 2011

Som følge av en kald vinter med mye is, samt dårlig marked for brisling som holdt feil størrelse for kjørerne ble det i dispensasjonsperioden bare fisket 94 tonn kystbrisling⁴. Det var kun fire deltakende fartøy.

Inspektører fra Fiskeridirektoratet gjennomførte observasjoner av fisket eller kontroll ved landing av fangsten i perioden 2. januar til 11. januar 2011. Totalt ble det landet tre fangster. Det ble observert en fangst med minimal innblanding av konsum fisk, mens to fangster hadde ingen innblanding. Det var noe innblanding av sild i fangstene. Det ble ikke avdekket noen overtredelser av Fiskerilovgivningen.

---

⁴ Norges Sildesalgslag per 4. mai 2011

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 31.08.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Ida K. Omenaas Flaageng
Stein-Åge Johnsen
Eilif Sund

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE SAK 2.6/11 - BRISLING

Havbrisling

Til møtet var det under sak 5/2011 innspill til loddtrekning som reguleringsmetode. I den forbindelse understreket Norges Fiskarlag den forskjell det er mellom reguleringene for de forskjellige fiskeslag. For havbrislingens del kunne loddtrekning være egnet. For det første inngår ikke havbrisling i strukturvoteordningen, og for det andre har både fartøy med pelagisk tråltillatelse og ringnot adgang til å melde seg på. Norges Fiskarlag mente derfor at det isolert sett var rimelig konsensus om at havbrisling var egnet for loddtrekning.

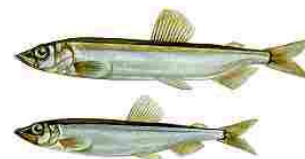
Kystbrisling

Norges Fritids- og Småfiskerforbund sto fast på et tidligere forslag om å forby "lysfiske" grunnet forbundets vurdering av bestandssituasjonen i Oslofjorden, og henviste til prinsipp om økosystembasert forvaltning. Det burde utvises stor varsomhet; forbundet kjempet for å få bestanden opp, noe alle ville ha nytte av. Forbundet var i mot eksport av brisling, og konkluderte med at fiskerinæringens holdning var kortsiktig.

Havforskningsinstituttet, som hadde forståelse for NFSF's argumentasjon, viste til at instituttets kysttokt var lagt ned. En ville ellers kunnet hatt opplysninger om stenging av felt mv. Instituttet mente at potensialet for kystbrisling er større enn det en i dag tar ut.

Norges Sildesalgslag opplyste at brisling bare kunne tas med lys. Fisket var ønsket for notfartøy hjemmehørende i området. Sildelaget inviterte instituttet til å se på erfaringer fra New Foundland når det gjaldt spørsmål om "rene fangster" dvs liten innblanding av annen fisk.

2.7 LODDE I BARENTSHAVET I 2011

2.7.1 FISKET I 2010

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010.

Tabell 1: Fangst og førstehåndsverdi i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010

Fartøygrupper	Kvot (tonn)	Ant. Rett ¹	Fangst (tonn)	Andel fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse	Verdi (1000 kr)
Ringnotfartøy	174 537	79	174 826	71,1 %	-289	100,2 %	345 391
Trålere	30 183	24	30 006	12,2 %	177	99,4 %	58 434
Kystfartøy	33 280	78	33 816	13,8 %	-536	101,6 %	59 810
Kartlegging av åpningsdato	2 000	2	2 003	0,8 %	-3	100,2 %	3 530
Forskning og undervisning	5 000	18	5 242	2,1 %	-242	104,8 %	9 857
Totalt	245 000		245 893	100 %	-893	100,4 %	477 022

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседelregister per 13. mai 2011/Norges Sildesalgslag per 13. Mai 2011

¹ Gjelder ikke åpen gruppe.

2.7.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Under den 39. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2011 med en TAC på 380 000 tonn. Det var enighet om å trekke fra 10 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 222 000 tonn (60 %), mens Russland fikk 148 000 tonn lodde (40 %).

Norge og Russland ble videre enige om å overføre 48 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 15 000 tonn norsk vårgytende sild. I tillegg kommer 5 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet i desember 2009 at kvotebyttet med Russland for 2010 skulle gjennomføres på gruppenivå utelukkende for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen skulle ikke berøres av transaksjonen. Dette ble videreført for 2011.

Norsk kvote på 222 000 tonn ble fordelt i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, dvs. 72 % til ringnotgruppen, 12 % til trålgruppen og 16 % til kystgruppen.

Tilleggskvoten på 48 000 tonn lodde ble fordelt mellom ringnot- og trålgruppen etter samme forhold som legges til grunn ved fordelingen av norsk vårgytende sild mellom gruppene.

Denne fordelingen fremgår av Norges Fiskerlags sitt landsmøtevedtak 6/07.

Tabell 2: Fordeling av 48 000 tonn lodde på ringnot- og trålgruppens kvote

Fartøygrupper	Andel ihht. 6/07	Forholdstall	Tilleggskvote (tonn)
Ringnot	50,3 %	82,86 %	39 773
Trål	10,4 %	17,14 %	8 227
Kyst	39,3 %	-	
Totalt	100,00 %	100,00 %	48 000

Fordelingen på gruppenivå er vist i tabell 3.

Tabell 3: Fordeling av gruppekvote i fisket etter lodde i Barentshavet i 2011

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Tilleggskvote	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	72,0	159 840	39 773	199 613
Trål	12,0	26 640	8 227	34 867
Kyst	16,0	35 520	0	35 520
Forskning og undervisning		5 000		5 000
Sum	100,0	227 500	48 000	275 000

Tabell 4: Norsk kvote og fangst fordelt på grupper i 2011

Fartøygrupper	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	199 613	200 711	- 1 098
Trålere	34 867	32 669	2 198
Kystfartøy ¹	35 520	34 976	544
Forskning og undervisning	5 000	4 715	285
Totalt	275 000	273 071	1 929

Kilde: Norges Sildesalgslag per 10. mai 2011

Per 10. mai 2011 har norske fartøy i følge Norges Sildesalgslag fisket totalt 273 071 tonn lodde i Barentshavet i 2011. Av disse har ringnotgruppen fisket 200 711 tonn lodde, trålgruppen 32 669 tonn lodde og kystgruppen 34 976 tonn lodde. Norsk kvote ble underfisket med totalt 1 929 tonn.

2.7.3 ÅPNING OG OVERVÅKNING AV FISKET

Fisket ble åpnet 20. januar 2011 sør for 74°N og vest for 32°Ø. Datoen ble fastsatt på bakgrunn av tidligere erfaringer om at stor lodde på dette tidspunkt hadde skilt seg fra små lodde og startet gytevandringen mot land. Det var nødvendig å fastsette en østlig grense for å sikre at det ikke ble fisket på småsild. Erfaringene fra tidligere år har vist at det periodevis i

enkelte områder øst for denne grensen kan være relativt mye småsild oppblandet i fangstene etter lodde. Fartøy som ønsket å lete etter lodde øst for 32°Ø måtte ha observatør fra Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste ombord.

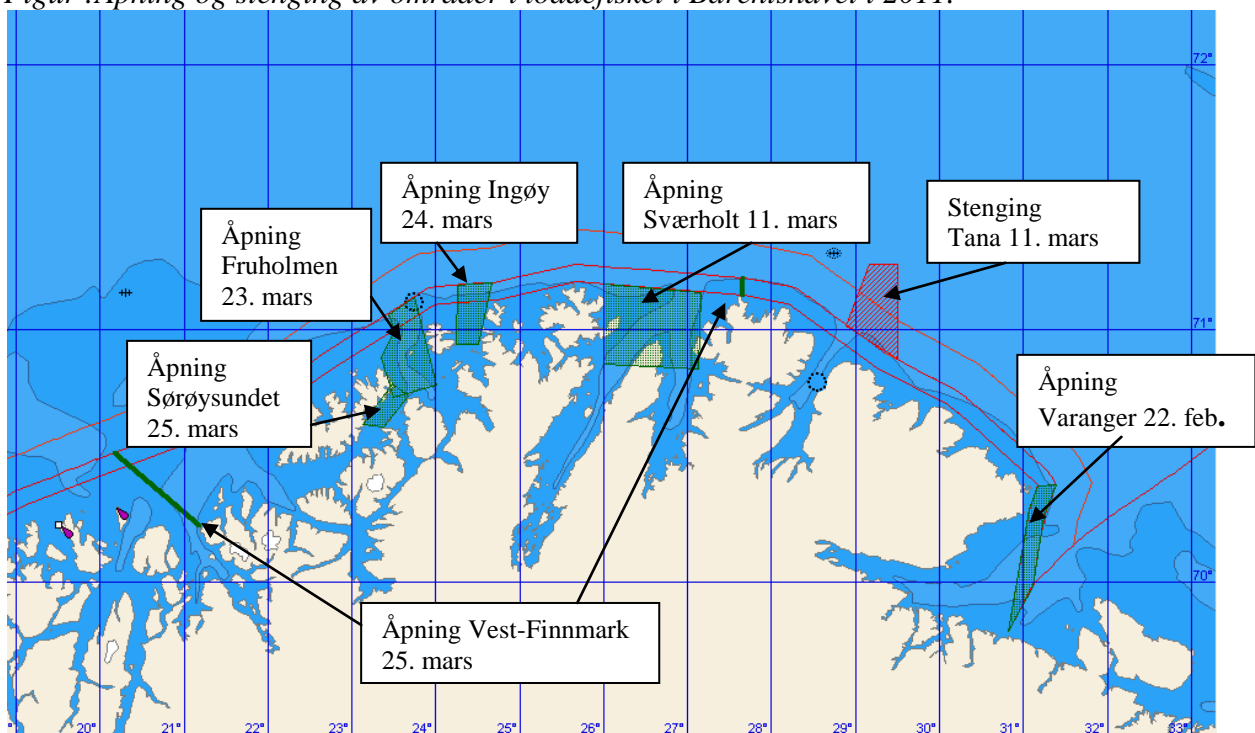
I perioden fra og med 3. februar til og med 7. februar holdt Overvåkingstjeneste fortløpende kontakt med samtlige fartøyer som hadde meldt interesse for observatør om bord for fiske øst av 32°Ø. Alle fartøyer som ønsket å gå øst for 32°Ø fikk observatør om bord. Observatørene ble overført mellom fartøyene i havner langs leia fra Tromsø og nordover, dvs. havner som var hensiktsmessig med tanke på ventetid for fartøy på tur til feltet. I noen tilfeller ble det brukt mob-båt mellom fartøy i rom sjø. Observatørene gikk i land fra fartøy på tur til levering og om bord i fartøy på tur til fiskefeltet. 7. februar ble kravet vedrørende observatør i fisket etter lodde øst for 32°Ø gjort lempeligere.

Fartøy som ønsket å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen måtte søke om dispensasjon, fartøyet fikk da anledning til å gå innenfor med inspektør/kontrollør om bord i fartøyet.

Ifølge Overvåkingstjenesten har ingen fartøy som meldte behov for observatør/inspektør/kontrollør måtte vente i større grad. Lokaliseringen har etter Overvåkingstjenesten sin vurdering ikke skapt omfattende tidsheftelser for fartøyene. Tilbakemeldingene fra observatør/inspektør/kontrollør og deltakende fartøy har vært at samarbeidet i all hovedsak har vært upåklagelig.

Figuren nedenfor viser åpninger og stenginger i årets loddefiske i Barentshavet.

Figur :Åpning og stenging av områder i loddefisket i Barentshavet i 2011.

Kilde: Region Troms

Det ble foretatt en stenging av loddefelt 11. mars. Stengingen ble foretatt på bakgrunn av målinger som viste en gjennomsnittelig innblanding av torsk på 351 kg/100 tonn lodde. På bakgrunn av lite innblanding av torsk ble det foretatt seks åpninger innenfor 4-mila. 25. mars ble det åpnet for loddefiske innenfor 4-mila i hele Vest-Finnmark.

Overvåkningstjenesten er av den formening at både fartøyene og forvaltningen har utøvet et utmerket samarbeid i forhold til regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2011.

Overvåkningstjenesten har vært om bord i 58 fartøy (ringnot, trål og kyst) i 341 døgn. Det ble kontrollert 294 notkast/trålhal på loddefeltet. Det ble meldt om store loddefangster og registrert mellom 10 og 15 notsprengninger i løpet av sesongen.

Overvåkningstjenesten har hatt et svært godt samarbeid med Kystvakten.

2.7.4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2011

For å kunne delta i loddefisket måtte fartøy i trål- og kystgruppen være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag innen 13. januar 2011. 24 trålfartøy og 137 kystfartøy meldte seg på til å delta i loddefisket i 2011. Fristen ble senere utsatt til 14. mars. Det ble da påmeldt ytterligere 2 kystfartøy.

Kvotefaktoren for ringnotfartøy ble fra starten av året fastsatt til 4,73, da ble det tatt høyde for et gjennomsnittlig overfiske per fartøy på ca. 22 tonn.

Kvotefaktoren for trålfartøyene ble fastsatt til 3,38, dvs. en overregulering på totalt 204 tonn. Trålgruppen ønsket heller ikke i 2011 en siste utseilingsdato. Et fartøy trakk seg fra fisket 8. april. På det tidspunkt hadde de fleste trålerne avsluttet og gått på andre fiskeri. Fiskeridirektoratet fant det da forsvarlig å oppheve maksimalkvoten for trålerne med umiddelbar virkning. Det stod imidlertid igjen 2 198 tonn av trålgruppens kvote da loddeseongen var over.

Kystgruppen ble regulert med like maksimalkvoter, med garantert kvantum i bunn. Maksimalkvoten ble fastsatt til 370 tonn, noe som innebar en overregulering på 43 %, dvs. 15 170 tonn. Man tok da som utgangspunkt at 96 av 137 påmeldte fartøy ville delta i loddefisket i 2011. Den garanterte kvoten ble fastsatt til 259 tonn.

Fisket ble åpnet 20. januar. Ringnotgruppen meldte inn første fangst 5. februar fra russisk sone. 10 dager senere, 15. februar, kom fisket i gang i norsk sone. Trål- og kystgruppen meldte inn fangst 23. februar.

Etter anbefaling fra Norges Fiskarlag sendte Fiskeridirektoratet 3. mars ut melding om siste frist for utseiling for fartøy i kystgruppen. Fristen ble satt til 13. mars 2011 klokken 24.00. Fartøyene måtte sende melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede hadde fisket og levert lodde, måtte ha avsluttet annet fiske, eventuelt landet annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Fartøyet måtte i tillegg være utrustet for loddefisket.

100 kystfartøy meldte utseiling. Basert på antall utseilte fartøy fant Fiskeridirektoratet ikke grunnlag for å justere maksimalkvoten. Man fulgte loddefisket svært tett og foretok stadig

vurderinger på utviklingen i fisket for å se om det var behov for en eventuell justering. Innføring av garantert kvantum i dette fisket gjorde imidlertid at man var forsiktigere enn ved et maksimalkvoteregulert fiskeri. 29. mars ble det funnet nødvendig å øke maksimalkvoten til 470 tonn. Fiskeridirektoratet hadde tett kontakt med flåten for å kartlegge deltagelsen. Flere fartøy fikk havari og måtte på verksted, men var fast bestemt på å fiske kvotene sine så snart fartøyene var reparert Disse ble imidlertid ikke ferdig før fisket var over. Det stod derfor 544 tonn av kystgruppens kvote igjen da loddesesongen var over.

Siste fangst av lodde i Barentshavet ble innmeldt 14. april 2011.

2.7.5 OMSETNINGSMESSIG REGULERING

Norges Sildesalgslag fastsatte et eget utbudsreglement for lodde i Barentshavet med virkning fra 24. februar. Dette reglementet regulerte minimumsutbudsområdet for loddefangstene. Dersom fangsten var mindre eller lik 300 tonn, var utbudsområdet fra Senjahopen/Sommerøy til Honningsvåg. Dersom fangsten var over 300 tonn, var utbudsområdet fra Træna til Honningsvåg.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Ingvild Bergan
Dato: 22.09.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 46802612
	E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen

Ola Roth Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTESAK 2.7 - LODDE I BARENTSHAVET

Fiskeridirektøren slo fast at årets fiske er avsluttet, og viste til saksfremlegget og skriftlig innspill fra Fiskebåtrederne forbund om oppsummering av fisket.

Fiskeridirektøren mente overvåkingen av årets fiske gikk greit for seg, men var åpen for at det kunne ha blitt større utfordringer hvis ikke så mange hadde vært opptatt i fisket etter norsk vårgytende sild samtidig som fisket etter lodde i Barentshavet pågikk.

-

Det fremkom ellers ingen kommentarer til saken under møtet.

3 FISKERIENE I NORDSJØEN

3.1 TOBIS

3.1.1 FISKERIENE I 2010

I 2010 fisket norske fartøy totalt 78 013 tonn tobis, jf tabell 1. Svenske fartøy har i 2010 fisket 645 tonn tobis i norske farvann. Utover det hadde utenlandske fartøy ikke anledning til å fiske tobis i norske farvann. I tillegg til dette har utenlandske fartøy landet 25 836 tonn tobis i norske havner ifølge informasjon fra NSSL.

Tabell 1: Norske fartøys fiske etter tobis i 2010

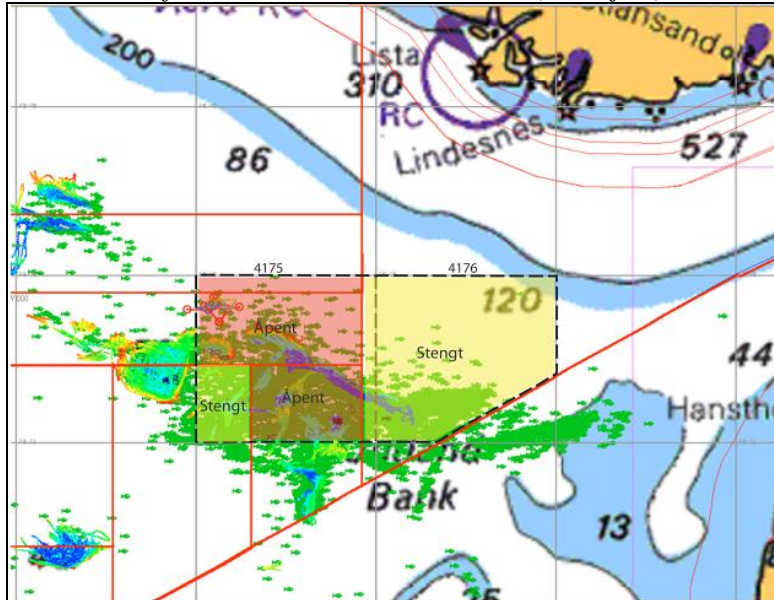
Område	Kvote	Tonn
Norges økonomiske sone	50 000	50 471
EU-sonen	27 500	27 542
Totalt	77 500	78 013

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 19. mai 2011.

Som en del av innkjøringen av det nye forvaltningsregimet for tobis ble det bestemt at det ville bli åpnet for et begrenset forsøksfiske på avgrenset område, jf figur 2. Det ble fastsatt en kvote på 20 000 tonn for forsøksfisket.

Parallelt gjennomførte Havforskningsinstituttet et forskningstokt på de kjente tobisfeltene. På bakgrunn av informasjon fra toktet ble det åpnet for et kommersielt fiske innenfor en kvote på 30 000 tonn.

Figur 2: Området markert med rødtoning var åpent under forsøksfisket i NØS i 2010. Området omfatter deler av statistisk rute (lokasjon) 4175

3.1.2 FISKERIENE I 2011

I forbindelse med de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU ble det avtalt at norske fartøy kunne fiske inntil 20.000 tonn tobis i EU-sonen i 2011. For dette fisket har Fiskeridirektoratet fastsatt en faktor på 0,7 for beregning av maksimalkvoten for fartøy med adgang til å delta. Norske fartøy har per 19. mai 2011 meldt inn fangster på 14 200 tonn tobis fra EU-sonen.

Etter at områdebasert forvaltning av tobis ble utprøvd i 2010 ble det besluttet at denne forvaltningsmodellen skulle innføres for årets fiske. Dette innebærer at tre begrensede områder ble åpnet for et direkte fiske etter tobis fra og med 23. april 2011 innenfor en kvote på 50 000 tonn. I årets fiske er det område 1a, 2a og 3a som er åpent for fiske etter tobis.

Figur 1: Kart over områder i den områdebaserte forvaltningen

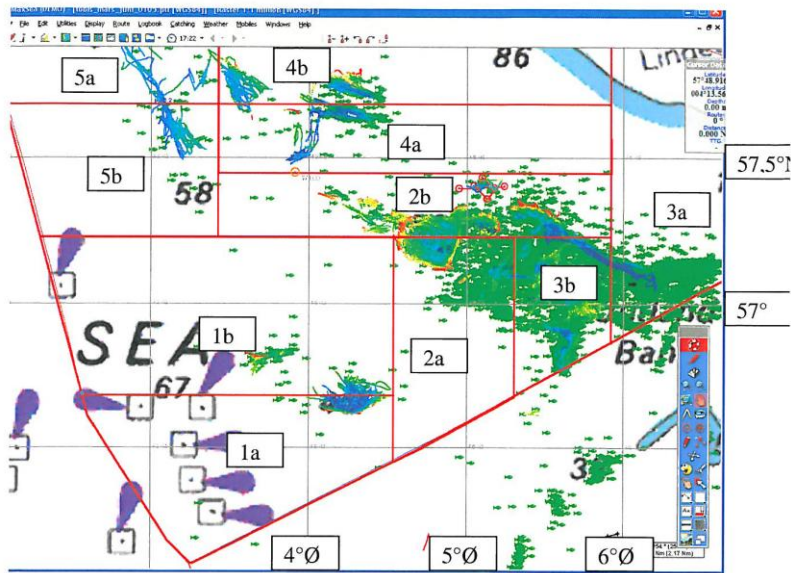

Fig. 1 Område 1-5 i NØS. Røde streker viser områdeinndeling.

Parallelt med fisket har Havforskningsinstituttet gjennomført et forskningstokt, hvorefter de anbefalte at kvoten innenfor de angitte områdene kunne økes med 30 000 tonn.

Havforskningsinstituttet ville derimot ikke anbefale at andre områder åpnes på grunn av meget dårlig rekruttering av ettåringer i Norges økonomiske sone og lav gytebiomasse i øvrige områder.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet 13. mai 2011 å øke kvoten i de allerede åpne områdene i NØS til 90 000 tonn, hvorefter Fiskeridirektoratet endret faktoren for fastsetting av maksimalkvoten til det enkelte fartøy til 3,25.

Norske fartøyer har per 30. mai 2011 fisket 98 336 tonn tobis i Norges økonomiske sone, jf tabell 2.

Tabell 2: Norske fartøys fiske etter tobis i 2011

Område	Kvote	Tonn
Norges økonomiske sone	90 000	81 644
EU-sonen	20 000	16 692
Totalt	110 000	98 336

Kilde: Norges Sildesalgslag per 30. mai 2011

Fisket etter tobis i Norges økonomiske sone er åpent til og med 23. juni 2011.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Thord Monsen
Dato: 09.01.2012	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 90592863
	E-post: thord.monsen@fiskeridir.no

TIL:

Thord Monsen

Kopi til:

Maja Kirkegaard Brix
Snorri Palmason

REFERAT FRA REGULERINGSMØTESAK 3.1 - TOBIS

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 3/2011, fiskeriene i Nordsjøen, tobis.

Det fremkom ingen innspill i saken.

3.2. TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

3.2.1 FISKERIENE I 2010

En oversikt over det norske torskefisket i Nordsjøen sør for 62°N i 2010 er gitt i tabell 1. Etter avsetninger til andre land, bifangst og forskning hadde norske fartøy adgang til et direkte fiske etter torsk på inntil 3.722 tonn. Totalt var Norges kvote i Nordsjøen 5.607 tonn. I Skagerrak (utenfor grunnlinjer) kunne norske fartøy fiske inntil 163 tonn, hvorav 113 tonn var avsatt til konvensjonelt fiske.

I løpet av fjoråret foretok Fiskeridirektoratet flere refordelinger i Nordsjøen. Dette er beskrevet i sak 19/2010 lagt frem for Reguleringsmøtet høsten 2010.

Tabell 1: Norsk torskefangst i Nordsjøen og Skagerrak (utenfor grunnlinjer) i 2010 (tonn)

Redskapsgrupper	Konvensjonell	Trål	Totalt
Nordsjøen	3.735	760	4.495
Skagerrak	11	54	65

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 18. mai 2011

3.2.2 FISKERIENE I 2011

3.2.2.1 Nordsjøen

I forbindelse med de bilaterale forhandlingene med EU som ble avsluttet 4. desember 2011 ble det totale uttaket av torsk i Nordsjøen fastsatt til 26.842 tonn. I tillegg ble det besluttet å tildele 3.221 tonn torsk som ekstra kvote til partene, hvorav Norge fikk 548 tonn).

I henhold til den bilaterale avtalen skal EU tildele sin del av tilleggskvoten (2.673 tonn) til fartøy som har om bord såkalt CCTV, det vil si kameraer som overvåker fiskeoperasjonen og produksjonen om bord. Disse fartøyene skal være pålagt å telle all fangst av torsk mot sine kvoter. Intensjonen er at dette tiltaket skal redusere utkast og det totale uttaket av torsk.

Fordelingen av den norske kvoten i 2011 er gitt i tabell 2.

Tabell 2: Fordeling av den norske kvoten i 2011

Norsk andel av TAC i 2011	5 111 tonn
Avsetning til tredjeland	382 tonn
Avsetning til bifangst til trål	1 500 tonn
Avsetning til bifangst til konvensjonelle	300 tonn
Forsknings- og undervisningsformål	125 tonn
Til fordelingen i et direkte fiskeri	2 804 tonn

Det er fastsatt maksimalkvoter for konvensjonelle kystfartøy i lukket og åpen gruppe med garantert kvote i bunn, jf tabell 3 og 4.

Tabell 3: Kvoter i lukket gruppe

Hjemmelslengde	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 15 m	50	5
15 – 21 m	100	10
> 21 m	200	20

Tabell 4: Kvoter i åpen gruppe

Største lengde	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
< 10 m	8	4
10 – 21 m	12	4
=> 21 m	20	4

I inneværende år er det per uke 18 fisket 1.685 tonn torsk. Herunder har fartøy som fisker med konvensjonell redskap tatt 1.398 tonn i år. Fartøy som fisker med trål har foreløpig tatt 287 tonn i år. I forhold til samme tid i 2010 har fangster tatt med konvensjonell redskap øket med 623 tonn, mens trålfangstene er omtrent de samme mellom år.

I lys av erfaringen fra forrige år og det faktum at fangstene har vært gode om sommeren og høsten vil Fiskeridirektoratet følge fisket utover sommeren før beslutning om eventuelle endringer i reguleringen blir tatt.

3.2.3.1 Skagerrak

I forbindelse med ovenfor nevnte bilaterale forhandlinger ble Norge og EU enige om en totalkvote på 3835 tonn torsk i Skagerrak. I tillegg fastsatte partene en tilleggskvote på 460 tonn torsk, hvorav Norge har en andel på 15 tonn. Dette innebærer at den norske kvoten utenfor grunnlinjen i Skagerrak er på 139 tonn i 2011, hvorav 89 tonn er avsatt til fiske med konvensjonelle redskap.

I henhold til Fiskeridirektoratets Landings og sluttseddelregister har norske fartøy fisket 16 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjen i 2011.

I lys av erfaringen fra forrige år og det faktum at fangster har vært gode om sommeren og høsten vil Fiskeridirektoratet følge fisket utover sommeren før beslutning om eventuelle endringer i reguleringen blir tatt.

3.2.3 TEKNISKE REGULERINGER

Fiskeridirektoratet viser til høringsnotat om harmonisering av tekniske reguleringer i Nordsjøen og Skagerrak som behandler forslag til endring av forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften).

Det bemerkes at Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å skjerpe vernetiltakene for kysttorsk. Herunder at minste tillatte maskevidde for garnfiske innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen sør for 62°N er fastsatt til 126 mm fra og med 1. januar 2012.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Thord Monsen
Dato: 09.01.2012	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 90592863
	E-post: thord.monsen@fiskeridir.no

TIL:

Thord Monsen

Kopi til:

Maja Kirkegaard Brix
Snorri Palmason

REFERAT FRA REGULERINGSMØTESAK 3.1 - TORSK

Fiskeridirektøren viste til de fremlagte sakspapirene, jf. sak 3/2011, fiskeriene i Nordsjøen, torsk.

Under Reguleringsmøte var det noen diskusjoner angående maskevidde i garnfisket.

Det fremkom ellers ingen innspill i saken.

3.3 SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2011

3.3.1 FISKET I 2010

Oversikt over kvoter og fangst fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sei sør for 62°N i 2010 er angitt i tabell 1. Tabellen viser at det ved årets slutt gjensto vel 2 100 tonn av totalkvoten. Dette tilsvarer en kvoteutnyttelse på om lag 96 %.

Tabell 1: Gruppekvoter og fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Not	5 500	3 090	2 410	56,2	11 394
Konvensjonelle	8 000	6 213	1 787	77,7	56 592
Trål	42 812	44 997	-2 185	105,1	391 857
Torsketrålere	27 603	30 774	-3 171	111,5	283 917
Seitrålere	7 184	6 103	1 081	85,0	52 742
Nordsjøtrålere o.a. ¹	5 025	6 810	-1 785	135,5	55 198
Bifangst industritrål	3 000	1 310	1 690	43,7	
Forskning/skole	250	7	243	2,8	15
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		99	-99		734
Totalt	56 562	54 406	2 156	96,2	460 592

Kilde: Landings- og slutseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 8. mai 2011

¹Herav har fartøy med avgrenset nordsjøtrållatelse fisket 3 935 tonn

Fartøyene i trålgruppen var fra årets begynnelse regulert med maksimalkvoter. Etter en refordeling ble torsketrålerne stoppet 3. juni, men ble gjenåpnet 5. oktober da man så at det fremdeles gjensto en del av totalkvoten. Nordsjøtrålernes maksimalkvoter ble opphevet 20. august. En ser at torsketrålerne og nordsjøtrålerne overfisket sin gruppekvote, men fisket ble ikke stoppet da en så at de andre fartøygruppene ikke ville klare å utnytte sin kvote.

Estimat av bifangst i industritrålfisket har vært heftet med stor usikkerhet i 2010, men er blitt lavere enn forventet. Det ble innført påbud om sorteringsrist 1.mai 2010 i fisket etter kolmule og øyepål. Flere mindre fartøy har fått dispensasjon fra dette påbudet i 2010.

Bifangstavsetningen er redusert inneværende sesong.

Verken fartøy som fisker med konvensjonelle redskap eller fartøy som fisker med not utnyttet gruppekvote fullt ut.

3.3.2 KVOTER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 2011

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2011 enige om en TAC for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak på 93 318 tonn, hvorav Norge har en andel på 48 596 tonn sei etter kvotebytte. Av dette er det avsatt 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Disponibel kvote for norske fiskere er etter dette 48 346 tonn. Tabell 2 viser kvotefordeling og fangst hittil i 2011.

Tabell 2: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2011

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Not	5 500	160	5 340	2,9	533
Konvensjonelle	8 000	4 073	3 927	50,9	38 252
Trål	34 846	13 965	20 882	40,1	134 102
Torsketrålere	21 788	12 155	9 633	55,8	116 264
Seitrålere	5 671	661	5 010	11,6	5 384
Nordsjøtrålere/Pelagisk tråltillatelse	4 189	7	4 182	0,2	30
Avgrenset nordsjøtråltillatelse	1 699	1 142	557	67,2	12 424
Bifangst industritrål ¹	1 500		1 500		
Forskning/skole	250	7	243	2,8	44
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		16	-16		61
Totalt	48 596	18 221	30 375	37,5 %	172 992

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 08. mai 2011

¹ Det foreligger foreløpig ikke bifangstestimat for 2011

Maksimalkvotene til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ble økt fra 600 til 1 000 tonn 3. mai.

Maksimalkvotene for fartøy med torsketråltillatelse og fartøy med seitråltillatelse ble 29. april økt til det nivå Fiskeridirektøren fremmet på reguleringsmøtet i november 2010.

Maksimalkvoten til fabrikktrålerne økte dermed fra 980 til 1 400 tonn, mens kvoten til øvrige fartøy med torske- eller seitråltillatelse økte fra 700 til 1 000 tonn.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse har de siste årene vært regulert innenfor en samlet gruppekvote. På grunn av ekspansjon i gruppen med avgrenset nordsjøtråltillatelse har det vært en del uro i dette fisket de seneste årene.

Fiskeri- og kystdepartementet har på denne bakgrunn besluttet at gruppekvoten til disse fartøygruppene fra og med 2011 skal fordeles med 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 23 % til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Videre ble maksimalkvotene til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse fastsatt til 400 tonn i 2011.

Det ble også besluttet at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 325 tonn i et av årene 2006, 2007 eller 2008 får en kvotefaktor på 1 og kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn i 2011. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får en kvotefaktor på 0,5 og kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn i 2011.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 31.08.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Guro Gjelsvik
Thord Monsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE SAK3.3.3/SEI I NORDSJØEN

I sakspapiret ble det vist til at fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse hadde en lav utnyttelse av gruppeknoten. Næringen viste til at flåten var opptatt med andre fisker, men at det var behov for bifangst av sei i andre fiskerier. Det ble bedt om at det foreløpig ikke ble gjort noen justeringer mellom gruppene.

For øvrig var det ingen kommentarer til saken

Sak 3/2011

Regulering av fisket etter lodde ved
Grønland, Island og Jan Mayen sesongen
2011/2012

SAK 3/2011

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2011/2012

3.1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra 2010/2011.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets innspill i spørsmålet om bruk av loddtrekning i reguleringen av fisket etter loddeseongen 2011/2012.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets innspill om i hvilke tilfeller differensierte maksimumkvoter eller like maksimumkvoter bør benyttes.

3.2 LODDEFISKET VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2010/2011

3.2.1 KORT HISTORIKK

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen, inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i Islands økonomiske sone (IØS) og Grønlands økonomiske sone. Vinterfisket foregår kun i IØS. I 2005 ble det ikke fisket sommerlodde, og vinteren 2006 ble det fisket et svært begrenset kvantum i IØS. Det ble heller ikke fisket lodde sommeren 2006. Vinteren 2007 og vinteren 2008 ble imidlertid hele den norske loddeknoten i IØS fisket av norske fartøy. I sesongen 2008/2009 var det ikke grunnlag for å fiske lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen. I 2009/2010-sesongen ble det igjen funnet grunnlag for et begrenset fiske, fisket ble åpnet på kort varsel 29. januar 2010.

Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Grønland, Island og Jan Mayen i perioden 1978/1979 til og med 2010/2011.

3.2.2 LODDESESONGEN 2010/2011

ICES anbefalte våren 2010 at det ikke ble åpnet for loddefiske før ny informasjon om bestanden var tilgjengelig etter det planlagte toktet november 2010. Basert på anbefaling fra det islandske Havforskningsinstituttet ble det den 25. november 2010 fastsatt en foreløpig TAC på 200 000 tonn lodde for sesongen 2010/2011.

Norges kvote utgjorde 16 000 tonn. Av dette kvantumet kunne 5 600 tonn (35 %) fiskes i IØS. I tillegg hadde Norge et kvantum på 21 011 tonn lodde som kunne fiskes i henhold til

avtalen mellom Norge og Island om fiske i Barentshavet ("smutthullavtalen"). Dette kvantumet kunne i sin helhet fiskes i IØS. Siden endelig TAC for sesongen 2009/2010 ble satt høyere enn forventet TAC, fikk Norge som kompensasjon overført 1 600 tonn lodde til 2010/2011. Av dette kunne 560 tonn fiskes i IØS.

Dette ga Norge en totalkvote på 38 611 tonn, der 27 171 tonn lodde kunne fiskes i IØS.

Siden bestandssituasjonen var uavklart under Reguleringsmøtet våren 2010 ble det bestemt at spørsmålet om kvoteregulering etter samråd med næringen skulle avgjøres når en eventuell foreløpig TAC forelå.

Fiskeridirektoratet jobbet tett med næringen for å fastsette en regulering. Man var enige om de fleste punkter. Uenigheten bestod i hovedsak av om flåten skulle reguleres med differensierte maksimalkvoter eller like maksimalkvoter. Deler av næringen anbefalte at fisket skulle reguleres med differensierte fartøykvoter/maksimalkvoter basert på universalnøkkelen, med faktor på 1,4. Anbefalingen ble begrunnet med at lodda var en del av strukturvoteordningen, og at det skulle sterke argument for å avvike fra fordelingsstigen. Det ble videre lagt til grunn at den anbefalte kvotefaktoren ville gi økonomi for alle deltakende fartøy, såfremt fartøyene klarer å fiske fartøykvoten. Andre deler av næringen anbefalte å regulere fisket med like maksimalkvoter på 1 100 tonn lodde per fartøy. Forslaget ble begrunnet med at ved bruk av loddtrekning bør man søke å oppnå en forbedret lønnsomhet i avviklingen av fisket.

Fiskeridirektoratet foretok en vurdering av forslagene. Differensierte fartøykvoter/maksimalkvoter med faktor på 1,4 ville føre til at påmeldte fartøy med lavest basiskvote fikk en maksimalkvote på 434 tonn, mens fullstrukturerte fartøy fikk en maksimalkvote på 910 tonn. En faktor på den størrelsen ville medføre at deler av flåten ville bli utestengt fra loddefisket, fordi det ikke ville være økonomisk forsvarlig for fartøy med lav basiskvote å delta i fisket. Basert på en vurdering fra Norges Sildesalgslag mente Fiskeridirektoratet at de uttrukne fartøyene måtte ha en maksimalkvote på minimum 800 tonn. Dersom man ved differensierte kvoter skulle opp på det nivået måtte faktoren settes til 2,6. De påmeldte fartøyene ville da fått tildelt maksimalkvoter mellom 806 tonn og 1 690 tonn.

En maksimalkvote på 1 100 tonn ble vurdert til å være for høy.

Fiskeridirektøren besluttet å videreføre fjorårets regulering der fartøyene som deltok i loddefisket ved Island ble regulert med like maksimalkvoter på 900 tonn. Med bakgrunn i kvotenedgangen i flere bestander, deriblant kolmule, fant man det hensiktsmessig å fastsette en regulering der flest mulig fartøy, med akseptable kvoter, fikk anledning til å delta med en akseptabel kvote.

Utseilingsrekkefølgen ble avgjort etter påmelding og loddtrekning. I henhold til "trepartsavtalen" mellom Grønland, Island og Norge kunne det norske fisket i IØS bare foregå nord for 64°30`N og fisket måtte senest avsluttes 15. februar 2011. Kun fartøy med ringnottillatelse kunne delta. Norges Sildesalgslag sa seg villig til å ta i mot påmelding, samt administrere en utseilingsordning. Påmeldingsdatoen ble satt til 6. januar 2011 kl. 24.00.

Loddtrekning ble gjort av Fiskeridirektoratet 7. januar og 30 fartøy fikk lov til å foreta utseiling. Fartøyene måtte melde utseiling innen tre døgn fra meldingen om deltakelse var mottatt. Fisket ble åpnet samme dato som forskriften ble gjort gjeldende, dvs. 11. januar 2011.

På grunn av stor usikkerhet om loddas tilgjengelighet ble det ikke fastsatt en siste utseilingsdato.

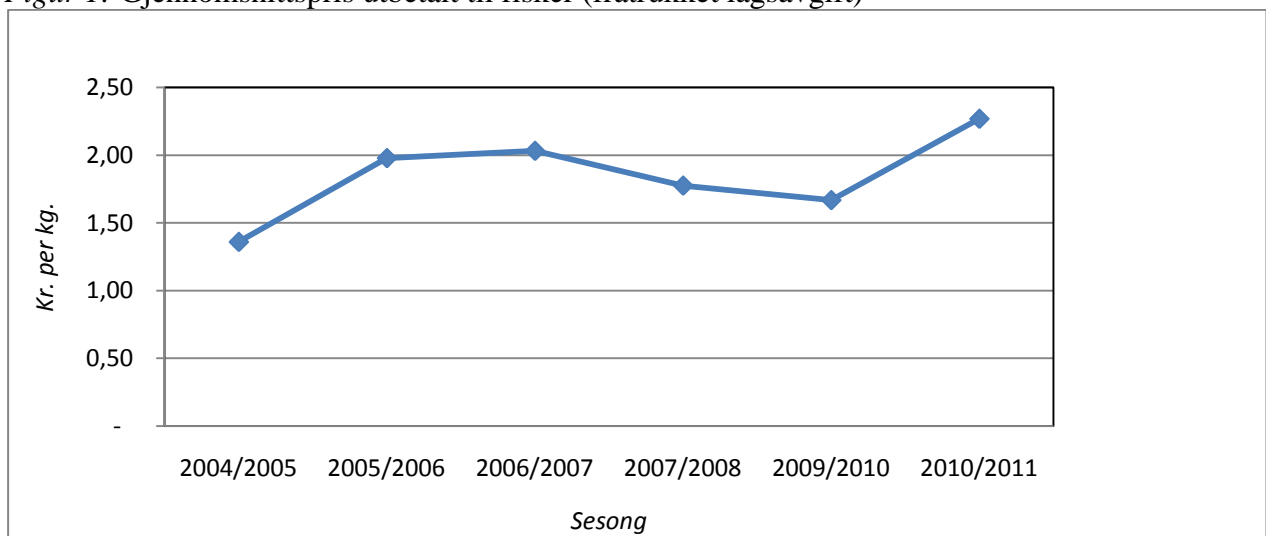
26. januar økte foreløpig TAC fra 200 000 til 325 000 tonn. Norsk kvote økte med 10 000 tonn der 3 500 tonn kunne fisket i IØS. Det ble da funnet grunn til å gi ytterligere 3 fartøy utseilingstillatelse.

7. februar var de norske fartøyene ferdige med kvotene sine. Da var det fisket totalt 30 805 tonn lodde. Den norske kvoten i IØS ble overfisket med 134 tonn. Det deltok 33 fartøy i fisket etter lodde i 2010.

TAC økte fra 325 000 tonn til 390 000 tonn 17. februar 2011. Siden norske fartøy ikke hadde anledning til å fiske lodde i IØS etter 15. februar, ble den norske andelen på 5 200 tonn overført til Island i samsvar med "trepartsavtalen" artikkel 4 og 6. Siden Norge ikke hadde noen reell mulighet til å utnytte tildelt kvote i Grønlands økonomiske sone og fiskerisone rundt Jan Mayen, ble denne andelen også overført til islandske fiskere.

Figuren nedenfor viser utviklingen i gjennomsnittspris utbetalt til fisker (fratrasket lagsavgift) for perioden 2005-2011.

Figur 1: Gjennomsnittspris utbetalt til fisker (fratrasket lagsavgift)

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 16. mai 2011

Figuren viser at gjennomsnittsprisen til norske fiskere har variert mellom laveste gjennomsnittspris på 1,36 kr per kg for sesongen 2004/2005 og til høyeste pris 2,27 kr per kg siste sesong. Prisen økte fra 1,67 kr per kg sesongen 2009/2010 til 2,27 kr per kg sesongen 2010/2011. Den siste sesongen har alt råstoff gått til oppmaling. På grunn av høy etterspørsel på verdensmarkedet etter olje og til dels mel, har prisen på råstoff til oppmaling gått opp i denne perioden.

3.3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET SESONGEN 2011/2012

3.3.1. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 2011/2012

Dette fiskeriet er forvaltet i overensstemmelse med en totrinns forvaltningsplan. Først blir det fastsatt en foreløpig TAC basert på akustiske målinger på den umodne del av bestanden (1- og 2-åringene). Startkvoten blir satt til 2/3 av den foreløpige TAC, basert på forutsetningen av at 400 000 tonn av gytebestanden skal stå igjen for å gyte på slutten av sesongen. Neste trinn er basert på resultatet av målinger gjennomført gjennom sesongen på samme årsklassene. Resultatet blir brukt for å revidere TAC, fremdeles basert på forutsetningen om at det skal stå igjen 400 000 tonn gytemoden lodde på slutten av sesongen. På grunn av at gytebestanden er avhengig av bare to aldersklasser er den svært variabel.

Anbefalinger fra ICES for loddefisket 2011/2012 vil foreligge i begynnelsen av juni.

3.3.2 AVTALESITUASJONEN

3.3.2.1 ”Trepartsavtalen”

Grønland, Island og Norge inngikk en ny ”trepartsavtale” 8. juli 2003. Avtalen hadde gyldighet til og med 31. mai 2004, men inneholder en bestemmelse om forlengelse med 1 år av gangen med mindre en av partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens artikkel 13 er den forlenget med ett år, frem til 31. mai 2012.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11 % til Grønland, 81 % til Island og 8 % til Norge.

I henhold til avtalen har Grønland og Norge etter sesongstart 20. juni adgang til å fiske sine respektive andeler av den forventede TAC. Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen anledning til å fiske inntil 12 % av foreløpig TAC om sommeren/høsten. Dette tilsvarer 8 % av den forventede TAC.

I IØS har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35 % av kvoten som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N, i tillegg må fisket avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 9. juli 2003 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote i Grønlands økonomiske sone nord for 64°30'N.

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

3.3.2.2 ”Smuthullavtalen”

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge ("smutthullavtalen"), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning i forhold til den tidligere "trepartsavtalen" fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25 fartøy i vintersesongen) som kan fiske i IØS samtidig. Overføringen for sesongen 2011/2012 vil være på 24 411 tonn lodde til Norge.

3.3.2.3 Norge/EU

Til og med 2004 var et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU en overføring av lodde i Grønlands økonomiske sone til Norge. Kvoten fra EU måtte fiskes innenfor kalenderåret, og var i 2004 fastsatt til 15 000 tonn. Dette loddekvanteret har referanse til Grønlands andel i "trepartsavtalen". På grunn av den spesielle biologiske situasjonen i 2004, hvor en hadde problemer med å estimere bestanden og at TAC ble satt til 335 000 tonn lodde, var det ikke overensstemmelse med Grønlands loddekvote på 36 850 tonn og det kvantumet som ble overført til EU. EU hadde dermed ikke stor nok loddekvote for å oppfylle sine forpliktelser overfor Norge. Dette førte til at Norge og EU ble enige om en løsning hvor overføringen av lodde i Grønlands økonomiske sone ble redusert til 7 035 tonn i 2004. Dermed har Norge 7 965 tonn lodde til gode fra 2004. Dersom EU igjen har tilgjengelig loddekvote, skal det legges til rette for at norske fartøy kan fiske denne kvoten ved første anledning. Siden 2004 har det ikke vært åpnet for et sommerloddefiske.

3.3.2.4 Kompensasjonsdelen

I henhold til "trepartsavtalens" art. 6 skal Norge ha kompensasjon dersom den endelige TAC settes høyere enn den forventede TAC, og denne tilleggskvoten fiskes av Island. Kompensasjonen tilsvarer 8 % av Islands fangst av tilleggskvoten, og skal tildeles den påfølgende sesongen.

3.3.3 KVOTESITUASJONEN FOR SESONGEN 2011/2012

Det er heller ikke for 2011 avtalt lodde til Norge i den bilaterale fiskeriatvanten mellom Norge og EU. Norge har utestående 7 965 tonn lodde i Grønlands økonomiske sone fra 2004 (se pkt. 3.2.3 Norge/EU). Dersom bestandssituasjonen og EUs kvote gir rom for det, vil Norge imidlertid få en kompensasjon på 7 965 tonn som vil kunne fiskes i grønlandske farvann i 2011.

Videre har Norge, som følge av "smutthullavtalen", en kvote på 24 411 tonn som også kan fiskes i IØS.

Dersom endelig TAC for sesongen 2010/2011 blir høyere enn opprinnelige TAC, har Norge krav på kompensasjon dersom tilleggskvoten fiskes av Island. Foreløpig TAC økte to ganger i løpet av sesongen, den siste økning ble iverksatt etter at det norske fisket var slutt. Den norske andelen av denne økningen utgjorde 5 200 tonn og ble overført til Island i samsvar

med ”trepartsavtalens” artikkel 4 og 6. I tillegg hadde islandske fartøy anledning til å fiske Norges kvote i Grønlands økonomiske sone og fiskerisone rundt Jan Mayen.

Kompensasjonen tilsvarer 8 % av Islands fangst av tilleggskvoten, og skal tildeles sesongen 2011/2012.

Så vidt Fiskeridirektoratet kjenner til har det ikke vært dialog med Island vedrørende kompensasjon for sesongen 2010/2011.

3.4 REGULERING AV FISKET SESONGEN 2011/2012

3.4.1 DELTAKELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det er også fastsatt i Islands nasjonale regulering at utenlandske fartøy må fiske med not i Islands økonomiske sone.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2011/2012.

3.4.2 ÅPNINGSDATO

I følge ”trepartsavtalen” kan fisket begynne 20. juni, jf. avtalens art. 2. Dersom partene finner grunnlag for å åpne for fiske sommeren 2011 vurderer Fiskeridirektøren det som hensiktsmessig å følge bestemmelsen om åpningsdato, dvs. 20. juni. Dersom fisket åpnes på et senere tidspunkt foreslår Fiskeridirektøren at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen når en foreløpig TAC er klar.

Fiskeridirektøren foreslår at åpningsdatoen blir fastsatt i samråd med næringen når en foreløpig TAC er klar.

3.4.3 PÅMELDING, LODDTREKNING OG UTSEILING

De siste årene har loddekvoten vært så liten at det har vært behov for en påmeldingsordning for å kartlegge deltagelsen i fisket. For å kartlegge deltagelsen i fisket synes Fiskeridirektoratet at det er hensiktsmessig å videreføre en påmeldingsordning neste sesong, uavhengig av størrelsen på kvoten.

Fiskeridirektoratet har vært i kontakt med Norges Sildesalgslag som i tråd med tidligere år har sagt seg villig til å ta i mot påmelding etter kunngjøring, samt administrere en utseilingsordning.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ordningen om at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg skriftlig til Norges Sildesalgslag i Bergen innen en nærmere fastsatt frist.

For å regulere fisket på en mest mulig rettferdig, men samtidig effektiv måte, samt muliggjøre økonomisk lønnsomhet for de som deltar i fisket, ble det, i samråd med næringen, besluttet å benytte loddtrekning som reguleringsmetode i sesongen 2010/2011.

For en mer generell drøftelse av loddtrekning som reguleringsmåte, se sak 5/2011.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets innspill i spørsmålet om bruk av loddtrekning i reguleringen av fisket etter lodde for sesongen 2011/2012.

For at ingen fartøy skal melde utseiling før de reelt er klare for utseiling, foreslås det en videreføring av ordningen at ingen fartøy kan ta utseiling før de er utlosset og har loddenot om bord. Norges Sildesalgslag administrerer utseilingen og gir melding til de påmeldte fartøy om utseilingsrekkefølgen. Uttrukne fartøy som ikke ønsker eller har mulighet til å delta, skal straks melde skriftlig fra til Norges Sildesalgslag. Dersom et fartøy melder at det ikke ønsker å benytte adgangen til å delta rykker neste fartøy på listen opp, og fartøyet som avstår fra deltakelse rykker nederst på listen.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for å foreta utseiling. Dette for å få en mest mulig effektiv og hensiktsmessig avvikling av dette fisket.

Uttrukne fartøy som ikke ønsker eller har mulighet til å delta, skal straks melde skriftlig fra til Norges Sildesalgslag.

Ingen fartøy kan foreta utseiling før de er utlosset og har loddenot om bord. Fartøyene kan ikke foreta utseiling uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for å foreta utseiling.

Norges Sildesalgslag eller Fiskeridirektoratet kan fastsette hvor mange fartøy som kan ta utseiling og fastsette utseilingsstopp.

3.4.4 MAKSIMALKVOTER OG ØVRIGE REGULERINGSTILTAK

Som hovedregel har dette fisket vært fordelt etter ”universalnøkkelen”. Det har vært satt en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt en egen faktor for fisket i Islands økonomiske sone. I februar 2006, i januar 2007, i februar 2010 samt i januar 2011 var den norske kvoten så liten at fisket ble regulert med like maksimalkvoter. Kvoten for 2007/2008 var også liten. Imidlertid ble dette fisket etter ønske fra næringen regulert med maksimalkvoter fordelt etter ”universalnøkkelen”.

Som nevnt i avsnitt 2.2. var det i forkant av fastleggingen av reguleringen for 2010/2011 delte meninger i næringen i spørsmålet om flåten skulle reguleres med differensierte maksimalkvoter eller like maksimalkvoter. For å kunne avklare dette på mer generelt grunnlag, og legge til rette for mest mulig effektiv regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen fremover, ber Fiskeridirektøren nå om innspill fra Reguleringsmøtet om i hvilke tilfeller differensierte maksimalkvoter eller like maksimalkvoter bør benyttes i dette fisket.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets innspill om i hvilke tilfeller differensierte maksimalkvoter eller like maksimalkvoter bør benyttes.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene per fartøy blir fordelt i samråd med næringen etter universalnøkkelen eller som like maksimalkvoter når en foreløpig TAC er klar.

Som tidligere nevnt er det usikkert om det blir sommerlodde fiske i 2011, og eventuelt hvor stor kvoten vil bli. Dersom det blir åpnet for et sommerloddefiske vil det, for første gang siden sesongen 2004/2005, bli anledning til å fiske lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen og i Grønlands økonomiske sone.

I tråd med tidligere års praksis vil det da være hensiktsmessig å regulere fisket ved at det fastsettes en kvote som begrenser det samlede fisket i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkeltes fartøys fiske i Islands økonomiske sone. Ved et vinterfiske er det på grunn av loddas tilgjengelighet ikke mulig å utnytte kvoten i Grønlands økonomiske sone og fiskerisonen ved Jan Mayen.

Tidligere år har det vært hensiktsmessig å overregulere kvotene i Grønlands økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen, mens man i Islands økonomiske sone har vært noe forsiktigere. Fiskeridirektøren foreslår imidlertid at man fastsetter grad av overregulering i samarbeid med næringen når en eventuell kvote er klar.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkelte fartøys fiske i Islands økonomiske sone. Fiskeridirektøren kan endre disse faktorene.

På grunn av at foreløpig og endelig TAC kan bli justert som følge av høstens forskningstokt, kan man komme opp i en situasjon der man i tillegg til sommerfiske også får et vinterfiske.

Det er da behov for å kartlegge en fortsatt deltagelse i dette fisket. Fiskeridirektøren vil foreslå at påmeldte fartøy som ikke har anledning til å delta i et fortsatt fiske i vintersesongen, melder skriftlig fra til Norges Sildeslagslag innen en nærmere fastsatt frist. Fristen fastsettes av Fiskeridirektoratet.

Fartøy som ikke ønsker å delta i et eventuelt vinterfiske må melde skriftlig fra til Norges Sildeslagslag innen en nærmere fastsatt frist.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at de individuelle kvotene kan oppheves dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

3.4.5 ADGANG TIL ISLANDS OG GRØNLANDS SONER, SAMT RAPPORTERING

I sommer- og høstperioden (20. juni til 1. desember) kan inntil 30 norske fartøy fiske i Islands økonomiske sone samtidig. I vintersesongen (1. desember til og med 15. februar) kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS. I tillegg kommer 5 fartøy som kan delta i henhold til ”smutthullavtalen”. I Grønlands økonomiske sone er det ingen begrensninger i antall fartøy i sonen samtidig.

Også i kommende sesong vil det være behov for en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i ”smutthullavtalen” og ”trepartsavtalen”. Det forutsettes som tidligere at denne bestemmelsen ved inngangen til sonen blir administrert av den islandske kystvakten. Fisket i IØS kan ikke påbegynnes uten en bekreftelse fra islandsk kystvakt om at antall aktive fartøy i IØS er innenfor maksimumsgrensen.

For å sikre en hensiktsmessig avvikling av fisket har Norges Sildesalgslag i mange år hatt hjemmel til å administrere en innseilingsordning til IØS. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt. Det har videre vært praktisert en ordning der fartøyene som har meldt inngang til IØS hver dag klokken 1200 UTC skal sende rapport til Norges Sildesalgslag om posisjon og fangst siden forrige melding. Siden fartøyene allerede rapporterer elektronisk til Fiskeridirektoratet, finne vi det ikke hensiktsmessig å videreføre denne bestemmelsen. Fiskeridirektoratet skal derfor daglig sende rapport til Norges Sildesalgslag om de aktuelle fartøyenes posisjon og fangst siden forrige melding.

Norge er i dialog med Island med målsetting om å få innført elektronisk rapportering for fisket i IØS.

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildesalgslag bemyndiges til å administrere innseilingen for det enkelte fartøy som kan drive fiske etter lodde i IØS.

Fartøy som har tatt utseiling skal melde fra til Norges Sildesalgslag ved inngang til Islands økonomiske sone IØS.

3.4.6 STENGNING AV FELT VED INNBLANDING AV SMÅLODDE

ICES har tidligere anbefalt at områder med mye smålodde bør stenges for kommersielt fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde, og at forvaltningsmyndighetene bør legge til rette for en rask og effektiv prosess for å stenge slike områder.

Dersom det blir åpnet for å fiske lodde i fiskerisonen rundt Jan Mayen bør norske myndigheter ha mulighet for å begrense fisket av lodde under minstemål.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde.

VEDLEGG

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2011.
KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

År ¹	Jan Mayen sonen	Omtvistet område ²	Herav i Trekanten	Grønlands Sone (GS)	Islands sone (IØS)	Totalt sommerlodde	Totalt vinterlodde (IØS)	Totalt året
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			120		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998				66	22	88		88
1999				11	16	27	15	42
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002				70	50	120	5	125
2003				68	1	69		69
2004				33	1	34	15	49
2005							66	66
2006							2	2
2007							39	39
2008							36	36
2009							0	0
2010							28	28
2011							31	31
SUM	540	598	130	665	508	2 312	597	2 911

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Ingvild Bergan
Dato: 26.09.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 46802612
	E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen

Ola Roth Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTESAK 3/2011 - LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN

Fiskeridirektøren viste til sakspapirene, og orienterte om at kvotetallene først ville foreligge etter reguleringsmøtet.

I sakspapirene var det foreslått videreføring av ordningen med påmelding til fisket. Norges Sildesalgslag ved Roald Oen foreslo at det heller kunne innføres en ordning med avmelding, det vil si at det kun er fartøy som *ikke* ville delta som skal gi beskjed. Reguleringsmøtet og Fiskeridirektøren var åpen for en slik løsning.

Norges Fiskarlag uttrykte skepsis til at ble benyttet loddtrekning som reguleringsmetode i loddefisket ved Island inneværende sesong, og ønsket en utdypning av bakgrunnen for dette. Fiskeridirektoratet redegjorde for hvorfor man hadde ansett det slik at det lave kvotegrunnlaget gjorde loddtrekning nødvendig, og viste til at reguleringen ble utformet i samråd med næringen. Norges Sildesalgslag opplyste at deres tilbakemelding i forbindelse med utformingen av reguleringen inneværende sesong var gitt på bakgrunn av et maksimalkvoteregulert fiske.

Når det gjaldt spørsmålet om loddtrekning som reguleringsmåte dersom kvotene ble lave kommende sesong, ønsket Norges Fiskarlag å vite hvor stor kvote som må til for at alle fartøy

(med ringnottillatelse) kunne delta, samt om det i kommende sesong vil være mulig å få utnyttet kvantumet man har til gode fra EU fra 2004 (sakspapirene pkt 3.3.2.3).

Fiskeridirektøren påpekte at det må en forholdsvis stor kvote til før alle kan gis tilgang, dersom fisket skal være regningssvarende. Når det gjelder EU-kvantumet informerte Fiskeridirektoratet om at dette spørsmålet reguleres delvis mellom partene og delvis i den årlige avtalen. Norge vil, som tidligere år, forsøke å få utnytte dette kvantumet. Dette skal diskuteres som eget punkt under høstens forhandlinger.

Norges Sildesalgslag foreslo at dersom det blir en ordning med loddtrekning, bør det presiseres i regelverket hva som skjer i de tilfeller et fartøy ikke er i stand til å gå ut, eller velger å ikke ta utseiling. Det var allmenn tilslutning til dette.

Det fremkom ellers ingen kommentarer til saken under møtet.

Sak 4/2011

Økosystembasert forvaltning – diskusjon
av prioriteringer for 2012

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 11/7796
Deres referanse:
Vår dato: 24.06.2011
Deres dato:

Att:

Strategi for videre utvikling av norsk fiskeriforvaltning – en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning

1. Innledning

Det vises til sak 4/2011 ”Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2012” som ble behandlet i reguleringsmøtet 7. juni 2011.

2. Bakgrunn

I de siste 20-30 årene har hovedfokus vært å gjenoppbygge og bevare de økonomisk viktigste fiskeressursene. I tiden framover vil en som et ledd i utviklingen av økosystembasert forvaltning se økt fokus og en styrket innsats også i forvaltningen av ressurser med mer begrenset økonomisk betydning. Dette er en utvikling vi for så vidt allerede har erfart de senere årene. Fremdeles vil en ha hovedfokus på de økonomisk viktigste fiskeriene, men en er i havressursloven også pålagt å ha en innsats på de øvrige fiskerier.

En generell og ufravikelig minimumsmålsetning for økosystembasert forvaltning er å sikre biologisk mangfold og å opprettholde økosystemets funksjonsmåte. Fremover vil en således ha særlig oppmerksomhet knyttet til arter det er grunn til å anta at det står dårlig til med. Førvar-prinsippet tilsier at en i situasjoner med mangel på sikker kunnskap skal være ekstra varsom. Forvaltningsprinsippet i havressursloven innebærer at myndighetene har en plikt til å vurdere om beskatningen er bærekraftig eller om tiltak må iverksettes. Dette gjelder også for hittil uregulerte bestander og i forhold til bifangst av ikke-kommersielle bestander.

Et økende antall problemstillinger, arter og sammenhenger det er relevant å ta hensyn til, genererer et behov for å skaffe seg en enkel, men samtidig systematisk og løpende oversikt over relevante problemstillinger. Med knappe ressurser vil det dessuten være et sterkt behov for et verktøy som kan være til hjelp når en skal prioritere med hensyn til utvikling av nye forvaltningstiltak. Bestands- og fiskeritabellen er utviklet som et verktøy for å skaffe slik oversikt og for å kunne prioritere.

Bruken av tabellene som prioriteringsverktøy vil kunne lede til at det blir fastsatt forskrifter eller fattet enkeltvedtak, det vil si utøvelse av offentlig myndighet. I medhold av naturmangfoldloven § 7 skal et forvaltningsorgan legge til grunn prinsippene i §§ 8 – 12 ved utøvelse av offentlig myndighet. Vurderingene av dem skal fremgå av beslutningen. For beslutninger truffet med utgangspunkt i de prioriteringene bestands- og fiskeritabellen gir grunnlag for, vil tabellen også være et verktøy som vil sikre dokumentasjon på at disse vurderingene er foretatt. De årlige prosessene med oppdatering av tabellen og utarbeidelse av neste års prioriteringer vil også sikre at prinsippene blir vurdert på en systematisk måte med jevne mellomrom.

Tabellene skal oppdateres årlig, og vil bli hørt i det årlige reguleringsmøtet om våren. I møtet blir det gitt anledning til å komme med innspill til tabellenes oppbygning, klassifisering og verdisetting, samt eventuelle andre kommentarer. Skriftlige innspill kan sendes til Fiskeridirektoratet hele året.

3. Forvaltningsmål

Det kom ikke innspill i reguleringsmøtet knyttet til å endre de fastsatte forvaltningsmålene for arter og bestander.

4. Forslag til prioriteringer for 2012

4.1 Bestandstabellen

Følgende bestander ble i reguleringsmøtet foreslått oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak for 2012;

Bestander foreslått prioritert i 2012	
Blåkveite	Raudåte
Europeisk flatøsters	Stillehavsosters
Haiarter, havmusarter og skatearter	Torsk Kyst Nord
Kveite Sør	Torsk Kyst Sør
Leppefisker	

Det ble i reguleringsmøtet vist til torsk i Nordsjøen som er tatt ut fra listen over bestander med høyt behov for nye eller reviderte tiltak. For nordsjøtorsk har en iverksatt flere tiltak for norske fiskere. Til tross for innførte tiltak, har bestanden fremdeles høy fiskedødlighet. Etablering og oppfølging av et forbedret opplegg for stenging av felt med for stor innblanding av småfisk (RTC) foreslås prioritert under fiskeritabellen.

Lange og brosme var ved en inkurie tatt ut fra listen. Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å adgangsbegrense dette fiskeriet, og Fiskeridirektoratet vil følge opp dette vedtaket.

I reguleringsmøtet ble det vist til den begrensede forskningen på vassild og rognkjeks, og stilt spørsmål ved om disse bestandene burde prioriteres høyere slik at en kunne få anledning til å innhente mer kunnskap knyttet til bestandene. Da prioriteringene i kolonnen ”nye tiltak” ikke gir uttrykk for Havforskningsinstituttets totale oversikt over prioriteringer, har en besluttet å ikke endre prioriteten til disse bestandene med hensyn til nye forvaltningstiltak.

For brisling er norsk forvaltningsmål å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. Det ble i reguleringsmøtet vist til kystbrislingens funksjon som før for andre kystnære bestander. Fiskeridirektøren vil vurdere å ta inn brisling på prioriteringslisten etter hvert. Arten er imidlertid ikke rødlistet, men kan ha en såpass viktig funksjon i økosystemet at det berettiger et særskilt fokus.

Fiskeridirektøren har valgt å ta vekk blåkveite fra listen over prioriterte bestander siden problemstillingene som spesielt er rettet mot denne arten er knyttet opp mot fremmedstoffer, og dette behandles under fiskeritabellen.

4.2 Fiskeritabellen

Første versjon av fiskeritabellen ble presentert på vårens reguleringsmøte. Tabellen har ikke funnet sin endelige form og verdisetningen er i høyeste grad foreløpig. Dette gjelder også vedlegg 5, som en vil kunne omarbeide i en senere versjon. Formålet med forslagene til prioriteringer var å få en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke tiltak en ønsker å prioritere i 2012.

Flere av møtedeltakerne viste til at det var behov for mer tid til å studere fiskeritabellen. Denne måten å tilnærme seg prioriteringsspørsmål er relativt nytt i forvaltningssammenheng, og det er derfor naturlig at en bruker tid på denne prosessen. Fiskeridirektøren åpnet for skriftlige innspill.

Det er en tilbakevendende diskusjon om hvor stort utkastet i norske fiskerier er, og det er behov for å skaffe slik informasjon. Hvilken form et slikt prosjekt skal ha må en komme tilbake til. Fiskeridirektøren ser for seg et langsiktig program innenfor dette feltet, men at en begynner med torsk og hyse som har stor økonomisk betydning.

For friere redskapsvalg ble det på reguleringsmøtet vist til et pågående FHF-prosjekt og et ønske om å avvente hva som kommer ut av dette før en setter i gang et større arbeid.

Med hensyn til redusert belastning på bunnhabitat er Mareano høyt prioritert. Der er også redskapsprosjekt på gang, men det foreslås ikke oppfølging utover det.

4.3 Problemstillinger som ikke passer inn i tabellene

Enkelte problemstillinger er vanskelig å legge inn i bestandstabellen fordi de ikke angår en enkelte bestand, men passer heller ikke inn i fiskeritabellen da utfordringen ikke kan knyttes til ett bestemt fiskeri.

I tillegg til det som ble lagt fram på reguleringsmøtet vil Fiskeridirektøren ta initiativ til å få undersøkt hvilke effekt lakselusmidler kan ha på mengden og mangfoldet av krepsdyr i sjøen. Det vises i denne sammenheng til Klima- og forurensningsdirektoratets artikkel om lakselusmidlers påvirkning på krepsdyr av 24.3.2011.

4. Oppsummering

Basert på diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet tilgjengelig utredningskapasitet i 2012, gir tabellene nedenfor en oversikt over hvilke utviklingstiltak fiskeridirektøren ønsker å gi henholdsvis prioritet 1a og 1 b i 2012.

Tabell 4.1 Prioriterte bestander i 2012

Bestand	Merknad	Prioritet
Europeisk flatøsters	Vurdere og gjennomføre tiltak	1a
Haiarter, havmusarter og skatearter	Utvikle og implementere forvaltningsplan	1a
Kveite sør	Informasjonsinnhenting for å vurdere og gjennomføre tiltak	1a
Kysttorsk nord	Gjenoppbygningsplan og evt. tiltak	1a
Kysttorsk sør	Vurdere og gjennomføre tiltak	1a
Lange og brosme	Følge opp beslutningen om deltakerregulering	1a
Leppefisker	Arbeidsgruppe som vurderer bærekraftig uttak og bruk av leppefisker	1a
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan	1a
Stillehavsøsters	Fremmed art som bør desimeres, utforming av en informasjonskampanje vurderes	1b

På bakgrunn av forpliktelsene i havressursloven om forvaltningsprinsippet, føre-var-prinsippet og biodiversitet, finner fiskeridirektøren å gi de fleste bestander høyeste prioritet.

Tabell 4.2 Prioriterte utviklingstiltak i 2012, knyttet til fiskeritabellen

Fiskeri		Prioritet
4.2.1	Utvikling av program for å undersøke og beregne fangstsammensetning og utkast, herunder bifangst av sjøfugl og sjøpattedyr i utvalgte fiskeri:	
	Kartlegge fangstsammensetning i fiske med reke- og krepsetrål i Skagerrak	1a
	Vurdere og beregne omfanget av utkast i torske- og hysefisket	1b
	Vurdere bifangst i fisket med lys, basert på gjennomførte undersøkelser	1a
	Videreutvikle prøvetrekker til å fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket	1a
	Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri	1a
4.2.2	Bidødelighet:	
	Oppfølging av "kvitblåse" i makrellfisket	1a
	Kartlegge og vurdere maskeseleksjon i havoverflaten i fisket med snurrevad	1b
	Vurdere problemstillinger knyttet til fangstregulerende tiltak i pelagisk trål	1a
	Reduksjon i tap av fangst og halingsdødelighet i banklinefisket	1b
4.2.3	Konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn	1b
4.2.4	Harmonisering av teknisk regelverk i Skagerrak og Nordsjøen	1a
4.2.5	Etablering og oppfølging av RTC i Skagerrak og Nordsjøen	1a
4.2.6	Oppfølging av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål	1a
4.2.7	Vurdere bruk av selektive innretninger i blandingsfisket med trål i Skagerrak	1a
4.2.8	Følge opp utviklings- og regelverksarbeidet med friere redskapsvalg	1b
4.2.9	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat	1b
4.2.10	Redskapsopprensning	1a
4.2.11	Vurdere kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket	1b
4.2.12	Vurdering av notfisket i kystnære områder	1a

Den første kolonnen refererer til avsnittene i kapittel 4.2 i sakspapirene til reguleringsmøtet.

Tabell 4.3 Prioriterte utviklingstiltak i 2012 for problemstillinger som ikke omfattes av tabellene

	Merknad	Prioritet
Fritids- og turistfiske	Oppfølging og evt. nye tiltak	1a
Fremmedstoffer i fisk og skalldyr	Pågående arbeidsgruppe samt arbeid i forbindelse med lakselusmidler	1a

Flere av tiltakene med prioritet 1a i de to tabellene vil det kunne arbeides med parallelt, avhengig av tilgjengelig kapasitet og faglig kompetanse. Det vil av den grunn ikke være hensiktsmessig med en strammere prioritering mellom tiltakene. Prioriteringslisten er søkt avpasset til forventet tilgjengelig kapasitet. Dersom det i løpet av året skulle oppstå behov for omgående tiltak på nye felt vil denne måten å prioritere på også gjøre en eventuell omprioritering av ressurser enklere.

Det ble i reguleringsmøtet påpekt at dette arbeidet ikke er kommunisert til Forskningsrådet, noe som kan være hensiktsmessig i forhold til prioritering av Forskningsrådets midler.

Prioriteringslisten gir uttrykk for oppgaver som Fiskeridirektoratet vil prioritere i 2012. Det vil imidlertid være åpenbare sammenhenger mellom Havforskningsinstituttets og Fiskeridirektoratets oppgaver og prioriteringer. I mange tilfeller skal det forskes før det eventuelt utvikles nye forvaltningstiltak, jf. diskusjonen i reguleringsmøtet om vassild, rognkjeks og kystbrisling. I andre tilfeller må Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet utvikle forvaltningstiltak i fellesskap, og i atter andre vil iverksatte forvaltningstiltak utløse behov for oppfølging med forskning eller overvåking. Disse sammenhengene knyttet til bestands- og fiskeritabellen som grunnlag for prioriteringer ved Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet vil måtte avklares, utdypes og utvikles i årene som kommer.

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Anne Kjos Veim
seksjonssjef

27. 5. 2011

Fiskeridirektoratet

Strategi for videre utvikling av norsk fiskeriforvaltning – en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning

INNHold:

1. INNLEDING	3
1.1. Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser	3
1.2. Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene	3
1.3. Ulike forvaltningsmål	4
1.4. Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus	4
1.5. Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere	5
2. PRIORITERINGSHJULET	5
3. OVERSIKTSTABELLENE	7
3.1. Bestandstabellen	7
3.2. Fiskeritabellen	7
4. FORSLAG TIL PRIORITERINGER FOR 2012	8
4.1. Bestandstabellen	8
4.2. Fiskeritabellen	10
4.3. Problemstillinger som ikke passer inn i tabellene	12
4.4. Oppsummering	13
VEDLEGG 1: BESTANDSTABELLEN	14
VEDLEGG 2: FISKERITABELLEN	15
VEDLEGG 3: FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN	16
VEDLEGG 4: FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN	24
VEDLEGG 5: FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN ...	31

1. INNLEDNING

1.1. Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser

I løpet av de siste 20–30 årene har det skjedd en dramatisk endring i forvaltningen av våre økonomisk viktigste fiskeressurser. Fisket har gått fra å være praktisk talt fritt til å være gjennomregulert. De åtte viktigste artene står for rundt 87 % av førstehåndsverdien av norsk fiske.

Forvaltningen av de fleste bestandene av disse 8 artene kjennetegnes ved stor innsats i bestandsovervåkingen, analytiske bestandsvurderinger og internasjonal rådgivning, i tillegg til omfattende forvaltnings- og kontrollinnsats. Gjennom stenging av allmenningen og gjennomgripende strukturtiltak har det lyktes å bremse veksten i fangstkapasitet. Forvaltningsstrategier og høstingsregler tuftet på føre-var-prinsippet, sammen med strenge regulerings- og kontrolltiltak har bidratt til oppbygging av nedfiskede bestander. Forvaltningsstrategiene er så langt hovedsaklig basert på énbestandsanalyser.

Den videre utvikling for å optimalisere forvaltningen av de økonomisk viktigste bestandene vil gå langs tre spor som må ses i sammenheng:

- Økt verdiskaping gjennom forbedringer i beskatningsmønster og reduksjon i alle former for uønsket dødelighet fra fiske
- Eventuell ytterlige optimalisering av det langsiktige økonomiske utbyttet gjennom revisjoner av forvaltningsstrategier og høstingsregler
- Med ny kunnskap vil økosystembetragtninger gradvis bli inkorporert i forvaltningen, herunder flerbestandsinteraksjoner, effekter av fiske på bunnhabitat, effekter på bifangst av fisk, sjøfugl og sjøpattedyr, osv.

I sum ville disse tre kulepunktene kunne representere en praktisk tilnærming til en økosystembasert fiskeriforvaltning for våre økonomisk viktigste ressurser.

1.2. Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene?

I epoken vi har bak oss har målsettingen vært å sikre gjenoppbygging og bevaring av de økonomisk viktigste fiskeressursene. Ressurser av mindre økonomisk betydning har ikke vært gjenstand for den samme forsknings- og forvaltningsinnsatsen. Som et ledd i utviklingen av en økosystembasert forvaltning vil vi imidlertid fremover se et økt fokus og en styrket innsats i forvaltningen også av ressurser med mer begrenset økonomisk betydning. Dette er en utvikling vi allerede har erfart de senere årene, jf. forvaltningstiltakene for kysttorsk, uer, breiflabb, vassild, hummer og ål. Men vi vil ikke få et forvaltningsregime for disse artene tilsvarende det vi har på de store bestandene.

Det er flere årsaker til det. Den viktigste er at det ikke vil lønne seg. Forsknings-, overvåkings-, forvaltnings- og kontrollkostnadene ved å optimalisere fangstuttaket vil langt overstige den merverdien som eventuelt kan oppnås fra en optimalt forvaltet bestand. Tildels er det snakk om arter med et begrenset økonomisk potensial, tildels bestandskompleks, jf. kysttorsk, der tradisjonell forvaltning ville måtte splittes opp på en lang rekke subpopulasjoner.

En annen viktig årsak er at i motsetning til de store oseaniske bestandene, som i det alt vesentlige beskattes av et avgrenset antall profesjonelle yrkesfiskere som drifter med registrerte fiskefartøy, dreier det seg her gjerne om ressurser som beskattes kystnært. Et stort og ukjent antall fritids- og turistfiskere kan stå for en betydelig del av den samlede beskatning, jf. kysttorsk, hummer og ål. Forvaltnings- og kontrolloppgavene blir altså vesentlig mer utfordrende og kostbare.

1.3. Ulike forvaltningsmål

Selvsagt vil det være arter, for eksempel blåkveite, uer eller tobis, hovedsaklig beskattet av yrkesfiskere, som vil kunne bli overvåket og forvaltet mer eller mindre på linje med de store bestandene med det som mål å optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet. I sum burde arter og bestander som står for rundt 95 % av førstehåndsverdien kunne forvaltes med en slik maksimumsmålsetting for øye. Vassild, breiflabb og rognkjeks er eksempler på arter der en med begrenset forsknings- og forvaltningsinnsats har som mål å holde bestandene på et nivå som kan gi mulighet for en høy og mest mulig stabil avkastning over tid. Vi vil imidlertid måtte akseptere at uttaket i perioder vil kunne ligge både høyere og lavere enn det som en med mer kunnskap hadde ansett som det optimale.

For de mange arter og bestander som står for de siste 5 % av førstehåndsverdien vil vi imidlertid måtte regne med ikke å make så ambisiøse mål. Det samme gjelder for ikke-kommersielle arter, inklusive sjøfugl og sjøpattedyr. En generell og ufravikelig minimumsmålsetting for en økosystembasert fiskeriforvaltning må likevel være å sikre biologisk mangfold – konkret å sikre at utøvelsen av fiske verken skal true vedkommende art eller økosystemets funksjonsmåte. Enkelte arter, som for eksempel tobis og raudåte, kan i denne sammenheng ha en større økologisk betydning enn andre. Ut over dette miljøbetingede minimumsmål vil det være en politisk, økonomisk og praktisk forvaltningsmessig avveining i det enkelte tilfelle hvor langt en finner å ville strekke seg i retning av å optimalisere det langsiktige fangstutbyttet. Jo lenger en ønsker å gå her, jo mer vil det kunne koste, både i form av forsknings- og forvaltningsinnsats, men også i form av krevende reguleringsinngrep for næringsaktører og rekreasjonsfiske.

Fastsettelse av forvaltningsmål for de ulike arter og bestander vil dermed være en viktig del av utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning.

1.4. Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus

Fremover vil det være grunn til å ha en særlig oppmerksomhet på arter og bestander som det ut fra tilgjengelig kunnskap er grunn til å anta er i en så dårlig forfatning at beskatning på dagens nivå kan medføre fare for tap av biologisk mangfold.

Det vil helt sikkert kunne herske legitim uenighet om hvorvidt en konkret art hører hjemme i denne kategorien. Et særlig kjennetegn ved slike arter er jo nettopp at vi ikke har så mye kunnskap. Samtidig tilsier føre-var-prinsippet at i mangel på sikker kunnskap er det grunn til å utvise ekstra varsomhet.

I samme retning trekker forvaltningsprinsippet i den nye havressursloven. Dette prinsippet innebærer at myndighetene har en plikt til å foreta en vurdering, ut fra tilgjengelig kunnskap, om hvorvidt beskatning er tilrådelig, eller om tiltak må iverksettes, også for hittil uregulerte arter og bestander.

1.5. Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere

I den videre praktiske utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning må vi altså legge til grunn at et økende antall problemstillinger, arter og sammenhenger vil være relevante å ta hensyn til. Dette genererer et behov for å skaffe seg en forholdsvis enkel, men samtidig systematisk og løpende oversikt over hva som måtte være av relevante problemstillinger. Med knappe ressurser til forskning og forvaltning vil det dessuten være et sterkt behov for et verktøy som kan være til hjelp for å prioritere mellom ulike problemstillinger hva angår behovet for utvikling av nye forvaltningstiltak.

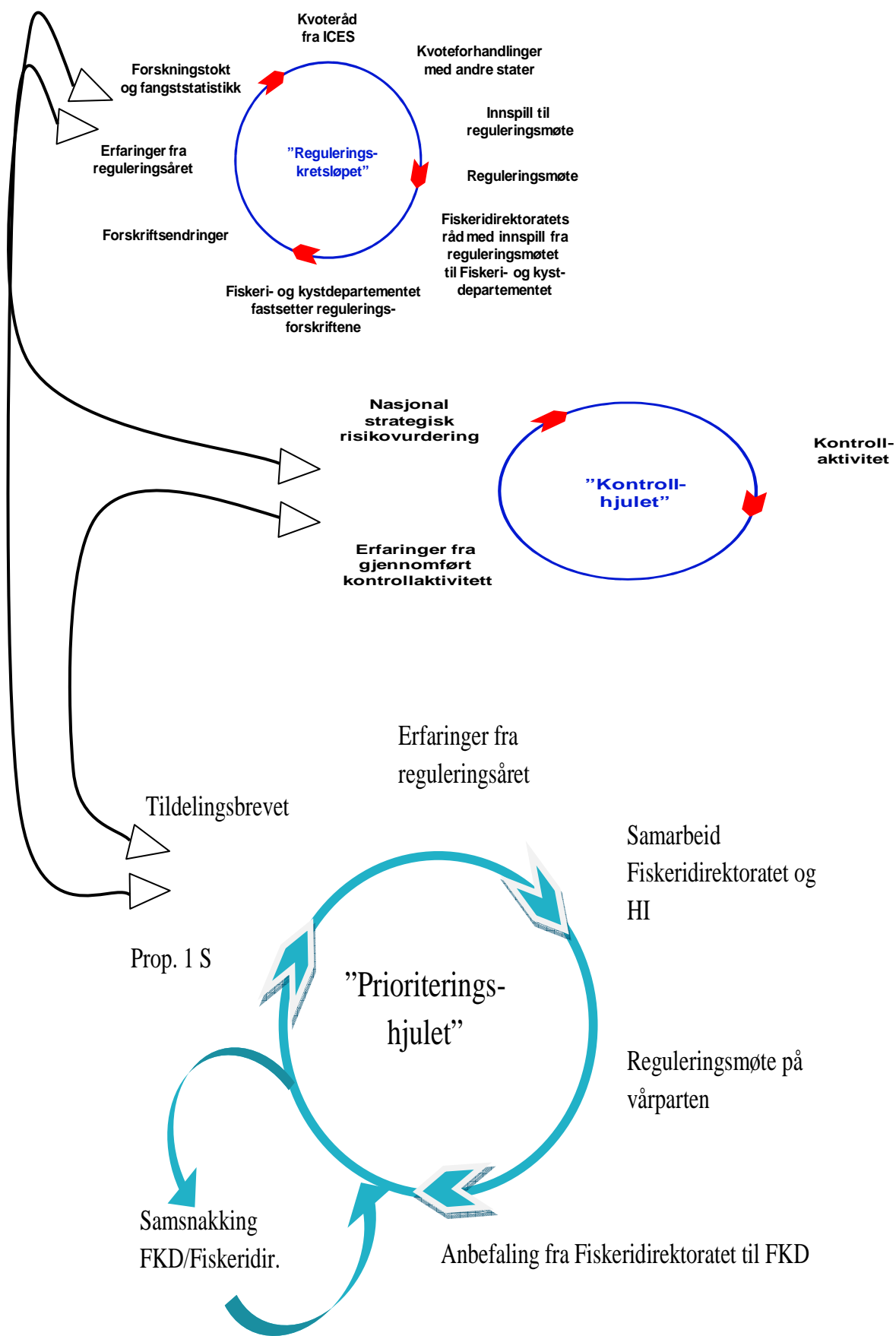
Som et verktøy for å skaffe en slik oversikt og kunne prioritere har Fiskeridirektoratet utviklet to tabeller – Bestandstabellen og Fiskeritabellen – som samlet skal gi en oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri aktuelle for norsk forvaltning. Tabellene er bygget opp slik at de ved behov kan utvides med nye bestander eller fiskeri ved å øke antall linjer i tabellene, og med nye problemstillinger ved å føye til nye kolonner.

Tabellene tar ikke sikte på å dekke utviklingsbehov og problemstillinger knyttet til flåtekapasitet og flåtestruktur, ressursfordeling eller ressurskontroll. De tar heller ikke sikte på å dekke de løpende eller årlige justeringer i driften av allerede etablerte reguleringsordninger. I praksis vil det utvilsomt kunne dukke opp grensetilfeller der det må avklares internt i Fiskeridirektoratet hvorvidt en problemstilling ”kvalifiserer” til en plass i en av tabellene eller om den skal håndteres på annen måte. Likeledes når et utviklingsarbeid skal sies å være avsluttet for å gå over i ordinær drift. Vi regner med at dette vil gå seg til etter hvert.

2. PRIORITERINGSHJULET

De to tabellene vil bli oppdatert hver vår og gi grunnlag for en diskusjon med næringen i reguleringsmøtet i juni om hvilke utviklingstiltak som bør prioriteres kommende kalenderår. Vi ser for oss en prosess der de endelige prioriteringer vil bli nedfelt i Fiskeri- og kystdepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og/eller til Havforskningsinstituttet. Tildelingsbrevet utarbeides på høsten med utgangspunkt i det Statsbudsjettet som nettopp er vedtatt av Stortinget. I tillegg er prioriteringene av utviklingstiltak gjensidig påvirket av de årlige reguleringene og de årlige prioriteringene med hensyn til kontrollaktivitet.

Den årlige prosessen kan illustreres på denne måten:

3. OVERSIKTSTABELLENE

3.1. Bestandstabellen

Oversiktstabellen over arter/bestander som ble utviklet i 2009 gir grunnlag for Fiskeridirektoratets forslag til prioritering av tiltak knyttet opp mot en forbedret forvaltning av den enkelte bestand.

Tabellen inneholder alle arter som er registrert med fiskekode i Fiskeridirektoratets sluttseddelregister og gir en oversikt over hver arts tilstand, beskatning, forvaltningsmål og prioritering av tiltak. Tabellen inneholder også bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO. Prioritering av utviklingstiltak knyttet opp mot forvaltning av de enkelte bestander er sentralt i bestandstabellen. Selv om tabellen er bygget opp rundt den enkelte bestand vil kunnskap om flerbestandsinteraksjoner kunne inkluderes ved revisjon av forvaltningsstrategier og høstingsregler.

3.2. Fiskeritabellen

Oversiktstabellen over fiskeri fokuserer på prioriteringer av tiltak overfor det enkelte fiskeri med sikte på eventuelle forbedringer av arts- eller størrelsesselektivitet, reduksjon av eventuelle problemer med bidødelighet (uregistrert dødelighet som følge av kontakt med fiskeredskap), reduksjon av utkast eller reduksjon av eventuelle uheldige påvirkninger av bunnhabitat.

Mens bestandstabellen tar mål av seg å gi oversikt over alt fiske på alle arter/artsgrupper er fiskeritabellen i utgangspunktet ikke heldekkende, men inkluderer de fiskeri som har et visst omfang og som en mener bør få oppmerksomhet med hensyn til eventuelle økologiske konsekvenser av selve utøvelsen av fisket. Slik den fremstår nå dekker den de fleste fiskeri, men der kan være fiskeri av liten økonomisk eller økologisk betydning som er utelatt. Ved behov vil nye fiskeri kunne defineres og inkluderes i tabellen.

Fiskeritabellen konsentrerer seg om kommersielle fiskeri som drives av norske og utenlandske fartøy i norske fiskerijurisdiksjonsområder, samt norske fartøys fiske i andre lands soner og på det åpne hav. Det kan argumenteres for at norsk fiske i andre lands økonomiske soner ikke skal ha en plass i tabellen. Det er imidlertid viktig å ha oversikt over fiskeriene norske fartøy driver, ikke minst med hensyn til det biologiske mangfoldet. Å inkludere informasjon om disse fiskeriene, åpner for muligheten til å komme med eventuelle innspill til mandat i forhandlinger med andre land eller i regionale fiskeriorganisasjoner. For totalitetens skyld tas disse fiskeriene med.

For fiskeritabellens vedkommende er dette en første versjon som ikke har funnet sin endelige form og hvor verdisetningen i høyeste grad er foreløpig. Dette gjelder også hvordan vedlegg 5 er utformet, og vi vil kunne omarbeide dette i en senere versjon.

Fiskeridirektøren ber om innspill med hensyn til begge tabellenes oppbygging, og med hensyn til den klassifisering og verdisetning som er gjort for de ulike bestander og fiskeri. I tillegg til innspill i reguleringsmøtet vil skriftlige innspill i etterkant bli verdsatt.

4. FORSLAG TIL PRIORITERINGER FOR 2012

Formålet med forslagene til prioriteringer er å ha et utgangspunkt for en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke utviklingstiltak vi ønsker å prioritere for 2012. Som beskrevet i prioriteringshjulet, vil Fiskeridirektoratet gi sine anbefalinger til Fiskeri- og kystdepartementet. Med utgangspunkt i blant annet diskusjonen i reguleringsmøtet, sammenholdt med tilgjengelig utredningskapasitet vil en i oversendelsen utarbeide et endelig forslag til prioriteringsliste for 2012 fra Fiskeridirektoratet.

4.1. Bestandstabellen

4.1.1. Oppfølging av prioriterte bestander

Ved gjennomgang våren 2010 var 10 bestander oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak, og tabellen nedenfor viser hvordan fiskeridirektøren ønsket å prioritere for 2011.

Bestand	Forvaltningsmål i 2010	Prioritet
Kveite Sør	Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon	1a
Tobis Sør	Høyt (stabilt) langtidsutbytte	1a
Torsk Kyst Nord	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1a
Torsk Kyst Sør	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1a
Torsk Nordsjøen	Optimalt økonomisk langtidsutbytte	1a
Blåkveite	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Brosme	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Lange	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Leppefisker	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Stillehavsøsters	Desimere bestanden	1b

Fiskeri- og kystdepartementets oversikt over hvilke bestander det skal rettes særlig forvaltningsmessig oppmerksomhet mot (tabell 6.14 i Prop. 1 S) samt tildelingsbrevet til Fiskeridirektoratet prioriterer i hovedsak de samme bestandene.

For flere av artene er det allerede igangsatt ett arbeid med å utrede og foreslå aktuelle forvaltningstiltak. For kysttorsk nord er gjenoppbygningsplanen godkjent, noe som innebærer at en kan få miljømerket torsk innenfor 12 nm. For kysttorsk nord og sør har Fiskeridirektoratet oversendt forslag til tiltak som ligger til vurdering i Fiskeri- og kystdepartementet. Flere av forslagene er iverksatt. Fiskeridirektøren foreslo høsten 2010 at det ble innført forbud mot direktefiske etter kveite sør for 62 °N. Kveitebestanden i sør anses fremdeles å ligge på et svært lavt nivå. For tobis er det innført områdebasert forvaltning i norsk del av Nordsjøen fra 2011 for å sikre en bærekraftig forvaltning av bestanden. Forvaltningstiltak for tobis er utformet og innført, og inngår nå sammen med den øvrige driften av reguleringene. For stillehavsøsters vurderes en informasjonskampanje. For torsk i Nordsjøen foreslås det innført et forbedret opplegg for stenging av felt (RTC) med for stor innblanding av småfisk. Oppfølging av RTC foreslås som prioritert under fiskeritabellen.

Blåkveite var oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak på bakgrunn av resultatene fra basisundersøkelsene av fremmedstoffer i blåkveite, samt nedsatt arbeidsgruppe som generelt skal se på hvordan denne type miljøutfordringer skal håndteres i fremtiden. 20. mai ble det innført reguleringstiltak i fisket etter blåkveite i 2011, med formål å redusere gjennomsnittlig nivå av dioksiner og dioksinlignende PCB i fangsten av blåkveite. Arbeidsgruppen skal frem til våren 2012 arbeide videre med mer generelle problemstillinger knyttet til håndtering av fremmedstoffer.

For lange og brosme har Fiskeri- og kystdepartementet gjennomført en høring av deltakerregulering. Fiskeridirektøren nedsatte vinteren 2010 en arbeidsgruppe om bærekraftig uttak og bruk av leppefisk, som i februar 2011 utarbeidet et forslag til reguleringstiltak for 2011. Fiskeridirektoratet gjennomførte en høring av arbeidsgruppens forslag i februar/mars, og fastsatte på denne bakgrunn nye reguleringer 1. april 2011. Arbeidsgruppen skal frem til sommeren 2012 jobbe videre for å sikre bærekraftig uttak og bruk av leppefisk.

4.1.2. Eventuelle nye bestandsprioriteringer

Raudåte

I mars 2006 ble det innført et generelt forbud mot at norske fartøy kan fiske raudåte, krill og dyreplankton i Det nordøstlige Atlanterhav av føre-var-hensyn. Det er gitt tillatelse til forskningsfangst av 1.000 tonn raudåte per år i perioden 2008 – 2012. Fiskeridirektoratet skal i henholdt til tildelingsbrevet utrede en mulig forvaltningsmodell for raudåte.

Østers

Europeisk flatøsters er oppført på norsk Rødliste for arter i 2010 i kategorien sterkt truet (EN). Det bør vurderes å legge restriksjoner på uttaket av flatøsters.

Sukkertare

I henhold til tildelingsbrevet er Fiskeridirektoratet bedt om å vurdere kunnskapsstatus og kunnskapsbehov for sukkertare. Sukkertare er ikke gjenstand for høsting. En har heller ikke kunnskap om fiskerier som påvirker sukkertaren negativt. Det foreslås derfor at sukkertare ikke prioriteres med høyt behov for nye eller reviderte utviklingstiltak. Hvorvidt utslipp fra akvakultur påvirker sukkertaren negativt på deler av kysten er gjenstand for forskning og diskusjon i fagmiljøene. En avklaring av denne problemstillingen vil kunne ha betydning for akvakulturforvaltningen.

Haiarter, havmusarter og skatearter

Det er høyt internasjonalt fokus på hai (samlebetegnelse på haiarter, havmusarter og skatearter). Fiskeridirektoratet skal bidra til utvikling og implementering av forvaltningsplan for hai.

4.1.3. Oppsummering

På bakgrunn av diskusjonen over fremkommer følgende oversikt over bestander som foreslås prioritert i 2012:

Bestander foreslått prioritert i 2012	
Blåkveite	Raudåte
Europeisk flatøsters	Stillehavsosters
Haiarter, havmusarter og skatearter	Torsk Kyst Nord
Kveite Sør	Torsk Kyst Sør
Leppefisker	

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det eventuelt er bestander som burde ha vært med på listen, men som er utelatt, samt synspunkter på hvilke bestander som bør prioriteres først med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

4.2. Fiskeritabellen

Ut i fra en samlet vurdering av det som fremkommer i fiskeritabellen, listes her de områder som vi har vurdert til å ha høy prioritet med hensyn til kunnskapsinnhenting og vurdering av, og om mulig iverksetting av tiltak.

4.2.1. **Utvikling av program for å undersøke og beregne fangstsammensetning og utkast, herunder bifangst av sjøfugl og sjøpattedyr i utvalgte fiskeri**

Kartlegge fangstsammensetning i fiske med reke- og krepsetrål i Skagerrak

I reke- og krepsetrålfisket fanges det mye småfisk/ynge. Vi har imidlertid begrenset kunnskap om sammensetningen i fangstene og det bør derfor foretas en kartlegging av innholdet.

Utkast i torske- og hysefisket

Det er en tilbakevendende diskusjon om hvor stort utkastet er i norske fiskerier. For å skaffe slik kunnskap, foreslås det å etablere et prosjekt for å gjennomføre beregninger og vurderinger av omfanget av utkast. Det foreslås å begynne med torske- og hysefisket, men etter hvert kan man tenke seg å undersøke dette også for andre aktuelle fiskeri.

Bifangst i fiske med lys etter sild og brisling i Oslofjorden

I forbindelse med endrede vernetiltak for kysttorsk i 2010, ble det innført forbud mot lysfiske etter brisling og sild. Dersom fartøyene har observatør om bord, kan de få unntak fra forbudet som et ledd i kunnskapsinnhenting. Det må trekkes konklusjoner fra undersøkelsene som gjennomføres i 2011.

Prøvetrekker til bruk ved leveranser av fangster til mel/ oljeproduksjon

Metodeutvikling for å kunne fastslå med større presisjon fangstsammensetning i blant annet industritrålfangstene.

Sjøfugl

Bistå med kartlegging av omfanget av bifangst av sjøfugl i samarbeid med miljømyndighetene.

4.2.2. Bidødelighet

Bidødelighet i forbindelse med det utøvende fisket:

Oppfølging og implementering av regelverket for når man ikke lengre kan slippe makrellfangst i notfisket. For øvrig er Fiskeridirektoratet og næringen enig om å samarbeide om kartleggingen av omfanget av slipping (ref. møte 5. april 2011)

Kartlegge og vurdere eventuelle problemstillinger til utsortering av småfisk (maskeseleksjon i havoverflaten) i fiske med snurrevad.

Vurdere problemstillingen knyttet til fangstregulerende tiltak (bruk av "glidelås") i fiske med pelagisk trål. Dette gjelder både i fisket etter pelagiske arter, som for fisket med pelagisk trål etter torsk, hyse og sei.

Reduksjon i tap av fangst og halingsdødelighet i banklinefisket

Aktivitet opp mot næringen for ved nybygging å stimulere til ta i bruk allerede eksisterende teknologi som kan redusere slik dødelighet.

4.2.3. Konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn

Møreforskning har på oppdrag fra Fiskeridirektoratet gjennomført et prosjekt knyttet til blåkveitefiske med garn, for å fremskaffe dokumentasjon angående hvilken effekt garns ståtid har på kvaliteten av fangstene og mengden av utkast. Det vil bli vurdert å gjøre tilsvarende for garnfiske etter breiflabb.

4.2.4. Harmonisering av teknisk regelverk i Skagerrak med regelverket i Nordsjøen

Notat om harmonisering er sendt på høring. Beslutning og implementering gjenstår.

4.2.5. Etablering og oppfølging av RTC i Skagerrak og Nordsjøen

Høringsnotat er utarbeidet, hvor forslag til etablering inngår.

4.2.6. Oppfølging om bruk av sorteringsrist i fiske etter kolmule og øyepål

Det ble innført påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål med virkning fra 1. mai 2010. Det vil i løpet av 2011 bli gjennomført avsluttende forsøk med tanke på å finne frem til en best mulig brukervennlig og håndterbar ristvariant.

4.2.7. Bruk av selektive innretninger i blandingsfiske med trål i Skagerrak

Vurdere påbud om bruk av seleksjonsinnretninger, som sorteringsrist eller kvadratmaskepanel.

4.2.8. Friere redskapsvalg

Følge opp utviklings- og regelverksarbeidet, blant annet i forhold til bruk av flytetral i fisket etter torsk, hyse og sei.

4.2.9. Redusert belastning på bunnhabitat

Kartlegging av sårbare bunnhabitat

Beskytte sårbare bunnhabitat

Redskapsutvikling

4.2.10. Redskapsopprensning

Opprensning av tapte fiskeredskap, samt trålwire.

4.2.11. Vurdering av innblandingskriteriene for bifangst av yngel i rekefisket nord for 62 °N

Kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket er fastsatt med utgangspunkt i bioøkonomisk modellering. Fiskebåtredernes Forbund har bedt om at kriteriene som nå har ligget fast de siste 10 år blir evaluert og eventuelt oppdatert.

4.2.12. Vurdering av notfiske i kystnære områder

Det vises til bestilling datert 23. mai 2011 fra Fiskeri- og kystdepartementet angående en vurdering av om dagens regelverk er godt nok tilpasset dagens utfordringer på bakgrunn av målsettingen om mer økosystembasert forvaltning. Av konkrete problemstillinger bes det om en vurdering av hvilke eventuelt nye eller justerte områdebegrensninger som vil være hensiktsmessig i fisket med not etter sei og sild.

4.3. Problemstillinger som ikke passer inn i tabellene

Enkelte problemstillinger er vanskelig å legge inn i bestandstabellen fordi de ikke angår en enkelt bestand, men passer heller ikke inn i fiskeritabellen da utfordringen ikke kan knyttes til ett bestemt fiskeri. Diskusjon omkring utviklingstiltak for disse problemstillingene drøftes her.

4.3.1. Fritids- og turistfiske

De siste årene har reguleringene innen fritidsfiske og turistfiske blitt flere og mer omfattende. Utvidet lovregulering på dette feltet vil gi fiskeriforvaltningen nye utfordringer, ikke minst informasjonsfaglige overfor nye brukergrupper.

4.3.2. Fremmedstoffer i fisk og skalldyr

På bakgrunn av funn i basisundersøkelser for blåkveite nedsatte fiskeridirektøren en arbeidsgruppe med deltakere fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet, Mattilsynet og NIFES som skulle se på hvordan denne type miljøutfordringer forvaltningsmessig bør håndteres. Basert på arbeidsgruppens forslag til tiltak for årets blåkveitefiske, har Fiskeri- og kystdepartementet fastsatt regulering for 2011. Fremmedstoffer i fisk og skalldyr er problemstillinger knyttet til en kolonne i bestandstabellen (forurensning). Reguleringen av blåkveite har funnet en foreløpig form, men må følges opp og videreutvikles.

Arbeidsgruppen om fremmedstoffer i fisk og skalldyr skal fremlegge en rapport innen 20. april 2012.

4.4. Oppsummering

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det er problemstillinger knyttet til fiskeritabellen som burde ha vært inkludert i opplistingen, men som er utelatt. Videre ønsker fiskeridirektøren Reguleringsmøtets synspunkter på hvilke av problemstillingene i denne oversikten som bør ha høyest prioritet med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

VEDLEGG 1: BESTANDSTABELLEN

VEDLEGG 2: FISKERITABELLEN

VEDLEGG 3: FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN

Bestandstabellen er inndelt i grupper på følgende måte:

Kolonnennummer	Innhold
1:	Art/bestand
2 – 4:	Tilstandsvariabler
5 – 10:	Beskatningsvariabler
11:	Delt bestand?
12:	Forvaltningsmål
13 - 14:	Tiltaksvariabler
15:	Merknader

Graderingen er vist i farger i de tilfellene det er relevant.

Kolonne 1: IDENTIFIKASJON AV ART/BESTAND

Her føres alle arter/bestander som utnyttes kommersielt, pluss andre arter (for eksempel raudåte), som det måtte synes viktig å ha med. Listen vil kunne forlenges etter hvert ved behov. Oppsplitting på arter og bestander foretas så langt dette er praktisk hensiktsmessig. Tabellen kan også omfatte bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO.

Kolonne 2: HVILKET KUNNSKAPSGRUNNLAG HAR VI OM BESTANDEN?

Kunnskapsgrunnlag	
1	Godt
2	Middels
3	Svakt

Her har HI bidratt til klassifiseringen. Distinksjonen mellom **middels** og **svakt vil i praksis måtte inneholde elementer av skjønn**, mens **godt** bør være enklere å definere, for eksempel godt nok til å foreta en analytisk bestandsvurdering.

Kolonne 3: HAR BESTANDEN EN VIKTIG ØKOLOGISK NØKKELROLLE?

Vi er her ute etter å identifisere de bestandene som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. Det tas ikke sikte på å identifisere alle tenkelige sammenhenger og interaksjoner mellom bestander, men de sammenhengene vi i forvaltningsarbeidet må ta spesifikt hensyn til av økologiske årsaker. Typiske arter her vil være arter på lavere trofisk nivå som raudåte, lodde, tobis, sild.

Nøkkelrolle	
1	Meget viktig
2	Viktig

Kolonne 4: HVA ER TILSTANDEN I BESTANDEN?

Tilstand	
1	God
2	Middels god
3	Antatt ok
4	Dårlig, positiv trend
5	Dårlig, stabil / uviss trend
6	Dårlig, negativ trend
0	Usikker

Merk 1 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand over Bpa

Merk 2 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand mellom Blim og Bpa

Merk 3 Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i god eller middels god forfatning tilsvarende kriteriene for inndelingen under 1 og 2

Merk 4–6 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand under Blim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i tilsvarende dårlig forfatning

Merk 0 Bestander man er usikker på om hører hjemme enten i 3 eller i 4-6

Kolonne 5: HVILKEN FISKEDØDELIGHET ER BESTANDEN UTSATT FOR?

Fiskedødelighet	
1	Ingen / ubetydelig
2	Lav
3	Antatt ok
4	Middels
5	Høy
0	Usikker

- Merk 2** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet under Fpa
- Merk 3** Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha ingen, lav eller middels fiskedødelighet tilsvarende kriteriene for inndelingen under **1** og **2**
- Merk 4** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet mellom Flim og Fpa
- Merk 5** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet over Flim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha en tilsvarende (for) høy fiskedødelighet
- Merk 0** Bestander vi er usikre på om hører hjemme enten i **3** eller **5**

Kolonne 6: ER ARTEN OPPFØRT PÅ OFFISIELL NORSK RØDLISTE?

Den offisielle norske Rødlisten er utarbeidet etter Den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN) sine retningslinjer for rødlisting av arter. Rødlisten klassifiserer arter til kategorier avhengig av risiko for utdøing. Begrepet truede arter er av IUCN definert som et samlebegrep for kategoriene CR, EN og VU. Arter som ikke står på Rødlisten er i tabellen markert med grønn farge.

Norsk Rødliste for arter 2010		
1	NT	Nær truet
2	VU	Sårbar
3	EN	Sterkt truet
4	CR	Kritisk truet
5	RE	Regionalt utdødd

Kolonne 7: ER DET PÅVIST FORURENSNING SOM KAN HA KONSEKVENSER FOR FORVALTNINGEN AV BESTANDEN?

Er det på bestands-/artsnivå påvist nivåer av fremmedstoffer som kan være høyere enn Mattilsynets grenseverdier? Spørsmålet omfatter ikke målinger relatert til lokale punktutslipp. Hensikten med denne kolonnen er å identifisere bestander der forurensingssituasjonen kan medføre behov for særlige grep i bestandsforvaltningen.

Forurensning	
1	Nei
2	Ja
0	Foreligger ikke tilstrekkelig med målinger

Ulike kilder til forurensning;

Tungmetaller:

Kritiske arter for **kvikksølv** med hensyn til øvre grenseverdiene for kvikksølv i fisk (0,5 mg/kg for de fleste arter, 1 mg/kg for noen arter) er relatert til alder, vekt, diett og trofisk nivå: Disse inkluderer blåkveite, Atlantisk kveite, men også andre dypvannsarter som haifisker (inkl. størje). I tillegg er brosme og lange over en viss alder kritiske, samt andre sentvoksende arter.

Kadmium: Skjell og snegler som østers og kongesnegl overstiger hyppig EUs øvre grenseverdi på 1,0 mg kadmium /kg våtvekt for skjell.

Organiske miljøgifter:

De mest kritiske artene som man vet idag er: blåkveite, Atlantisk kveite og torskelever. Av 100 analyser av blåkveite har ca. 20 % av prøvene verdier over EUs øvre grenseverdi på 8 ng TE/kg våt vekt for dioksiner og dioksinlignende PCB (nivået har noe med alder/vekt og trofisk nivå å gjøre, men det er fortsatt for få data). For Atlantisk kveite er høye verdier funnet i buken hos fisk med vekt over 60 kg.

Torskelever: Innholdet av dioksiner varierer med størrelse og posisjon av fisk fanget i Barentshavet. Datagrunnlaget er for dårlig, men i 2007 viste ca 20 av i alt 100 fiskelever verdier over 25 ng TE/kg som er EUs og Norges nylig foreslåtte øvre grenseverdi for dioksiner og dioksinlignende PCB i torskelever. I 2008 var andelen overskridelser betydelig mindre. Basisundersøkelse på torsk fanget i Barentshavet er nødvendig for å kunne avgjøre om torskelever er trygg mat.

Kolonne 8: HVILKEN KOMMERSIELL BETYDNING HAR BESTANDEN NASJONALT?

Dette er en rangering etter registrert førstehåndsverdi, den høyeste av enten siste år eller eventuelt gjennomsnittet av fem siste år. Enkelte arter, som lodde i Barentshavet, kan tenkes behandlet særskilt pga. sin særegne sykliske variasjon. I første omgang prøver vi med følgende inndeling:

Fangstverdi		
1	Førstehåndsverdi: over 600 mill. kr.	Meget stor
2	Førstehåndsverdi: 120 - 600 mill. kr.	Stor
3	Førstehåndsverdi: 12 - 120 mill. kr.	Middels
4	Førstehåndsverdi: under 12 mill. kr.	Liten
5	Ingen førstehåndsverdi	Ingen

Grensene er satt med referanse til en samlet førstehåndsverdi på ca. 12 milliarder kr. Da tilsvarer kr 600 mill. 5 %, kr 120 mill. én % og kr 12 mill. 0,1 % av total norsk førstehåndsverdi.

Kolonne 9: HVILKEN BETYDNING HAR BESTANDEN FOR REKREASJON I NASJONAL MÅLESTOKK?

Med rekreasjon tenker vi i denne sammenheng både på turistfiske, det rene fritidsfiske, og ikke-mantallsførte fiskeres fangst for omsetning. Her må det foretas en skjønnsmessig vurdering basert på de opplysninger som foreligger om fritidsfiske. Inndelingen kan testes ut på fritidsfiskernes organisasjoner. Hensikten med kolonnen er å identifisere hvilken relativ betydning bestandene har for fritidsutfoldelse og rekreasjon. Merk at en bestand godt kan ha stor betydning lokalt uten å være viktig i nasjonal sammenheng.

Rekreasjon	
1	Stor
2	Middels
3	Liten eller ingen

Eksempelvis kan en tenke seg at bestander som kysttorsk, sei, lyr, makrell og krabbe merkes **1**, mens uer og hyse merkes **2** og lodde, kolmule og reke merkes **3**.

Kolonne 10: HVILKEN ANDEL UTGJØR FRITIDSFISKE AV DEN SAMLEDE BESKATNING AV BESTANDEN?

Ved innføring av eventuelle reguleringstiltak for en bestand vil det kunne ha en meget stor innflytelse på selve utformingen av tiltakene dersom fritidsfiske antas å utgjøre en viktig del av den totale beskatning. På grunn av manglende data vil dette måtte bli en skjønnsmessig vurdering. Følgende inndeling foreslås:

Fritidsandel		
1	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mer enn 25 % av samlet beskatning	Meget stor
2	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 10 og 25 % av samlet beskatning	Stor
3	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 1 og 10 % av samlet beskatning	Middels
4	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mindre enn 1 % av samlet beskatning	Liten / ingen

Kolonne 11: ER BESTANDEN DELT MED ANDRE LAND?

Prosessene og utfordringene knyttet til innføring og revisjon av forvaltningstiltak vil være vesensforskjellige for bestander Norge kan forvalte fullt ut på egen hånd, sammenlignet med bestander som må/bør forvaltes ut fra bilateralt eller multilateralt omforente tiltak. Kolonnen skal kartlegge status for de ulike bestandene.

Delt bestand?	
1	Ja, med fellesforvaltning
2	Ja, uten fellesforvaltning
3	Nei, kan i praksis forvaltes som en norsk bestand
4	Ikke en norsk bestand

- Merk 1** Bestander der det er en etablert fellesforvaltning.
- Merk 2** Der vi har kunnskap nok til å si at samme bestand har en utbredelse og/eller blir beskattet i et omfang utenfor norske farvann som tilsier at bestanden, ideelt sett, burde være forvaltet i felleskap med andre.
- Merk 3** Bestander som i sin helhet, eller for praktiske forvaltningsmessige formål, kan anses som norske bestander.
- Merk 4** Bestander som ikke skal forvaltes av Norge som kyststat.

Kolonne 12: HVILKET FORVALTNINGSMÅL ER FASTSATT FOR BESTANDEN?

Forvaltningsmål	
1	Optimalt økonomisk langtidsutbytte
2	Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte
3	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå
4	Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
5	Desimere bestanden
0	Uavklart

Her skal det angis hvilket forvaltningsmål vi de facto har for vedkommende bestand. Det må altså være samsvar mellom det vi faktisk har gjort, og eventuelt ønsker å gjøre, og den målsettingen vi angir for bestanden. **1** er det mest ambisiøse og **4** det minst ambisiøse målet. Forvaltningsmål **4** vil være oppfylt under forvaltningsmål **1–3**.

- Merk 1** Bestander med analytisk bestandsvurdering og en vedtatt forvaltningsstrategi/HCR som direkte eller implisitt har optimalt økonomisk langtidsutbytte som mål. Eksempel nordøst-arktisk torsk, NVG sild osv.
- Merk 2** Bestander uten kunnskapsgrunnlag til å foreta en analytisk bestandsvurdering, men der en har samme mål som **1** om å kunne opprettholde en høy avkastning over tid. Eksempel vassild, rognkjeks og stortare.

- Merk 3** Bestander som er/har vært overbeskattet og der en har et mål (ofte upresist med hensyn til tidshorison) om gradvis bestandsoppbygging for å kunne øke avkastningen. Eksempler her er kysttorsk, uerartene, blåkveite og hummer.
- Merk 4** Bestander der en ikke har et eksplisitt mål mht. økonomisk avkastning. Disse vil omfatte flere kategorier. Ål, brugde og håbrann er i dårlig forfatning, og reguleringsinngrep er begrunnet ut fra biodiversitetsbetraktninger. Raudåte reguleres strengt på grunn av sin økologiske nøkkelrolle.
- Merk 5** Fremmede arter som ønskes begrenset/reduisert/utryddet.
- Merk 0** Bestander der vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål. Prosessen rundt denne tabellen vil bidra til å avklare og fastsette forvaltningsmål for slike bestander.

Kolonne 13: ER SÆRLIGE REGULERINGSTILTAK IVERKSATT FOR Å NÅ FORVALTNINGSMÅLET?

Tiltak iverksatt	
1	Ja
2	Nei
3	Ikke påkrevet

Det tenkes her på tiltak utover generelle bestemmelser vedrørende redskap osv.

Kolonne 14: HVOR AKTUELT ER DET MED NYE ELLER REVIDERTE REGULERINGSTILTAK?

Nye tiltak		
1	Ingen registrert bekymring / behov	Lav
2	Bestanden er til "observasjon"	Middels
3	Det er konstatert behov for nye eller reviderte tiltak	Høy

Det tenkes her på tiltak utover ordinære årlige kvoteendringer. Foruten konkrete regulerings tiltak omfattes for eksempel behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR. Merk at reviderte tiltak i prinsippet kan bety behov for så vel tilstramming som liberalisering av eksisterende tiltak.

Det må antas at antall bestander som merkes med 3 **høy** vil være større enn det forvaltningen vil ha kapasitet til å få gjort noe med kommende år. Det vil derfor være nødvendig å foreta en streng og realistisk prioritering. Denne prioriteringen vil måtte skje i en dialog mellom HI, FDIR og FKD.

Kolonne 15: MERKNADER

Her kan det gis en stikkordsmessig beskrivelse av problem, type tiltak eller lignende.

VEDLEGG 4: FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN

Fiskeritabellen er inndelt i følgende kolonner:

Kolonnennummer	Innhold
1 – 4:	FISKERI
1:	Redskap
2:	Målarart(er)
3:	Fangstområde
4:	Nasjonalitet
5:	REDSKAPSSPESIFIKASJONER
6 – 9:	ARTSSELEKTIVITET
6:	Truede arter av fisk og skalldyr
7:	Ikke truede arter av fisk og skalldyr
8:	Sjøpattedyr
9:	Sjøfugl
10:	STØRRELSESSELEKTIVITET
11:	UTKASTPROBLEM
12:	BIDØDELIGHET
13:	BUNNPÅVIRKNING
14:	PRIORITERING
15:	MERKNADER/UTFORDRINGER

De fire første kolonnene utgjør til sammen det som vi i denne sammenheng har definert som et fiskeri. Hvert fiskeri vil utgjøre én linje i tabellen. Hvor langt en vil gå i opplisting/oppsplitting på fiskeri vil være et spørsmål om hva som er operasjonelt hensiktsmessig. I utgangspunktet vil alle viktige fiskeri være inkludert. Med viktig tenkes her i første rekke på omfanget av innsatsen i fisket i tråltimer, fiskedøgn etc. Mindre viktige fiskeri vil kunne inkluderes dersom det er grunn til å tro at utøvelsen av vedkommende fiskeri kan ha særlige økologiske konsekvenser.

Kolonne 5 er ment å gi noen sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften om redskapet som anvendes i vedkommende fiskeri; maskevidde, spilavstand, størrelse på fluktåpning etc.

I kolonne 6 – 13 skal en kunne gradere egenskaper og eventuelle effekter av fisket med hensyn til arts- og størrelsesselektivitet, utkastproblem, bidødelighet og påvirkning av bunnhabitat.

I kolonne 14 foretas det en grovsortering av fiskeriene med hensyn til behov for utviklingstiltak. I kolonne 15 vil det være mulig å utdype nærmere problemstillinger som er relevante for det enkelte fiskeri, eventuelt gi referanser til problemstillinger som måtte være relevante for flere fiskeri i et geografisk område (jf. revisjon/harmonisering av teknisk regelverk mellom Skagerrak og Nordsjøen). Når vi skal registrere en tallverdi for de enkelte fiskeri, kan det på objektivt grunnlag være vanskelig å henføre de enkelte fiskeri til riktig kategori. Med utgangspunkt i formålet om å prioritere mellom utviklingstiltak er det viktig at fiskeriene er korrekt rangert innbyrdes. Ved utfylling av tabellen har vi derfor valgt å vurdere de enkelte fiskeri kolonnevis, og lagt særlig vekt på den interne rangeringen. I forbindelse med den årlige oppdateringen av tabellene vil vi basert på ny

kunnskap, og på erfaring gjennom bruk, kunne foreta eventuelle justeringer av graderingen av elementene i tabellen. I den elektroniske versjonen vil en se at enkelte elementer i matrisen har en liten rød trekant oppi i det høyre hjørne. Ved å holde musepekeren over denne trekanten vil en få se stikkord som belyser graderingen av elementet.

Kolonne 1: REDSKAP

I praksis er det egenskaper ved fiskeredskapet som har størst betydning for selektivitet, omfang av bidødelighet, problem med utkast og mulig påvirkning på bunnhabitat. Følgende inndeling er valgt:

Kolonne 1: Inndeling i redskapsgrupper	
Bunntrål	Fløytline
Flytetrål	Line
Not	Annen krokredskap
Notfiske med lys	Ruser
Snurrevad	Teiner
Garn	Annet

Kolonne 2: MÅLART(ER)

Her står en fritt til å beskrive og definere fiskeriet på best mulig og gjenkjennelig måte, enten ved å oppgi en spesifikk målart som for eksempel sild, eller en opplisting av flere arter som for eksempel torsk og hyse, eller en gruppe fiskeslag som for eksempel torskefisk, eventuelt bunnfisk, eller på annen hensiktsmessig måte. Blandingsfiske med bunntrål i fangstområdene IIIa og IV, sør for 64°N er krepsetrål fisket, hvor en får kreps, torsk, hyse, sei mv. i fangstene.

Kolonne 3: FANGSTOMRÅDE

Samme redskap anvendt på samme målart kan ha ulik maskevidde etc. i ulike områder. Fangstområde er således med å definere fiskeri. I denne kolonnen oppgis områdene fiskeriene foregår i, og vi har benyttet fangstområdene fra reguleringene. For å ha både tilstrekkelig fleksibilitet og presisjon oppgis relevante ICES-områder, for eksempel I og II, eller IIIa, eller IV, eller IIIa og IV osv. For noen fiskeri har vi benyttet innenfor/utenfor 12 nautiske mil og innenfor grunnlinjen.

Kolonne 4: NASJONALITET

Det kan ha relevans for organiseringen av utviklingsarbeidet om eventuelle tiltak vil måtte angå utelukkende norske, utenlandske eller begge kategorier fartøy. Her angis koden N, U eller B avhengig av hvem som driver vedkommende fiskeri. Noen fiskeri, spesielt i Nordsjøen, kan utøves under så forskjellige rammebetingelser (kvoter, utkastregime) at det er hensiktsmessig å splitte dem i to fiskeri etter nasjonalitet.

Kolonne 5: REDSKAPSSPESIFIKASJONER

I denne kolonnen kan en angi viktige parametre ved redskapen, og sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften er tatt inn som ren saksopplysning.

Opplysninger om maskevidde er relevant for fisket med trål, snurrevad og garn, og i denne kolonnen angis minste tillatte maskevidde i vedkommende fiskeri. I trålfiske der sorteringsrist er påbudt er minste spilavstand angitt, i teinefiske størrelsen på flukttåpninger osv.

Kolonne 6 - 9: ARTSSELEKTIVITET

De færreste redskap er i utgangspunktet spesielt artsselektive. Hvorvidt dette er å anse som et problem kan imidlertid avhenge av flere forhold, blant annet av hvordan redskapet anvendes i det praktiske fisket og hvorvidt eventuelle bifangster er å anse som bærekraftig beskattet. I noen fiskeri kan artssammensetningen være relativ stabil i tid og rom, mens det i andre fiskeri kan være meget store variasjoner.

I mange tilfeller vil en inndeling mellom målarter og bifangstarter være vanskelig og lite hensiktsmessig. Et operativt mer relevant skille kan være mellom uønsket bifangst og resten av fangsten. Uønsket bifangst kan da for eksempel defineres som "for stor" innblanding av fisk, skall- og bløtdyr eller "for stor" innblanding av sjøpattedyr eller sjøfugl. Det kan være ulik oppfatning av hvilke arter som er uønsket bifangst. Dette kan ha sin bakgrunn i gjeldende regelverk, hensynet til bærekraftig beskatning, fordelingsmessige hensyn samt praktiske og økonomiske hensyn.

For uønsket bifangst av fisk, skall- og bløtdyr skiller en mellom truede og ikke truede arter i to kolonner. En kan ha "for stor" innblanding av truede arter eller "for stor" innblanding av ikke truede arter. I kolonnene for uønsket bifangst av sjøpattedyr og sjøfugl, skiller vi foreløpig ikke mellom truede og ikke truede arter. Graderingen vil kunne ta hensyn til i hvilken grad sjøpattedyrene eller sjøfuglene er truet.

Hva som blir å anse som "for stor" bifangst i kolonne 6 – 9 vil måtte være gjenstand for (en løpende) vurdering i det enkelte fiskeri og reflekteres gjerne i størrelsen på tillatt bifangstandel osv. For denne tabellens formål bør det imidlertid være tilstrekkelig å foreta en inndeling etter i hvilken grad en etter en samlet, kvalitativ vurdering ser innblanding av uønsket bifangst som problematisk i vedkommende fiskeri. For truede arter vil grad av "truethet" også spille inn. Selv om det på objektivt grunnlag kan være vanskelig å henføre et enkelt fiskeri til riktig kategori vil vi anta at det er noe enklere å rangere fiskeriene innbyrdes. I prioritering av utviklingstiltak vil det være dette siste som er viktig.

Følgende gradering foreslås for kolonne 6 – 9. Graderingen er også vist med farger i tabellen:

Kolonne 6 – 9: Gradering	
1	Ingen eller helt ubetydelig innblanding av uønsket bifangst
2	Liten innblanding av uønsket bifangst
3	Middels innblanding av uønsket bifangst
4	Stor innblanding av uønsket bifangst
5	Meget stor innblanding av uønsket bifangst
0	Innblanding av uønsket bifangst usikker eller ikke vurdert

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Her graderes eventuell innblanding av truede arter av fisk, skall- og bløtdyr. Hva som er å anse som truede arter vil være gjenstand for løpende vurdering basert på rådgivning fra ICES, Havforskningsinstituttet, Artsdatabankens Rødliste osv. Tilsvarende gjelder også for sjøpattedyr og sjøfugl.

I kolonne 6 fokuseres det på artsselektivitet og innblanding av uønsket bifangst av truede fisk og skalldyr. Da det kan være vanskelig å gi fiskeriene korrekt gradering, rangeres fiskeriene innbyrdes etter i hvor stor grad det forekommer uønsket bifangst av truede fisk, skall- og bløtdyr. I de fiskeriene hvor målartern(e) er en truet art, fokuserer en kun på om det er uønsket bifangst av andre truede fisk og skalldyr. Dersom et fiskeri gjennomføres uten uønsket bifangst av andre truede marine arter enn målartern(e), anses innblandingen av truede arter som ingen eller helt ubetydelig (gradering 1). At målartern(e) eventuelt er en truet art, synliggjøres i bestandstabellen. Kolonne 6 fokuserer på artsseleksjon, og en vurderer uønsket bifangst uavhengig av størrelsen på fisken.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

I mange fiskeri vil konsesjoner og tillatelser begrense hvilke rettigheter den enkelte har til å beskatte ulike arter. For eksempel er det ikke tillatt å fiske torsk med not, eller det er begrensninger på innblandingen av konsumfisk i fisket med småmasket trål. Foruten rent fangsttekniske og miljømessige begrunnelser for slike begrensninger vil det også være klare fordelingsmessige årsaker til hvorfor en søker å begrense (uønsket) bifangst av kommersielle arter i enkelte fiskeri.

Det kan også være aktuelt å vurdere tiltak mot bifangst av ikke-kommersielle marine arter. Kolonne 7 vil kunne fange opp begge disse problemstillingene.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Her graderes eventuell bifangst av sjøpattedyr. Det er begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøpattedyr er. I tabellen er det foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøpattedyr i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøpattedyr er her nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses alle redskaper i tabellen, bortsett fra fiske med garn, å ha ingen eller helt ubetydelig innblanding av sjøpattedyr. Garn antas å ha noe høyere andel tilfeldig bifangst av sjøpattedyr, og får verdien 2 i cellene.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøpattedyret er truet, kan gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøpattedyr, vil bli prioritert fremfor de tilfellene hvor sjøpattedyret som er fanget ikke er en truet art.

Kolonne 9: SJØFUGL

Her graderes eventuell bifangst av sjøfugl. En har begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøfugl er. Det har vært gjennomført undersøkelser hvor en har forsøkt å estimere i hvilken grad sjøfugl fanges i fiskeredskaper. I tabellen har vi foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøfugl i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøfugl er nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses bifangst av sjøfugl i redskapene bunntål, flytetål, not, snurrevad, ruser og teiner som ingen eller helt ubetydelig (verdi 1). I garnfisket kan det i et begrenset omfang forekomme bifangst av sjøfugl, mens en i linefisket anser uønsket bifangst som å kunne utgjøre et større problem. Enkelte tilfeller vil avvike fra denne generelle innplasseringen, og cellen vil graderes opp eller ned avhengig av tilgjengelig informasjon.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøfuglen er truet, vil kunne gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Direktoratet for naturforvaltning har kompetanse på sjøfugler og må vurdere hvilke sjøfugler som er i områdene fiskeriene foregår i, samt i hvilken grad disse sjøfuglen er truet. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøfugl, vil bli prioritert fremfor bifangst av ikke truet sjøfugl.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET

I denne kolonnen søkes det å få frem effekter av fiskeriet med hensyn til størrelsesselektivitet og potensial for forbedret beskatningsmønster. Vi vil beskrive i hvilken grad de ulike fiskeri i praksis kan ha problemer med innblanding av fisk og skaldyr under minstemål gitt gjeldende redskaps- og minstemålsbestemmelser. Dette kan gjelde for målarten så vel som for uønsket bifangst. Tiltak her vil kunne være enten å liberalisere bestemmelsene for å bringe dem i overensstemmelse med slik fisket faktisk utøves, eller å endre regelverk/skjerpe kontrollen slik at intensjonen bak gjeldende minstemålsbestemmelse kan bli nådd.

Vi ønsker også å kartlegge fiskeri som i og for seg ikke har problemer med regelverket slik det er, men som antas å kunne ha et potensial for økt fangstutbytte dersom beskatningsmønsteret endres/forbedres. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 10: Gradering av størrelsesselektivitet	
1	Ingen eller ubetydelig potensial for forbedret beskatningsmønster
2	Lite potensial for forbedret beskatningsmønster
3	Middels potensial for forbedret beskatningsmønster
4	Stort potensial for forbedret beskatningsmønster
5	Meget stort potensial for forbedret beskatningsmønster
0	Potensial for forbedret beskatningsmønster usikkert eller ikke vurdert

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM

I denne kolonnen søker en å belyse eventuelle problemer knyttet til utkast (ilandføringsplikten). Med utkast menes her fisk som kastes ut etter at fangsten er tatt om bord i fartøyet (fangst tatt ombord som sorteres ut før en kommer til mottaket). Denne definisjonen stemmer overens med begrepsbruken i nasjonal strategisk risikovurdering. Problemstillingen slipping/sprenging i notfisket vil bli behandlet i sin helhet under kolonne 12 "Bidødelighet".

Gjennom utkastforbud, stenging av felt osv. er problemer knyttet til utkast vesentlig redusert i norsk fiskeri de siste 20 år. Dette betyr imidlertid ikke at det ikke fortsatt forekommer utkast i norske farvann knyttet til high-grading, undermålsfisk, kvalitetsforringet fisk osv. Dessuten er utkastforbudet fra 1.1.2009 utvidet til vesentlig flere arter enn før. I Nordsjøen og Skagerrak må vi på litt sikt ha lov til å forvente endringer i EUs utkastregime. Det vil derfor fortsatt være nødvendig å kunne vurdere nye eller reviderte tiltak knyttet til utkast i årene fremover. Vi er ute etter å kartlegge problemstillinger av vedvarende eller tilbakevendende karakter, ikke knyttet til enkeltstående hendelser. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 11: Gradering av utkastproblem	
1	Ingen eller helt ubetydelige problemer med utkast
2	Lite problemer med utkast
3	Middels problemer med utkast
4	Store problemer med utkast
5	Meget store problemer med utkast
0	Usikker

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I de fleste fiskeri vil det kunne forekomme at fisk og andre arter dør som følge av kontakt med fiskeredskap. I tabellen avgrenses bidødelighet til fisk som ikke har vært ombord i fiskefartøyet. Seleksjonsdødelighet i trålfiske, spøkelsesfiske med garn, halingsdødelighet i linefiske, dødelighet ved slipping og ved sprenging i notfiske er eksempler på dette. Ytterligere tiltak ut over dagens for å redusere omfanget av denne type dødelighet kan være aktuelt i enkelte fiskeri. Vi er i denne kolonnen ute etter å kartlegge problemer av vedvarende eller tilbakevendende karakter. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 12: Gradering av bidødelighet	
1	Ingen eller helt ubetydelig bidødelighet
2	Lite problemer med bidødelighet
3	Middels problemer med bidødelighet
4	Store problemer med bidødelighet
5	Meget store problemer med bidødelighet
0	Usikker

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

Ulike bunnhabitat spiller viktige roller for økosystemet funksjon. Å begrense eventuelle skadevirkninger fra fisket på økologisk viktige bunnhabitat blir således et viktig mål for utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning. Kolonne 13 skal kartlegge hvilke potensiell påvirkning ulike fiskeri kan ha på sårbare bunnhabitat. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 13: Gradering av bunnpåvirkning	
1	Ingen eller helt ubetydelig potensiell bunnpåvirkning
2	Lite problemer med potensiell bunnpåvirkning
3	Middels problemer med potensiell bunnpåvirkning
4	Store problemer med potensiell bunnpåvirkning
5	Meget store problemer med potensiell bunnpåvirkning
0	Usikker

Kolonne 14: MERKNADER/UTFORDRINGER

Her kan en i fritekst utdype nærmere hva som er utfordringene som det bør gripes fatt i innenfor de enkelte fiskeri. En slik utdyping er spesielt aktuelt for fiskeri som gis en høy prioritering i kolonne 14. Det kan også refereres til "vertikale" problemstillinger som er aktuelle for flere fiskeri, jf revisjon/harmonisering av teknisk regelverk for Skagerrak og Nordsjøen.

VEDLEGG 5: FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN

I dette vedlegget oppsummeres vurderingene som er gjort i forbindelse med fastsetting av tallverdi i den enkelte kolonnen. Det gis en oversikt over hvilke hensyn som er tatt ved gradering av det enkelte fiskeri gruppert etter redskap.

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Noen fiskeri er definert som blandingsfiske. For disse fiskeriene er det mer utfordrende å skille mellom uønsket bifangst og resten av fangsten og å definere fangst av truede arter som uønsket bifangst. En har i tabellen tilnærmet seg problemstillingen ved i utgangspunktet å gi verdien 3 i disse fiskeriene.

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er det et lite problem med uønsket bifangst av truede arter i fiske med stormasket trål. Unntaket kan være mindre bifangst av arter som uer, kveite og pigghå i trålfiske i enkelte områder.

Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår med trål i Nordsjøen og Skagerrak består fangstene av en rekke arter, som blant annet sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing og flatfisk arter. Ved fiske i Skagerrak med krepsetrål kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 4 for norske fartøy og verdien 4 for utenlandske fartøy.

For fiske med småasket trål er følgende vurderinger gjort;

Tobis: Fisket etter tobis er i stor utstrekning et rent fiskeri. Cellen får verdien 2.

Reker, I og II: I dette fiskeriet er det ristpåbud for å sortere ut stor fisk. En har imidlertid innblanding av snabeluer (mentella) yngel. For å bøte på problemet med yngelinnblanding, regulerer en i dag med åpne/stengte områder. Cellen får verdien 3.

Reker, IIIa og IV: I rekefisket sør for 62°N er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist og en kan få uønsket bifangst av nordsjøtorsk og kysttorsk, og denne cellen får derfor verdien 3.

Reker NAFO og Grønland: Samme vurdering som for reker i Barentshavet og cellen får verdien 3. Det kan imidlertid argumenteres for at der er flere truede arter i NAFO og ved Grønland enn i Barentshavet og at spilavstanden i risten på 22 mm sorterer dårligere enn 19 mm spilavstand.

Nvg-sild: Når fisket med bruk av pelagisk trål pågikk inne i Vestfjorden hadde en problemer med innblanding av sei og kysttorsk. De siste årene har imidlertid fisket foregått lengre ute til havs, hvor innblandingen av andre arter synes å være mindre. Spesielt gjelder dette faren for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 2.

Lodde, Barentshavet: I dette fiskeriet kan det være innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært. Denne cellen får verdien 2.

Kolmule, øyepål: I Norskehavet (internasjonalt farvann) kan en ha problemer med innblanding av uer i fangstene. I Færøysonen har det siden juni 2006 vært innført påbud om bruk av sorteringsrist i dette fisket grunnet relativ stor innblanding av uer og sei i fangstene. I Norges økonomiske sone (NØS) ble lignende påbud innført i mai 2010. I den nordlige delen av EU-sonen kan problemstillingen være den samme, men der er det ikke gitt lignende ristpåbud. I NØS kan det være innblanding av nordsjøtorsk i fangstene, spesielt i øyepålfisket. Disse cellene får verdien 2.

Vassild: I dette fiskeriet kan en ha innblanding av uer, og cellen får verdien 3.

I flytetral kan en få innblanding av yngel som går høyt i vannet. Lakseyngel er eksempel på dette.

For fiske med not er følgende vurderinger gjort;

Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: I disse fiskeriene får en ikke uønsket bifangst av truede fiskearter, og cellene får verdien 1.

Nvg-sild: I fisket etter nvg-sild kan en ha innblanding av kysttorsk, og cellen får verdien 2.

Lodde i Barentshavet: I loddefisket i Barentshavet kan en ha innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært, og cellen får verdien 2.

Sei, IIIa og IV: Det er lite notfiske igjen i sør (IIIa og IV). Dette er et relativt reint fiskeri, men en kan få innblanding av kysttorsk. Cellen får derfor verdien 3.

Sei, I og IIa: I dette fiskeriet vil det kunne være fare for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 3.

Notfiske med bruk av lys: Flere undersøkelser som er foretatt så langt, herunder også undersøkelser som er foretatt vinteren 2011 viser at det er ingen eller svært liten bifangst av andre arter i notfisket med lys etter sild og brisling i Skagerrak. Eventuell innblanding av andre arter i dette fisket i andre områder har en ikke tilstrekkelig kunnskap om. På grunn av liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i disse fiskeriene i øvrige områder, er cellen foreløpig gitt verdien 0.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Torsk, sei, hyse, I og IIa: Her kan problemet være innblanding av kysttorsk i fangstene. Problemet med innblanding av kysttorsk er større for snurrevad enn for trål, da snurrevadfiske foregår mer kystnært. Cellen får verdien 3.

Blandingsfiske, IIIa og IVa: Snurrevadfisket i Nordsjøen og Skagerrak foregår både til havs og svært kystnært. Dette fisket kan benevnes som et blandingsfiskeri, da fangstene består av flere arter blant annet torsk og pigghå. Cellene får verdien 4.

For fiske med garn er følgende vurderinger gjort;

Torsk, hyse, sei, I og II: Denne cellen får verdien 3 på grunn av faren for innblanding av kysttorsk.

Blåkveite: I dette fiskeriet får en lite innblanding av andre arter, og cellen får verdien 1.

- Uer: I dette fiskeriet får en ikke uønsket bifangst av truede arter. Dette er et begrenset lite fiskeri som foregår på kanten og i dypet og som gir liten bifangst. Cellen får verdien 1.
- Breiflabb: I garnfisket etter breiflabb kan en få kveite som uønsket bifangst. I de nordlige områdene ser en økning i fangstene av kveite, mens det har vært en nedgang i fangstene i sør. Pga. bestandssituasjonen for kveite i sør, får cellen verdien 3 både for norske og utenlandske.
- Kveite: I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en ikke får bifangst av fisk. Cellen får verdien 1.
- Rognkjeks: I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en får begrenset med bifangst. Cellen får verdien 1.
- Blandingsfiske, IIIa og IVa: I blandingsfisket med garn i Nordsjøen og Skagerrak får en bla. sei, torsk, diverse flatfisk arter, breiflabb og lysing. I fangstene kan en få innblanding av nordsjøtorsk og kysttorsk. I Skagerrak (IIIa) og i enkelte kystnære områder utenfor Rogaland og Vest Agder kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og utenlandske fartøy.

For fisket med line- og andre krokredskaper er følgende vurderinger gjort;

I linefisket og fisket med andre krokredskap kan en ikke selektere på bakgrunn av maskevidde og lignende redskapsspesifikasjoner, og en har derfor mindre mulighet til å unngå tilfeldig bifangst. Line- og krokfisket har derfor i utgangspunktet en høyere gradering.

- Hyse: I fløylinefisket etter hyse kan en få bifangst av kysttorsk. Cellen får verdien 2.
- Torsk, hyse: Når en ser på artssammensetningen i fangstene i dette fiskeriet, må en skille mellom fisket utenfor og innenfor 12 nautiske mil (kyst/hav). I havfisket etter torsk og hyse kan en ha innblanding av skater. Denne får verdien 3. I kystfisket får en uer, blålange og kysttorsk i fangstene, og alle disse er fiskeslag som det står dårlig til med. Cellen får verdien 3.
- Lange, brosme: I linefisket etter lange og brosme kan en få innblanding av blålange og skater. Cellen får verdien 3.
- Blåkveite: I dette fiskeriet kan en få uer i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Kveite: På grunn av de store krokene, har en ikke problemer med uønsket bifangst i dette fiskeriet. Cellen får verdien 1.
- Torsk, hyse m.m: I fisket etter nordøstarktisk torsk og hyse m.v. nord for 62°N med annen krokredskap kan en få innblanding av kysttorsk. Cellen får verdien 3.
- Makrell: I dette fiskeriet har en ikke registrert uønsket bifangst, og cellen får verdien 1.

For fiske med ruser og teiner er følgende vurderinger gjort;

I ruse- og teinefisket etter torsk, leppefisk og taskekrabbe kan det være problem med innblanding av fisk og skalldyr som kysttorsk, ål og hummer. Teiner og ruser regnes imidlertid som skånsomme redskaper, og truede arter fanget i ruser kan enkelt gjenutsettes i levende tilstand. På dette området er det derfor ikke nødvendigvis tekniske tiltak eller regelverksutforming som er aktuelle tiltak, men kontroll av fiskeriet for å sikre at fangsten faktisk settes ut igjen. Kontrollutfordringene blir vurdert i forbindelse med den årlige

rulleringen av nasjonal strategisk risikovurdering. Cellen får verdien 1 i alle disse fiskeriene.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, uer (som bifangst): Cellen får verdien 1. Fartøyene får ikke uønsket bifangst. Merk likevel at fartøy med seitrålkonsesjon har begrensede kvoter av torsk og hyse. Disse fartøyene var tidligere områdebegrenset og kunne ikke fiske nord for 67°N i NØS. Denne begrensingen er fjernet. Innblanding av torsk og hyse i fangstene kan derfor utgjøre et problem for disse fartøyene.
- Sei, IIIa og IV: I et direkte trålfiske etter sei i område IV er det liten innblanding av andre arter i fangstene. Imidlertid kan innblanding av makrell om høsten i perioder være et problem. Denne bifangsten blir mest sannsynlig kastet ut igjen da fartøyene ikke har kvote på makrell. Fiskebåtrederens Forbund har bedt om en avsetning til bifangst av makrell for denne fartøygruppen. Trålfisket etter sei i område IIIa kan være noe oppblandet med flere arter i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår i Nordsjøen og Skagerrak tas en rekke arter, som bla. sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing, lyr og diverse flatfisk arter. Norske og utenlandske fartøy har ulike rammebetingelser i fiskeriet, og blandingsfisket i Nordsjøen får derfor to linjer, en for norske fartøy og en for utenlandske fartøy. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.
- Flatfisk: Dette fiskeriet drives av utenlandske fartøy, og vi har i dette fiskeriet samme problemstilling som i blandingsfisket. Hva er utenlandske fartøy som fisker flatfisk sitt kvotegrunnlag, har de anledning til å levere alle artene de får som bifangst? Cellen får verdien 0.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål: Fisket etter øyepål foregår med småmasket trål på områder grunnere enn 200 meter. Historisk sett har det vært relativt stor innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av andre arter i dette fiskeriet. Videre kan det i høst- og vintermånedene være økt risiko for å få innslag av arter som sild, makrell og hestmakrell i fangstene. Sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter øyepål ble innført fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sorteringsristen fjerner derimot ikke risikoen for uønsket innblanding av småfisk og yngel, samt pelagiske arter som sild, makrell og hestmakrell. For å få til et bedre beskatningsmønster i fisket etter øyepål må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn selve målarten. Dagens prøvetakingssystem for kontroll av landinger av industriråstoff er ikke tilstrekkelig i forhold til å kontrollere den totale og faktiske fangstsammensetningen i landingene. Fiskeridirektoratet foretar prøvetaking av industritrålfangstene ved landing og forsøk har tidligere vist at det kan være betydelig innblanding av andre arter enn målarten. Cellen får verdien 3.

Kolmule:	Det er påbudt med sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter kolmule, fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sei og lysing kan være bifangst i kolmulefisket, men det synes ikke å være problemer med uønsket bifangst av yngel. Dette på grunn av at kolmulefisket pågår i områder dypere enn 200 meter. For å få til et bedre beskatningsmønster for fiske med småmasket trål etter kolmule må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn målarten. Kystvakten har observert en økning i bifangst av vassild og strømsild i fangstene. Det er tillatt med inntil 10 % bifangst av vassild i fisket, og av denne grunn blir det ført bifangst av strømsild, selv om undersøkelser viser at det i all hovedsak er vassild. Det er oppmalingsforbud mot vassild, dette er også en grunn til å kalle bifangsten strømsild. Cellen får verdien 2.
Tobis:	I tobisfisket kan en få innblanding av småmakrell i fangstene. Cellen får verdien 2.
Vassild, IIa:	I trålfisket etter vassild med bunntrawl kan en få bifangst av breiflabb og andre konsumarter (hvitfisk). Disse fartøyene har ikke konsesjon til å fiske hvitfisk. Omfanget er usikkert. Cellen får verdien 0. I fiske med flytetrawl kan innblandingen bestå av arter som sei, hyse og uer. Hvor mye innblanding som tas av disse artene foreligger det ingen kunnskap om. Cellen får verdien 0.
Reker, I og II:	Her kan en få innblanding av yngel av torsk, hyse og blåkveite i fangstene. Det er et problem at en ikke har teknologi til å sortere bort yngel. Stenging av felt er reguleringsverktøyet som benyttes for å redusere uønsket uttak av yngel. Denne cellen får verdien 3.
Reker, IIIa og IV:	Innblandingsproblemet er større i Nordsjøen og Skagerrak enn i områdene nord for 62°N, fordi det ikke er påbudt med sorteringsrist i fiskeriet sør for 62° N. Denne cellen får verdien 5.
Makrell, hestmakrell og nordsjøsild:	I fiske med pelagisk trål etter artene makrell, hestmakrell og nordsjøsild kan det ofte forekomme større innslag av andre arter i fangstene enn selve målarten det fiskes etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene ofte kan opptre samlet i et og samme område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeletingsutstyr å skille på art før trålen settes ut for å fiske på en gitt registrering. For å hindre eller redusere faren for utkast av andre arter enn den arten som det fiskes etter er det i Utøvelsesforskriften gitt begrensninger i dette fisket i perioden 1. september – 31. desember. Cellene får verdien 3 pga. faren for innslag av andre pelagiske arter enn målarten.
NVG sild:	I fisket med pelagisk trål etter NVG sild kan det i områder og perioder være fare for relativ stor innblanding av andre arter som sei, torsk og hyse i fangstene. Cellen får verdien 3.
Lodde Barentshavet:	I fisket etter lodde med pelagisk trål er det stor fare for innblanding av arter som torsk og sild (både små og stor sild). Cellen får verdien 3.

For fisket med not er følgende vurderinger gjort;

Makrell, nordsjøsild, hestmakrell:	I fiske med not i Nordsjøen (IVa) etter makrell, hestmakrell og sild kan det forekomme at det kastes på andre arter en selve målarten en er ute etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene kan opptre samlet i et og samme
------------------------------------	--

område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeleitingsutstyr å skille på art før notkast foretas på en gitt registrering. Imidlertid overlever all fangst som i slike tilfeller slippes ut av noten forutsatt at dette gjøres i henhold til forsvarlige fangstoperasjoner. Cellene får verdien 2, da en er usikker på om all fangst slippes innenfor sikre rammer.

- Havbrisling: I dette fiskeriet kan en få innblanding av sild. Dersom slipping foregår forsvarlig overlever silden. Imidlertid har det historisk sett foregått en del leveranser av sild som senere er bokført som havbrisling. Cellen får verdien 2, da en er usikker på om det som landes til en hver tid gjenspeiler den reelle målarten (brisling).
- NVG sild: I fisket med not etter NVG sild er det i områder og perioder fare for innblanding av torsk, hyse og sei. Denne fartøygruppen er heller ikke utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter. Cellen får verdien 2.
- Seinot, I og IIa: I notfiske etter sei i områdene I og IIa kan det verre fare for innblanding av undermåls sei, innblanding av andre arter som hyse og torsk. Cellen får verdien 3.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse En har ikke registrert et bifangstproblem i dette fiskeriet, fordi flåten har anledning til å lande alt de får i fangstene. Cellen får verdien 1.
- Blandingsfiske For den norske flåten har en generelt ikke et bifangstproblem i dette fiskeriet fordi den kan levere mesteparten fangstene. Cellen får verdien 1. EU-flåten har ikke kvote på alle bifangststartene (og kan ikke levere) og cellen får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse I dette fiskeriet tas lange og brosme som bifangst, men dette er bifangst som er uproblematisk i reguleringssammenheng. Cellen får verdien 1.
- Rognkjeks Geografisk avgrenset til Finnmark, kan fiskeren få betydelige mengder av kongekrabbe som uønsket bifangst i garnene. Cellen får verdien 3.
- Blandingsfiske, IIIa og IVa: I dette fiskeriet får en fangst av torsk, hyse, sei, enkelte flatfiskarter, breiflabb og lysing. Cellen får verdien 1 for norske fartøy og 3 for utenlandske fartøy.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Kystvakten ser ytterst sjelden bifangst av sjøpattedyr i de forskjellige fiskeriene. Havforskningsinstituttet har informasjon om at bifangst av nise i IIIa og IVa til tider kan forekomme.

Kolonne 9: SJØFUGL

I fiskeri med redskapene bunntrål, flytetral og not har en ingen eller helt ubetydelige problemer med bifangst av sjøfugl.

For garn og line er følgende vurderinger gjort;

Garnfisket foregår med ulike maskevidder og på ulike dybder, noe som har betydning for innblanding av sjøfugl i fangstene. Størst mengde av garn er brukt på dyp hvor en ikke er kjent med bifangst av sjøfugl, da sjøfuglene ikke dykker i garna på disse dybdene. En er heller ikke kjent med at det er problemer med bifangst i sette- og innhalingsfasen.

I linefisket er utfordringen å unngå at fuglen forsøker å ta agnet når linen settes. Fuglen prøver i mindre grad å ta fisken som er på vei opp. Omfanget av bifangst av sjøfugl på line avhenger av årstid. Erfaringsmessig er måkeartene mer aktiv i settefasen med linen når det er lyst (vår/sommer). I enkelte fiskeri på enkelte områder, på denne årstiden kan bifangst av sjøfugl vil være et problem i linefisket.

Torsk, sei, hyse nord 62°N:	Garnfisket etter torsk, sei og hyse får verdien 2 i cellen pga. innblanding av sjøfugl jfr. undersøkelse gjennomført av DN.
Rognkjeks:	Rognkjeksgarn settes i grunne farvann, slik at der er mulig å få tilfeldig bifangst av sjøfugl i garnet. Denne cellen får derfor verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IVa:	Dette garnfisket får verdien 2, jfr. garnfisket etter torsk, sei, hyse nord for 62°N.
Hyse:	Fiske etter hyse med fløyttline. Cellen får verdien 4.
Torsk, hyse:	Dette linefisket pågår på vinteren, slik at der er relativt lite tilfeldig bifangst av sjøfugl i linefisket. Denne cellen får verdien 3.
Lange, brosme:	Cellen får verdien 4.
Kveite:	Krokene som benyttes i fisket etter kveite er store, slik at sjøfuglen er for liten til å bite på denne. Denne cellen får verdien 1.
Torsk, hyse m.m.:	I fisket med annen krokredskap benyttes ikke agn, og får dermed ikke problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.
Makrell:	I dorgefisket etter makrell benyttes ikke agn, slik at en ikke vil få et problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Torsk, hyse, sei, I og II:	I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 2. Ved bruk av pelagisk trål/ eller semipelagisk trål øker faren for innblanding av småfisk i fangstene.
Flatfisk, IIIa og IV:	Det foreligger liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i trålfiske etter flatfisk i Skagerrak (IIIa). Dette fisket utøves i hovedsak av svenske fartøyer i dette området. Når det gjelder fiske etter flatfisk i område IVa er aktiviteten av bomtrålere redusert de siste årene, men samtidig har aktiviteten av fisket med ordinær stormasket trål økt noe. Dette skyldes nok at det er forbundet med høye kostnader å drive bomtrålfiske. Fangstene består i all hovedsak av flatfisk regulerte/ikke regulerte, men der er også bifangst av torsk, samt områder med innblanding av flatfisk under gjeldene minstemål. Cellen får verdien 0.
Blandingsfiske, IVa og IIIa:	I blandingsfiske med bruk av stormasket trål i Nordsjøen og Skagerrak (NØS) inngår en rekke arter i den totale fangstsammensetningen. Gjeldene regler om minste tillatte maskevidde er 120 mm. Foruten om gitte krav til minste tillatte

maskevidde er det også gitt en egen seleksjonsparagraf i Utøvelsesforskriften (§11) som beskriver tillatt oppbygging og konstruksjon av selve fiskeposen og forlengelsen foran denne. Det er ikke stilt krav om bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med stormasket trål i disse områdene. I hovedsak er det fartøyer fra EU land som bedriver dette fisket. I henhold til EU's eget teknisk regelverk er det gitt en rekke unntak fra hovedregelen om bruk av minste tillatte maskevidde på 120 mm. Det kan periodevis fremstå en noe høy prosentandel undermåls fisk i fangstene fra disse områdene. I henhold til gjeldende tekniske reguleringer kan det ved fiske etter sjøkreps i Skagerrak, område IIIa, benyttes maskevidde helt ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. Dette vil ikke gi en god nok seleksjonseffekt (utsortering) i henhold til gjeldende minstemål for torsk, hyse, sei og hvitting. Kystvaktens observasjoner har vist at det periodevis fremstår en relativ høy prosentandel undermåls fisk i dette blandingsfisket ved bruk av maskevidder lavere enn 120 mm. Sluttseddeldata for landet fangst fra Skagerrak viser at andelen sjøkreps i fangstene utgjør bare 20- 30 % i vekt av landinger hvor det er enn 100 kilo sjøkreps i fangstene. I forbindelse med arbeidet med harmonisering av teknisk regelverk i Nordsjøen og Skagerrak er det foreslått at det ikke lengre skal være tillatt å benytte så lave maskevidder som 70 mm. i dette fisket. Samlet sett får cellen får verdien 4.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål og Kolmule, IIa, IV: Fisket etter øyepål og kolmule i NØS foregår i hovedsak i område IVa. Fisket etter øyepål foregår på grunnere dybder enn 200 meter, mens fisket etter kolmule foregår i hovedsak på dybder over 200 meter. Fisket foregår med småmasket trål som i utgangspunktet er et ikke selektivt redskap. I dette fisket er det relativ stor fare for innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av blant annet torsk, hyse, sei, hvitting, lysing etc. Problemene med innblanding av yngel og småfisk har historisk sett vært størst i fisket etter øyepål da dette foregår på grunnere vann der oppsamlingen av yngel og småfisk har vært størst. Videre kan det i perioden september- desember være fare for innblanding av sild og makrell i disse fangstene. Påbud om bruk av sorteringsrist i NØS innført i 2010. Ved bruk av sorteringsrist sorteres ut tilnærmet all gytemoden fisk (over 40 cm lengde). Utsortering av yngel og småfisk fra fangstene vurderes som lite mulig ved hjelp av sorteringsinnretninger, da disse har samme størrelseslengde som målarten. Beskyttelse av yngel og småfisk må gjøres ved hjelp av et RTC regime. Fangstsammensetningen vil være noe ulik i NØS og i EU farvann (Fladen). I NØS vil innblandingen kvantumsmessig sett i hovedsak være sei med noe mindre innblanding av torsk, hyse, hvitting, lysing etc. I EU sonen vil innblandingen i stor grad være sild, og småfisk av hyse og hvitting. Cellen får verdien 4.
- Tobis IVa,b: Det er ikke gitt minstemål på tobis (målarten). Cellen får verdien 3.
- Vassild, IIa: Fisket etter vassild foregår med bruk av småmasket trål (minste tillatte maskevidde er 16 mm) og må regnes som et ikke selektivt redskap. Det er heller ikke gitt minstemål på vassild. Generelt sett er det lite innblanding av små vassild i fangstene. Imidlertid kan det periodevis være en del innblanding av strømsild som er noe mindre av størrelse enn vassild. Problemstillingen i

- dette fisket er i tillegg innblanding av andre arter som breiflabb, uer og hyse. Cellen får verdien 0.
- Reker, I og II: I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 3.
- Reker, IIIa og IV: Ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er heller ikke etablert et regime med RTC i disse områdene. Cellen får verdien 5.

For not¹ er følgende vurderinger gjort;

I utgangspunktet er not ikke et størrelsesselektivt redskap, men i praktiske fiskeri er det ikke et gjennomgående problem med innblanding av undermålsfisk, med unntak av i seinotfisket. I seinotfisket gis cellen verdien 3, i øvrige notfiskeri gis cellene verdien 2.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

I perioder og områder kan det være fare for å ha innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av fiskepose med kvadratmasker i de nordlige områdene, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt er etablert. Cellene får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er størrelsesselektivitet i fiske med garn knyttet til maskestørrelse og innfellingsgraden av garnene. Garnfisket etter rognkjeks, blåkveite og kveite gis celleverdien 1. De øvrige garnfiskeriene gis verdien 2.

For fløytline/line er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er liner og annen krokredskap å regne som ikke selektive redskaper. Imidlertid kan det påreges en viss selektivitet knyttet til bruk av agn og krokstørrelser. Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse.

- Hyse, I og IIa: Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse. Cellen får verdien 4.
- Torsk, hyse: Her er innblandingen av småfallen hyse større kystnært. Cellen får verdien 2 utenfor 12 og innenfor 12 mil 3.
- Kveite, IIa: I dette fiskeriet kan en ha små kveite i fangstene. Minstemålet på kveite ble økt fra 60 cm til 80 cm fra 1. januar 2010. Cellen får verdien 0.

For annen krokredskap er følgende vurderinger gjort;

Fiske med redskapet **juksa** får verdien 2, og en tar på denne måten høyde for noe tilfeldig innblanding av småfisk i fangstene. I **dorge**fisket etter makrell kan en ha innblanding av pir. Dette er problematisk i forhold til forvaltningsmålet en har for makrell om maksimalt langtidsutbytte.

---

¹ Direktefangst

For ruse og teinefisket er følgende vurderinger gjort;

I teinefisket etter hummer og taskekrabbe er det påbudt med fluktåpning, og cellene får verdien 2. I fisket etter torsk, leppefisk og ål med **ruser** kan en få innblanding av småfisk. Denne kan imidlertid i stor grad settes ut igjen, og cellen får verdien 2.

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, I og II	Det er i hovedsak to faktorer som kan påvirke faren for dumping av fisk. For stor innblanding av fisk under det kommersielle minstemålet (salgbar fisk med best mulig pris), og store fangster hvor en ikke har produksjonskapasitet som samsvarer med fangstnivået. En retning i mer bruk pelagisk trål/ eller semipelagisk trål (spesielt i fiske etter torsk og hyse) stiller forvaltningen overfor større utfordringer i henhold til kontroll med at fisket utøves på en bærekraftig måte. Pelagisk trål/semipelagisk trål er å regne som et mye mer fangsteffektivt redskap enn ordinær bunntrawl i gitte situasjoner. Det foregår per dato flere forskningsbaserte forsøk med å finne frem til selektive løsninger og fangstreduserende tiltak ved bruk av disse redskapene. Hvor stort problemet med utkast er i fiskeriet med bunntrawl er omstridt. Cellen gis verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IV	Trålfisket etter hvitfisk og skalldyr i Nordsjøen og Skagerrak (unntatt er direktefiske etter sei og flatfisk) fremstår som et blandingsfiske hvor det tas en rekke arter. Dette fiskeriet er per dato ulikt regulert i Nordsjøen og Skagerrak. Det er også store ulikheter i de tekniske reguleringene mellom Norge og EU. Blant annet er det gitt regler med forbud mot utkast av navngitte arter ved fiske i NØS, mens EU's regelverk tilsier at det ikke er lov å lande fisk under en gitt landingsstørrelse. Fisket utøves i hovedsak av EU fartøyer, hvor britiske og danske trålere er i flertall. Det er bare et mindre antall norske trålere som driver dette blandingsfisket. Problemstillingen knyttet til utkast av fisk og skalldyr kan ha flere elementer i seg. Utkast av yngel og småfisk, utkast av fisk under kommersiell størrelse, utkast av fisk hvor fartøyene ikke har tilgjengelig kvotegrunnlag for de arter som tas, eller eventuelt på grunn av ulike reguleringsbestemmelser. Cellen gis verdien 3 for norske fiskefartøyer og verdien 5 for utenlandske fiskefartøyer.
Flatfisk, IIIa og IV:	Direktefiske etter flatfisk med trål foregår i hovedsak i område IV etter rødspette og sjøtunge. Fisket utøves i all hovedsak av EU fartøyer. I område IIIa tas rødspette og andre flatfisk arter som smørfllyndre i et blandingsfiskeri med stormasket trål. Problemstillingen knyttet til utkast har lignende elementer i seg som for blandingsfisk nevnt ovenfor. Cellen får verdien 5.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

Øyepål, IIa, IV:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Tobis, IVa,b:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Reker, I og II:	I dette fiskeriet kan det periodevis og i områder være fare for innblanding av yngel torsk, hyse, uer og blåkveite. Denne yngelen antas og bli dumpet. Cellen får verdien 3.

Reker, III og IV: I fisket med reketrål i disse områdene er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er således fare for innblanding og utkast av yngel, fisk under kommersiell størrelse og ikke kommersielle arter. Cellen får verdien 4.

For flytetrål er følgende vurderinger gjort;

Nvg-sild: I dette fiskeriet kan det være fare for utkast av andre arter som torsk, hyse og sei. Fartøyene kan enten ikke være utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter, eller mangler kvotegrunnlag for disse artene. Cellen får verdien 2.

Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: Ved fiske etter disse artene kan det forekomme større innslag av andre arter enn målarten i fangstene. Fangstene kan leveres både til konsumleveranser som til mel/ oljeproduksjon. Utkast vurderes som lavt da en antar at tilnærmet all fangst blir tatt på land. Cellen gis verdien 1.

For not er følgende vurderinger gjort;

Sei, I og IIa: I seinotfisket kan en få torsk og hyse som bifangst. Cellen får verdien 2.

For snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Blandingsfiske, IVa og IIIa Utenlandske fartøy som får fangst de ikke har kvote på og dermed ikke kan levere, kan løse problemet ved å kaste fangsten ut igjen. Cellen får verdien 2 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.

I garnfisket **kan en ha** problemer med utkast på grunn av dårlig kvalitet på **fangsten**. Generelt graderes disse cellene med verdien 2. I garnfisket etter rognkjeks settes garna grunt (4-15 meter) og **fangsten er stort sett** levende. Denne cellen får derfor verdien 1. Utlandske fartøy sitt blandingsfiske får verdien 5.

For fløytline og line er følgende vurderinger gjort;

Hyse, I og IIa: Høy andel av småhyse i fisket etter hyse med fløytline. Cellen får verdien 4.

Torsk, hyse, I, IIa: I linefisket etter torsk og hyse kan en få småhyse som bifangst. Cellen får verdien 3.

Kveite: Kveite fanget på line er i hovedsak levende. Kveiteline på kysten, som drar annenhver dag. Cellen får verdien 2.

Torsk, hyse m.m. I fisket med annen krokredskap, kan det forekomme utkast av små fisk. Cellen får verdien 2.

I fisket med **ruser** og **teiner** representerer ikke utkast et problem fordi fangsten er levende og kan settes ut igjen.

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I fiskeri med redskapene **bunnetrål** og **flytetrål** gis cellene verdien 2. Bidødelighet som følge av tråling er større enn null, men generelt sett liten. Noe fisk går gjennom seleksjonsinnretningene og dør. Tilsvarende vurdering er gjort for **snurrevad**. **Notfiskeriene**

gis i utgangspunkt verdien 3. Dette på bakgrunn av problemstillinger knyttet til sprenging og slipping av fangst. Enkelte fiskerier hvor dette problemet er mindre er gradert ned.

I tilknytning til **garn**fisket er spøkelsesfiske et problem. Cellene har i utgangspunktet fått verdien 2. Garna på grunt vann fisker kortere tid enn garna som er satt på dypt vann. En har erfart at problemet kan være større med blåkveitegarn enn torskegarn, og blåkveitefisket er derfor gradert opp til verdien 4. Uer- og langegarn står også dypt, og bidødelighet i dette fiskeriet er gradert opp til verdien 3. På garnoppyrddingstokt finner en mest fisk i blåkveitegarna. Men en må her ta hensyn til tidsrommet garnoppyrddingen foregår på. Kveitegarn står også dypt, men disse garna er stormasket.

I **line**fisket viser undersøkelse at bidødeligheten er mellom 5 % og 10 % (en antar at trålfisket kan ligge på samme nivå). Cellene får verdien 2.

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

I denne kolonnen har en ut i fra kunnskap om fiskeriene vurdert redskapenes bunnpåvirkning. Generelt har en gradert redskapens bunnpåvirkning i den rekkefølgen som er gjengitt i tabellen nedenfor, hvor en i fiskeri med bunnetrål har størst problemer med potensiell bunnpåvirkning. For fiskeri hvor en har mer spesifikk og inngående kunnskap om bunnpåvirkning, justeres den generelle innplasseringen på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Generell gradering av bunnpåvirkning	
1	Flytetrål, partrål, not og annen krokredskap
2	Garn, line, ruser og teiner
3	Snurrevad
4	Bunnetrål

Partrål har liten eller helt ubetydelig påvirkning på bunnen fordi trålen holdes åpen av de to fartøyene, slik at det ikke er behov for å benytte tråldører.

A. FISKERI				C. ARTSSELEKTIVITET									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Redskap	Måltart(er)	Fangstområde	Nasjon alitet	Redskaps-spesifikasjoner	Truede fisk og skalldyr	Ikke truede fisk og skalldyr	Sjø- pattedyr	Sjøfugl	Størrelses- selektivitet	Utkast- problem	Bidødelighe- t	Bunn- påvirkning	Merknader/Utfordringer
Bunnetrål	<u>Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, uer (som bifangst)</u>	I og II	B	130 mm nord 64°N, 120 mm sør 64°N. Spilavst. 50/55 mm.	2	1	1	1	2	3	2	4	
Bunnetrål	<u>Sei</u>	IIIa og IV	N	120 mm	2	2	1	1	2	2	2	3	
Bunnetrål	<u>Blandingsfiske</u>	IIIa og IV	N	120 mm. Tillatt med 70 mm i IIIa dersom kvadratmaske.	4	3	1	1	4	3	2	3	
Bunnetrål	<u>Blandingsfiske</u>	IIIa og IV	U	120 mm	4	5	1	1	4	5	2	3	
Bunnetrål	<u>Øyepål</u>	IIa, IV	B	16 mm Spilavst. 40 mm (gjeldende fra 01052010)	2	3	1	1	4	1	2	3	
Bunnetrål	<u>Kolmule</u>	IIa, IV	B	16 mm Spilavst. 40 mm (gjeldende fra 01052010)	2	2	1	1	2	1	2	3	Sorteringsrist fra 1.mai2010.
Bunnetrål	<u>Tobis</u>	IVa,b	B	<16 mm	2	2	1	1	3	1	2	2	
Bunnetrål	<u>Flatfisk</u>	IIIa og IV	U	120 mm	0	0	1	1	0	5	2	3	
Bunnetrål	<u>Vassild</u>	IIa	N	16 mm	1	0	1	1	0	0	2	4	
Bunnetrål	<u>Reke</u>	I og II	B	35 mm Spilavst. 19mm	3	3	1	1	3	3	2	4	
Bunnetrål	<u>Reke</u>	IIIa og IV	B	35 mm Ikke rist	3	5	1	1	5	4	2	4	
Bunnetrål	<u>Reke</u>	NAFO og Grønland		35 mm. Spilavst. 22 mm	3	3	1	1	3	3	2	4	
Flytetrål	<u>Makrell</u>	IIa og Iva,b, VIa og IIIa	B	16 mm	1	3	1	1	2	1	2	1	
Flytetrål	<u>Hestmakrell</u>	VIa	B	16 mm	1	3	1	1	2	1	2	1	
Flytetrål	<u>Nvg-sild</u>	I, IIa, IVa	B	16 mm	2	3	1	1	2	2	2	1	
Flytetrål	<u>Nordsjøsild</u>	IVa og IVb	B	16 mm	1	3	1	1	2	1	2	1	
Flytetrål	<u>Lodde Barentshavet</u>	I og II	B	16 mm	2	3	1	1	2	1	2	1	
Flytetrål	<u>Uer</u>												
Flytetrål	<u>Kolmule</u>	IIa, IVa, Vb, VI, VIIb,c	B	35 mm	2	2	1	1	2	1	2	1	
Flytetrål	<u>Vassild</u>	IIa	N	16 mm	0	0	1	1	0	1	2	1	
Flytetrål	<u>Krill</u>	CCMLAR	N		1	1	1	1	1	1	2	1	
Not	<u>Makrell</u>	IIa og Iva,b, VIa og IIIa	B		1	2	1	1	2	1	3	1	
Not	<u>Hestmakrell</u>	IIa, Iva	B		1	3	1	1	2	1	3	1	
Not	<u>Nvg-sild</u>	I, IIa, IVa	B		2	2	1	1	2	1	3	1	
Not	<u>Nordsjøsild</u>	IVa og IVb	B		1	2	1	1	2	1	3	1	
Not	<u>Lodde Barentshavet</u>	I og II	B		2	2	1	1	2	1	3	1	
Not	<u>Lodde JM, IØS, GRL</u>	IIa, Va, XIV	B		1	1	1	1	2	1	2	1	
Not	<u>Havbrisling</u>	IVb	B		1	2	1	1	2	1	2	1	
Not	<u>Kystbrisling</u>	IIa, IIIa, IV	N		2	2	1	1	2	1	2	1	
Not	<u>Sei</u>	I og IIa	N		3	3	1	1	3	2	1	1	
Not	<u>Sei</u>	IIIa og IV	N		3	2	1	1	3	1	1	1	
Notfiske med lys	<u>Makrell, brisling, sild</u>	Innenfor grunnlinjen	N		0	0	1	1	0	0	0	1	

A. FISKERI				C. ARTSSELEKTIVITET									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Redskap	Målt(er)	Fangstområde	Nasjon alitet	Redskaps-spesifikasjoner	Truede fisk og skalldyr	Ikke truede fisk og skalldyr	Sjø- pattedyr	Sjøfugl	Størrelses- selektivitet	Utkast- problem	Bidødelighe- t	Bunn- påvirkning	Merknader/Utfordringer
Snurrevad	Torsk, sei, hyse	I og IIa	N	120 mm 62°-64°N, 135 mm nord for 64°N, 125 mm kvadrat hele området nord 62°N	3	1	1	1	3	2	2	3	Forslag om påbud om bruk av kvadratmaskepose
Snurrevad	Blandingsfiske	IVa og IIIa	N	120 mm sør for 62°N	4	1	1	1	3	2	2	3	
Snurrevad	Blandingsfiske	IVa og IIIa	U	120 mm sør for 62°N	4	3	1	1	3	5	2	3	
Garn	Torsk, sei, hyse	I og IIa	N	156 mm (torsk)	3	1	2	2	2	2	2	2	Kjell Olav Trh: hvorfor 3 i kolonne 10 - vi skulle sjekke.
Garn	Blåkveite	I og IIa	N		1	1	2	1	1	2	4	2	
Garn	Uer	I og IIa	N	120 mm	1	1	2	1	2	2	3	2	
Garn	Breiflabb	Alle	N	360 mm	3	1	2	1	2	2	2	2	
Garn	Kveite	Alle	N	470 mm	1	1	2	1	1	2	2	2	
Garn	Rognkjeks		N	267 mm	1	3	2	3	1	1	2	2	
Garn	Blandingsfiske	IVa, IIIa	N	148 mm utvalgte arter (torsk, hyse, sei, rødspette, lange, lyr, lysing) utenfor 4 nm	3	1	2	2	2	2	2	2	Minste maskestørrelse 126 mm i bunngarn fra 1.1.2012
Garn	Blandingsfiske	IVa, IIIa	U		3	3	2	2	2	5	2	2	Minste maskestørrelse 126 mm i bunngarn fra 1.1.2012
Fløytline	Hyse	I og IIa	N		2	1	1	4	4	4	2	2	
Line	Torsk, hyse	Nord 62°N utenfor 12 mil	B		3	1	1	3	3	2	2	2	
Line	Torsk, hyse	Nord 62°N innenfor 12 mil	N		3	1	1	3	3	3	2	2	
Line	Lange, brosme	IIa, IV, V, VI, VII	N		3	1	1	4	2	2	2	2	
Line	Blåkveite	II	N		2	1	1	4	2	2	2	2	
Line	Kveite	IIa	N		1	1	1	1	0	2	2	2	
Annen krokredskap	Torsk, hyse m.m.	I, IIa	N		3	1	1	1	2	2	1	1	
Annen krokredskap	Makrell	IIa, IIIa, IVa	N		1	1	1	1	2	1	1	1	
Ruser	Torsk	IIa, IIIa, IVa	N		1	1	1	1	2	1	1	2	
Ruser	Leppefisker	IIa, IIIa, IVa	N		1	1	1	1	2	1	1	2	Forbud mot å fange ål
Teiner	Hummer		N	Fluktåpning 60 mm	1	1	1	1	2	1	1	2	
Teiner	Taskekrabbe		N	Fluktåpning 80 mm	1	1	1	1	2	1	1	2	
Teiner	Kongekrabbe		N		1	1	1	1	2	1	1	2	
Teiner	Leppefisker	IIa, IIIa, IVa	N		1	1	1	1	2	1	1	2	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Bestand	Kunnskapsgrunnlag	Nøkkelrolle	Tilstand	Fiskedødelighet	Rødliste	Forurensning	Fangstverdi	Rekreasjon	Fritidsandel	Delt bestand	Forvaltningsmål	Tiltak iverksatt	Nye tiltak	Merknader
Brisling Hav	2	2	5	5		1	3			2	4	1	1	
Brisling Kyst	2	2	0	0			4			3	4	1	2	
Kolmule	2			5			4			1	1	1	2	
Lodde Barentshavet	1	1	2	2		1	2		4	1	1	1	2	
Lodde Island	2	1	0	0			3			1	1	1	1	
Makrell	2		1	2			1	1	3	1	1	1	2	Ureg. dødeligh.
Polartorsk	2	2	3	2		1	5	3	4	4	4	1	1	
Sild sør for 62°N	1	2	6	5		1	3	2		1	1	1	1	
Sild NVG	1	1	1	2			1	2		1	1	1	1	
Sild Trondheimsfjord	2		0	0			4			3	4	1	1	
Taggmakrell	2			4			3			2	4	2	2	
Tobis Nord	3	1	3				5			3	4	3	1	
Tobis Sør	2	1	5	5			3			2	2	1	2	
Vassild	2		3	3		0	3			2	2	1	2	
Øyepål	2	2	5	2			4			2	4	1	2	
Blålange	3		5	0	3	0	4	3	4	2	4	2	2	
Brosme	2		0	5		0	2	2	4	2	3	2	2	
Hvitting	2		6	4		1	4			1	1	3	2	
Hyse Nordsjøen	1		1	5		1	3			1	1	3	2	
Hyse Nordøstarktisk	1		1	0			1	2	4	1	1	1	1	
Lange	2		0	0		0	2	2	4	2	3	2	2	
Lyr	3		3	3		0	3	1	2	3	4	3	1	
Lysing	3		3	3			3			3	4	3	2	
Sei Nordsjøen	1		1	2			2	1	3	1	1	1	1	
Sei Nordøstarktisk	2		1	2		0	1	1	3	3	1	1	1	
Torsk Kyst Nord	2		4	5		2	2	1	2	1	3	1	3	
Torsk Kyst Sør	2		6	5		2	4	1	1	1	3	1	3	
Torsk Nordsjøen/Skagerrak	1		5	5			3	2	4	1	1	1	2	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Bestand	Kunnskapsgrunnlag	Nøkkelrolle	Tilstand	Fiskedødelighet	Rødliste	Forurensning	Fangstverdi	Rekreasjon	Fritidsandel	Delt bestand	Forvaltningsmål	Tiltak iverksatt	Nye tiltak	Merknader
Torsk Nordøstarktisk	1		1	2		1	1	2	4	1	1	1	1	
Blåkveite	2		2	4		2	2	3	4	2	3	1	3	Ref. fremmedstoffer i fisk og skalldyr
Kveite Nord	2		3	0		2	3	2	2	3	3	1	2	
Kveite Sør	2		5	5		2	4			3	4	1	3	
Rødspette Nord	3		3	3		0	3	2	4	3	4	3	1	
Rødspette Nordsjøen	1		1	3		1	2	3	4	1	1	1	2	
Rødspette Skagerrak	3		3	0		1	3	3	4	1	1	2	1	
Annen flatfisk	3					0	4	2	3	3	4	3	1	
Brudge	3		5	2	3	0	5	3	4	2	4	1	3	
Håbrann	3		5	2	2	0	5	3	4	2	4	1	3	
Pigghå	3		5	5	4	0	4	3	4	2	4	1	3	
Skater og rokker	3		0	2	4	0	4	3	4	2	4	2	3	gråskate(NT), storskate (CR), svartskate/hebbskate (NT)
Andre håer og haier	3		0	2	1	0	4	3	4	2	4	2	3	håkjerring(NT)
Breiflabb	2		3	3			3	2	4	2	3	1	2	
Dyphavsarter	3		0			0	4	3	4	4	4	1	2	
Leppefisker	3	2	3	3		1	4	2	4	3	3	1	3	
Makrellstørje	1		6	5			5			1	3	1	1	
Rognkjeks	2		0	3		0	3	3	4	2	2	1	1	
Steinbiter	3		3	0			3	2	3	3	4	2	2	
Uer Irmingerhavet	2		5	5		0	3	3		4	3	1	2	
Uer snabel	1		4	5	2	0	3	3		3	3	1	2	
Uer vanlig	1		5	5	3	0	3	2	3	3	3	1	2	
Ål	2		6	5	4		4	2	1	2	4	1	2	
Annen fisk	3						4				4	3	1	
Amerikansk hummer	3						5				5	2	2	Introdusert art
Hummer	2		5	5	1		3	1	1	3	3	1	2	
Kamskjell	2		3	3			4	2	3	3	4	1	2	
Kongekrabbe	2						3	2	4	2	0	1	2	Introdusert art

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Bestand	Kunnskapsgrunnlag	Nøkkelrolle	Tilstand	Fiskedødelighet	Rødliste	Forurensning	Fangstverdi	Rekreasjon	Fritidsandel	Delt bestand	Forvaltningsmål	Tiltak iverksatt	Nye tiltak	Merknader
Kongsnegl	3		3	2		2	4			3	4	2	2	
Krill Antarktisk	2	1	1	2			2			4	2	1	2	
Raudåte	2	1	1				5			2	4	1	3	
Reker 3LM	2	2	3	3		0	3	3	4	4	2	1	1	
Reker Barentshavet	1	2	1	1		0	2	3	4	2	2	1	1	
Reker Nordsjøen/Skagerrak	1	2	1	2			2	3	4	1	1	1	1	
Reker Øst Grønland	2	2	3	3		0	3	3	4	4	2	1	1	
Sjøkreps	2		3	3		1	3	2	4	1	4	3	1	
Snøkrabbe	3						5				0	2	2	Ukjent opprinnelse
Stillehavsøsters	3						5				5	2	3	Introdusert art
Taskekrabbe	2		3	3		1	3	1	2	3	4		1	
Østers	3		0	2	3	2	4	2	3	3	4	3	3	
Andre skalldyr og bløtdyr	3					2		1	1		4	3	1	
Stortare	1	1	1	2			3			3	2	1	2	
Annen tang og tare	2	2					4			3	4	3	2	
Grønlandssel Vestisen	2		1	2		1	4	3		2	4	1	1	
Grønlandssel Østisen	2		1	2		1	4	3		4	4	1	1	
Havert	2		1				5			2	4	1	2	
Hvalross	2		4	1		1	5			1	4	1	1	
Klappmyss	2		5	1	3	1	5	3		2	4	1	2	
Ringsel	3		3	1		1	5	3		3	4	1	1	
Steinkobbe	2		5	5	2	1	4	2	1	3	4	1	2	
Vågehval	1		1	2		1	3			2	2	1	1	
Andre sjøpattedyr	3		0	0		1	5	3			4		2	Narhval (EN), grønlandshval (CR), blåhval (NT)

Sak 5/2011

Loddtrekning som reguleringsmetode

SAK 5/2011

LODDTREKNING SOM REGULERINGSMETODE

5.1 BAKGRUNN

Loddtrekning har vært benyttet når tilgjengelig gruppekvote har vært så liten at en fordeling til alle fartøy med adgang til deltakelse ikke ville gitt lønnsomt fiske for noen.

Næringen har i vinter pekt på at en for flere arter enn tidligere har hatt loddtrekning for å kunne delta i forskjellige fiskerier i 2011. I vinter har det vært trekningsrunder i fisket etter kolmule, havbrisling, lodde ved Island/Grønland, brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone og sild i Skagerrak.

Rederier berørt av trekning for å kunne delta, har anført at loddtrekning er urettferdig og unødvendig.

5.2 HISTORIKK

Det har vært konsensus om loddtrekning i flere ti-år. Loddtrekning har vært anvendt både for å kunne delta, og som tørnordning. På 1980-tallet var det loddtrekning bl.a. ved linefiske ved Island, selfangst i Østisen og for å regulere rekkefølgen ved fisket etter reker ved Grønland. Loddtrekning har vært basert på knapphet, så som størrelse på gruppekvote og tilsvarende, avstand til fiskefeltet, antall fartøy/lisenser som samtidig får adgang til å kunne fiske i tredjelands farvann osv. Et olympisk fiske eller meget små kvoter pr fartøy har ikke vært ønskelig. Ordningen med loddtrekning har hittil vært fundert på hensynet til hva som er økonomisk regningssvarende for fartøy som deltar. Dette hensyn har særlig vært fremmet av faglagene, og har samtidig vært nærliggende å slutte seg til for forvaltningen, i det kvantumet en kunne fiske på ikke var tilstrekkelig til alle. Ett kjennetegn ved ordningen med loddtrekning har vært at det har dreid seg om relativt få fiskeslag, fiskeslag med lang vei til feltet, begrensning i antall lisenser osv

5.3 RETTSLIG BETRAKTNING AV LODDTREKNING.

Regelverket gir ikke direkte anvisning på loddtrekning som reguleringsform, det er heller ikke holdepunkter i lov for å fastslå at loddtrekning er regelstridig.

Det regelverket en har i lov av 26. mars 1999 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) har ingen eksplisitt bestemmelse om loddtrekning i forholdet til spesielle tillatelser eller deltakeradganger. Det er som reguleringsmetode at loddtrekning etter Fiskeridirektoratets oppfatning må vurderes.

Ved deltakerbegrensinger på mer generelt grunnlag, der loddtrekning er en avgjørende markør for adgangsbegrensning, vil det på bakgrunn av legalitetsprinsippet kunne anses nødvendig med lovbestemmelse som gir uttrykkelig hjemmel. I praksis er loddtrekningsinstituttet hittil benyttet for å sikre muligheten for regningssvarende fiske mv, og slik praksis vil falle innenfor deltakerlovens intensjoner om å fremme et lønnsomt fiske og en rasjonell utnyttelse av ressursene, jfr § 1 i deltakerloven. Rettslig sett er det formodentlig ikke adgang til å benytte loddtrekning som en generell inngangsbillett i allerede adgangsbegrensede fiskerier, som et regulært deltakervilkår. Fiskeridirektoratet har på det nåværende tidspunkt ingen slik intensjon. Det er andre hensyn – økonomisk/reguleringsmessige hensyn eller avtale fiske i annen stats farvann - som begrunner loddtrekning i det omfang det har i dag. Derfor ser Fiskeridirektoratet det slik at med det omfang og med den intensjon loddtrekning benyttes i dag, er deltakerloven ikke noe rettslig hinder for loddtrekning.

Det regelverket en har i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova), må sammenholdes med de hensyn som ligger bak en ordning med loddtrekning. Fiskeridirektoratet mener at fartøy i utgangspunktet ikke har noe rettskrav på å kunne fiske på den arten en har spesiell tillatelse til å fiske, det fremgår i merknader til § 12 i havressurslova (Ot prp nr 20 (2007-2008)); en kan forby fisket om omstendighetene gjør det nødvendig. Videre følger av § 2 i havressurslova at ressursene tilhører fellesskapet, spesiell tillatelse med hjemmel i deltakerloven vil således være en betinget adgang til å beskatte fellesskapets ressurser. Det faktum at ressursene tilhører fellesskapet er viktig. Loven gir fullmakt til å regulere og fordele ressursene med grunnlag i innspill fra næringen, men slike avgjørelser er ikke overlatt til næringen.

Bruk av loddtrekning som reguleringsmetode er en måte å fordele et begrenset gode på. En ordning med fordeling ved loddtrekning vil være i samsvar med formålet i § 1 i havressurslova der en skal sikre en bærekraftig og lønnsom forvaltning. I henhold til § 7 bokstav c) og bokstav e) i havressurslova skal en bl.a. vurdere nødvendigheten av kontroll og optimal utnyttning av ressursene. Viktige tiltak er undergitt høringsordningen med hjemmel i § 8 i havressurslova, og for enkeltbestander vil en gjerne finne konsensus om fordeling for eksempel ved loddtrekning, gjennom bl.a. forslag mv til reguleringsmøtet. Alt fiske skal skje

skånsomt, jfr § 16 første ledd i havressurslova og herunder kan departementet bestemme hvor mange fartøy fra ulike grupper som kan fiske samtidig i et område.

Kvoter for (enkelt-)fartøy er noe myndighetene kan fastsette, men ikke må fastsette, jfr § 12 i havressurslova. Lovgiver har i følge lovforarbeidene (Ot prp nr 20 side 186) gitt myndighetene fleksibilitet ved bruk av kvoter. Det kan tenkes andre former enn fartøy- eller maksimalkvoter. Det er derfor Fiskeridirektoratets oppfatning at havressurslova isolert sett ikke er et prinsipielt hinder for bruk av loddrekning som reguleringsmetode.

Ved loddrekning gis alle som melder seg på en mulighet. Det legges ikke vekt på utenforliggende hensyn, det tas ikke vilkårlige hensyn og foretas ikke forskjellsbehandling av de påmeldte/uttrukne.

Fiskeridirektoratet mener på dette grunnlag at havressurslova ikke er et rettslig hinder for bruk av loddrekning.

5.4 KONSENSUS OM LØNNSOMHET

Fiskeridirektoratet finner grunn til å framheve den konsensus som det har vært fram til de seneste år med bruk av loddrekning, enten fordi gruppekvoten ikke er stor nok til at alle kan delta, eller at eventuell kvote pr fartøy må gi lønnsomhet (typisk; maksimalkvote på havbrisling). Næringen har hatt oppfordringer og ønsker som helt eller delvis har vært sammenfallende med fiskerimyndighetenes syn på fordeling og avvikling.

5.5 ADMINISTRASJON

Avvikling av fiske etter loddrekning kan medføre en del administrative avgjørelser. Fiskeridirektoratet har tidligere overlatt slik avvikling f. eks til vedkommende salgslag, som velvillig har påtatt seg oppgaven. Slik delegasjon av fiskets gang, som naturlig ligger til salgslagene, er det ønskelig å videreføre. Også vedkommende faglag har i noe omfang hatt en rolle med utseilingsordning o.a. Som nevnt i innledningen har det for noen fiskerier vært påberopt at loddrekning er unødvendig. Hittil har myndighetene, etter høring, sett seg tjent med ordninger som ivaretar hensynet til en forsvarlig gjennomføring og avvikling av fisket, og fiskerimyndighetene har derfor ikke villet fordele små og kanskje ulønnsomme kvanta til mange fartøy mv.

5.6 NOEN KONKLUDERENDE SYNSPUNKTER.

Det har vært og vil være en del fiskerier der loddtrekning er mest egnet. Fiskeridirektoratet vil derfor overfor Fiskeri- og kystdepartementet foreslå loddtrekning som reguleringsmetode i tilfeller der en finner loddtrekning tilstrekkelig hensiktsmessig.

Det kan vurderes hvorvidt en bør - eller ønsker - å foreta loddtrekning av påmeldte fartøy for flere fiskerier samtidig eller hver for seg, om flere fiskeslag trekkes samtidig eller utover reguleringsåret, så som kort før oppstart i vedkommende fiske. En egen flerårig ”modell” er valgt for kolmule i 2011, der uttrukne fartøy for 2011 ikke kan delta i eventuell loddtrekning i 2012.

Innen de forskjellige fiskeslag vil det kunne tenkes ytterligere regulerings-/fordelingselementer, så som ”flat” kvote pr fartøy, eller at universalnøkkel legges til grunn. Videre kan næringen ved sin kunnskap bistå fiskerimyndighetene med hvilke nivå på kvote til fartøy som gjør det regningssvarende for fartøy å delta.

Et særskilt moment – når totalkvote ikke er stor nok til at alle påmeldte kan delta - er om strukturkvoteordningen bør gi uttelling for fartøy som har strukturert seg.

Fiskeridirektoratet antar likevel at dersom fartøy som er trukket ut får havari, kan reder benytte eventuell leiefartøyordning.

Reguleringsmøtet inviteres til å komme med synspunkter på bruk av loddtrekning som reguleringsmetode.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 31.08.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Ida K. Omenaas Flaageng
Trond Ottemo
Eilif Sund

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE SAK 5/2011 LODDTREKNING SOM REGULERINGSMETODE

Fiskebåtrederne Forbund innledet med at saksdokumentet ikke var presist nok når det gjaldt drøfting om hjemmel. Forbundet hadde også innsigelse til den holdning som lå i dokumentet om ressursen som fellesskapets eiendom. Forbundet viste til Ot prp 77 (1987.88) og innstilling O nr 20 1988-89) om endring av saltvannsfiskeovens §5. Spørsmål om loddtrekning var ”hett” på 80-tallet da det var ringnotfiske vest av 4 gr W på et begrenset kvantum. Tema var å se flere fiskerier i sammenheng bl.a. begrunnet med å unngå loddtrekning. Det var et ønske og et behov for en sammenhengende lønnsom næring, ikke bare for utvalgte/uttrukne. Næringen spilte inn et ønske om ”kontrollert kvotebytte”. Så har mye forandret seg i ettertid når det gjelder behov for, eller spørsmål om utvelgelse. Fiskebåtrederne Forbund la til grunn at prinsippet i saltvannsfiskeoven etter endring var videreført i havressurslova. Forbundet konkluderte ellers med at det var viktig med bred konsensus for fiskeslag der en valgte loddtrekning. For en del fiskerier ville Forbundet være for loddtrekning.

Fiskeridirektøren ønsket heller ikke loddtrekning om en hadde bedre løsninger, men viste til at kvote pr fartøy måtte være regningssvarende for dem som ønsket å gå. Fiskeridirektoratet så situasjonen i 2011 slik at det var grunnlag for en diskusjon. Direktør Eikemo understreket at loddtrekning eller alternativer til dette ikke måtte bli for komplisert.

Norges Fiskarlag opplyste at for fartøy og mannskap kunne loddregning oppfattes som litt tilfeldig. Var det konsensus var laget for loddtrekning, men det ble vist til problemer i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen.

Fiskebåtrederne ønsket og arbeidet med en ”balansert kvotebyttmodell” noe a la slumpfiske, som et totalregnskap for eier og mannskap. En ville komme tilbake til spørsmålet der fiskerimyndighetene fastsetter et bytteforhold mellom to fartøy, der fangstverdien er lik. En måtte begynne med spm om hjemmel.

NOFIMA mente det sentrale ved problemstillingen måtte være størst mulig verdiskaping. I det kunne ligge at fartøy hadde adgang til å fordele kvoter seg imellom.

Fiskeridirektøren konkluderte med at det var enighet om minst mulig loddtrekning, og at bruk av loddtrekning bygget på konsensus i næringen. Videre konkluderte Fiskeridirektøren med at det var store forskjeller mellom fiskeriene, følgelig måtte det enkelte fiskeri vurderes for seg.

Sak 6/2011

Gjennomgang og eventuell omlegging av
reguleringsprosessen for fiskeriene

GJENNOMGANG OG EVENTUELL OMLEGGING AV REGULERINGSPROSESSEN FOR FISKERIENE

6.1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren ber om innspill og kommentarer til en eventuell omlegging av reguleringsprosessen, med utgangspunkt i forslag til følgende endringer:

- Reguleringsmøtene avholdes med representanter for inviterte fiskeri- og næringsorganisasjoner, miljøorganisasjoner, forskningsmiljøer mv og presse
- Tidligere gjennomføring av reguleringsmøter (høstmøtet), antydningssvis i slutten av oktober
- Noe tidligere fremleggelse av forslag til reguleringer
- Vurdering av mer bruk av skriftlig høringer ved større endringer i reguleringsopplegget

6.2 BAKGRUNN

Hvert år er en rekke fiskerireguleringer gjenstand for høring. De fleste slike høringer blir gjennomført ved åpne høringsmøter (reguleringsmøter) i Bergen, ett i mai/juni (gjennomgang av status i fiskeriene og eventuelle justeringer) og deretter i siste halvdel av november (forslag til neste års reguleringer). Arbeidet med å forberede neste års reguleringer avsluttes tradisjonelt kort tid før de trer i kraft, noe som fører til stort tidspress både i forvaltningen og hos organisasjonene, noe som kan vanskeliggjøre planlegging av neste års drift i næringen.

Norges Fiskarlag har pekt på at ordningen med åpne høringsmøter innebærer at hvem som helst kan møte, og at mange enkeltaktører dermed får en stemme inn til Fiskeridirektøren før tilrådingen går til Fiskeri- og kystministeren. Ettersom møtet avholdes i Bergen er det naturlig at mange røster fra det sørlige Norge bringes inn i møtet. Fiskarlaget understreker at organisasjonen ikke vil utelukke mulighetene for enhver som måtte ha interesse og synspunkter på utformingen av de årlige reguleringene, men reiser spørsmål om det bør holdes flere reguleringsmøter langs kysten slik at fiskere fra flere distrikt og andre interesserte kan få like muligheter til å gi innspill dersom ordningen med åpne høringsmøter videreføres.

Fiskeri- og kystdepartementet har i brev av 18. mars 2011 bedt Fiskeridirektoratet om å foreta en gjennomgang av reguleringsprosessen og erfaringen fra 2010 og tidligere, og vurdere hvor vidt arbeidet kan organiseres på en bedre måte enn det etablerte systemet. Departementet har videre bedt om at slike endringer bekjentgjøres og drøftes videre på reguleringsmøtet i juni 2011.

6.3 GJELDENE ORDNING

Inntil 2005 ble de fleste reguleringene behandlet i Reguleringsrådet, som kom sammen to ganger årlig. Reguleringsrådets mandat var fastsatt i instruks fra Fiskeri- og kystdepartementet, som også bestemte rådets sammensetning. Ordningen var hjemlet i saltvannsfiskeoven § 10. Havressursloven har en lignende bestemmelse i § 8, men den er ennå ikke tatt i bruk. Bakgrunnen for dette er at det ikke lyktes å oppnevne et råd som ville oppfylle likestillingslovens krav om en total kvinneandel på minst 40 %.

Departementet bestemte derfor i 2006 at reguleringene i stedet skulle behandles i et høringsmøte i tråd med forvaltningsloven § 37, hvor de organisasjonene som hadde vært medlem av Reguleringsrådet ble særskilt invitert. Høringsmøtene har siden i praksis vært åpne for deltakelse for alle interesserte, inkludert pressen.

Som følge av at totalkvotene (TAC) for de fleste fiskeslag Norge har eierandel i fastsettes innenfor rammen av et kalenderår, fastsettes også reguleringene for ett år om gangen. Samtidig er det et siktemål for forvaltningen å få fastsatt reguleringene i så god tid som mulig før årsskiftet. Denne dynamikken er årsaken til at det innen fiskeriforvaltningen er ansett som nødvendig å ha en prosess med reguleringsmøter som ivaretar behovet for en rask høring. I praksis er det likevel slik at en rekke reguleringer ikke foreligger før langt ut i desember, bare kort tid før de trer i kraft. Dette er ikke nødvendigvis et stort problem dersom det er tale om reguleringer som det er lite strid om, og som i det vesentlige viderefører opplegget fra foregående år med etablerte nøkler for kvotefordeling m.v. Det kan imidlertid vanskeliggjøre planlegging av gjennomføring av fiskerierne, både på fisker- og på mottakssiden, dersom sentrale elementer ved reguleringene ikke er kjent i tilstrekkelig tid før årsskiftet, særlig for fiskerier som pågår allerede ved begynnelsen av året.

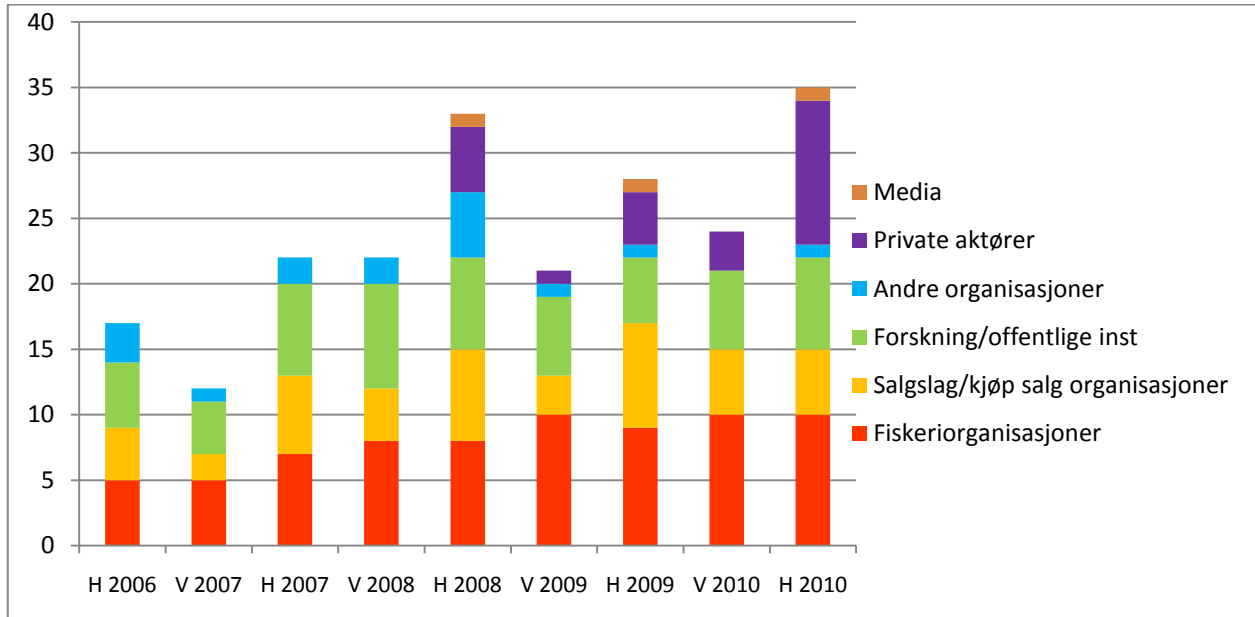
Dette har sammenheng med tidspunktet for gjennomføring av reguleringsmøtene, som har blitt lagt til siste halvdel av november. Fiskeriforvaltningen trenger noe tid i etterkant av disse møtene for å gjennomføre de prosesser som er påkrevd for at neste års reguleringer skal tre i kraft. I praksis er det derfor vanskelig å få på plass reguleringer på et tidligere tidspunkt uten å flytte på tidspunktet for gjennomføring av reguleringsmøter eller annen høring.

6.4 DELTAKELSE I REGULERINGSMØTENE

De som har møtt i reguleringsmøter har i det vesentlige vært representanter for landsdekkende interesseorganisasjoner eller forskningsmiljøer, men de siste årene har det også etter hvert møtt et antall personer som ikke gjør krav på å representere noen særskilt organisasjon.

Figuren nedenfor illustrerer hvilke aktører som har meldt seg på reguleringsmøtene hver vår og høst fra ordningen ble innført i 2006 frem til og med høsten 2010. Hver organisasjon teller én enhet, uavhengig av hvor mange som møter for organisasjonen. Det er derfor ikke en oversikt over antall deltakere (personer) i møtene. Det er heller ikke tatt hensyn til at noen av de påmeldte likevel ikke har møtt.

Figur 1: Oversikt over påmeldte aktører til reguleringsmøtene vår og høst

6.5 UTFORDRINGER I REGULERINGSPROSESSEN

Det fremgår uttrykkelig av havressursloven § 8 at når reguleringsrådet har behandlet forslag til reguleringer så er det ikke nødvendig med høring etter forvaltningsloven § 37. Reguleringsrådet behandlet reguleringssaker etter mandat fra, og med organisasjoner/etater oppnevnt av Fiskeri- og kystdepartementet, og kunne ta stilling til saker gjennom avstemning. Denne arbeidsformen åpnet for ”forhandlinger” mellom organisasjonene med sikte på å komme frem til kompromisser og omforente løsninger. Reguleringsrådet kunne således oppfattes om et ”verksted” hvor organisasjonene kunne gå inn i kompliserte drøftinger med myndighetene omkring innhold og utforming av reguleringene. Dette ga Reguleringsrådet stor grad av legitimitet i næringen.

Fiskeridirektoratet legger imidlertid til grunn at det fremdeles ikke er grunnlag for å oppnevne et slikt råd.

Forvaltningsloven § 37 pålegger forvaltningsorganet en viss undersøkelsesplikt før forskrifter fastsettes, herunder skal berørte interessegrupper som hovedregel gis anledning til å uttale seg før

det gjøres vedtak. I tillegg fastsetter utredningsinstruksen¹ prosedyreregler ved utarbeidelse av bl.a. forskrifter. Utgangspunktet etter forvaltningsloven er at det skal gjennomføres skriftlig høring, men forvaltningsorganet kan bestemme at forhandlinger om saken skal foregå i møte når saken egner seg for det. Som det fremgår ovenfor har dette blitt gjort siden 2006.

Det nevnes også at Fiskeridirektoratet konsulterer Sametinget i forkant av høringer i saker som har direkte betydning for samiske interesser, jf. kongelig resolusjon 1. juli 2005 om prosedyrer for konsultasjoner mellom statlige myndigheter og Sametinget.

Det er flere forhold som tilsier at ordningen med høringsmøter er hensiktsmessig ved behandling av forslag til fiskerireguleringer. Tiden mellom utarbeidelse av forslag til vedtakelse av de ulike reguleringer er som regel kort, og det er vanskelig å gjennomføre en skriftlig høringsprosess innenfor den tiden som tradisjonelt er til disposisjon. Gjennomføring av et møte gir dessuten en helt annen mulighet til å drøfte forslag og løsninger i fellesskap, og gir muligheter for umiddelbare avklaringer og utdypinger av ulike tema ved behov.

Av ulemper ved en slik behandlingsform kan det pekes på at det påløper reise- og oppholdsutgifter for de som møter, og at dette kan oppleves som et hinder for å delta. Det kan derfor oppstå en geografisk skjevhet ved at de som har kort reisevei i større grad møter enn de som har lengre vei, noe som vil kunne gå ut over representativiteten til de som deltar. Et møte som er åpent for enhver gir dessuten mulighet for at det brukes uforholdsmessig mye tid på å diskutere forhold som berører særinteresser, eller på å forklare forhold som er innlysende for mer innvidde aktører. Det kan også påvirke diskusjonen dersom pressen er til stede, både slik at dette kan hemme enkelte i meningsutvekslingen, men også slik at andre kan velge å profilere seg med sikte på å oppnå størst mulig oppmerksomhet rundt egen sak.

Det fins for øvrig eksempler på saker hvor det i ettertid kan stilles spørsmål ved om det var hensiktsmessig med en behandling i reguleringsmøtet. Til illustrasjon kan nevnes reguleringsmøtet 16. og 17. november 2010, hvor det bl.a. ble lagt frem forslag til regulering av fisket etter makrell i 2011. Forslaget innebar flere endringer i reguleringen av kystfartøygruppens fiske, med sammenslåing av redskapsgrupper, felles kvoteenheter, og fordeling av kvoteenheter etter hvilken redskapsgruppe fartøyene opprinnelig tilhørte. Dette forslaget var det vanskelig å få innspill på i møtet. Departementet fastsatte en regulering i tråd med forslaget, men i ettertid ble det reist flere innvendinger fra næringen mot reguleringen. Dette førte til at departementet til slutt omgjorde beslutningen og fastsatte en regulering tilsvarende ordningen i 2010.

Generelt kan det antas at det er vanskelig å få en god behandling av forslag om større omlegginger av reguleringene, innenfor de tidsrammene en vanligvis opererer med.

---

¹ Instruks om utredning av konsekvenser, foreleggelse og høring ved arbeidet med offentlige utredninger, forskrifter, proposisjoner og meldinger til Stortinget, fastsatt ved kongelig resolusjon 18. februar 2000.

Slik Fiskeridirektoratet ser det, kan hovedutfordringene knyttet til gjeldende høringsprosess oppsummeres slik:

- Stor åpenhet når det gjelder møtedeltakelse har etter hvert medført en viss ubalanse i geografisk og organisasjonsmessig representativitet i reguleringsmøtene.
- Reguleringene forberedes under stort tidspress, både i forvaltningen og i organisasjonslivet.
- Forskriftene fastsettes og kunngjøres til dels meget kort tid før de trer i kraft.

Når det gjelder møtedeltakelse, så har Fiskeridirektøren besluttet kun å invitere aktuelle fiskeri- og næringsorganisasjoner, miljøorganisasjoner, forskningsmiljøer mv og presse til reguleringsmøtet 7. juni 2011, med oppfordring til andre interesserte å sende innspill skriftlig. Dette vil etter Fiskeridirektørens oppfatning redusere problemet med geografisk og organisasjonsmessig ubalanse i møtet.

6.6 VURDERING AV ENDRINGER

Selv om det ikke er så vanlig ved forberedelse av fiskerireguleringer, kan en tenke seg at det i større grad tas i bruk skriftlige høringer i stedet for behandling i møter. Det er flere eksempler på at det er gjennomført slike høringer, blant de siste kan nevnes forslag til regulering av leppefisk, regulering av fangst av kongekrabbe og om utøvelse av selfangst.

Det følger av utredningsinstruksen at ved gjennomføring av alminnelig høring skal høringsfristen normalt være 3 måneder, og ikke mindre enn seks uker. Ved behov kan det imidlertid besluttes en kortere høringsfrist av statsråden i fagdepartementet, eller av fagdepartementet i saker der endelig vedtak treffes av en underliggende instans.

Dersom en i større grad går inn for en alminnelig skriftlig høring av reguleringsforslag, mener Fiskeridirektoratet at man – avhengig av tema - må være forberedt på å akseptere kortere frister enn 3 måneder.

Det er imidlertid ikke slik at et ønske eller behov for mer tid til å behandle reguleringsforslag står og faller med valg av skriftlig høring eller høringsmøte. Man kan for eksempel tenke seg at arbeidet med neste års reguleringer tar til så tidlig at et høringsmøte kan gjennomføres på et vesentlig tidligere tidspunkt enn i siste halvdel av november.

De reguleringene som behandles på reguleringsmøte er i stor grad de samme fra år til år, og gjennomgangen følger langt på vei en fast mal. Forslagene til de enkelte fiskerireguleringene innebærer vanligvis en gjennomgang av følgende hovedpunkter:

- Oppsummering av fisket foregående år.
- Kvoter og status i fisket inneværende år.
- Bestandssituasjon, kvotenivå og -fordeling neste år med erfaringer fra inneværende år.
- Andre reguleringslementer.

I tillegg til de faste innslagene med gjennomgang av ulike fiskerier, kan det også bli tatt opp særskilte tema. Eksempler på dette er forslag om innføring av sorteringsrist i rekefiske i Nordsjøen/Skagerrak og bruk av kvotefleksibilitet over årsskiftet.

En fremskyvning av tidspunkt for gjennomføring av reguleringsmøtene vil ha betydning for noen av punktene som tradisjonelt er til behandling, men ikke alle. Det forutsettes at det fremdeles skal gjennomføres et møte i andre halvår. Da kan det først fastslås at endret tidspunkt ikke får betydning når det gjelder oppsummering av fisket foregående år.

Når det gjelder totalkvotene, så fastsettes disse for de fleste arter etter råd fra Det internasjonale havforskningsrådet (ICES). Det vil vanligvis foreligge kvoteråd fra ICES for neste års fiske på arktiske bestander i løpet av juni, dvs for torsk, hyse og sei nord for 62°N (inkludert kysttorsk), snabeluer, vanlig uer og blåkveite. Det samme gjelder enkelte bestander i Nordsjøen og Skagerrak, slik som torsk, hyse og sei, nordsjø-sild, og hvitling og rødspette. For en del andre arter vil råd om kvoter for året etter vanligvis foreligge i løpet av oktober, slik som for norsk vårgytende sild, kolmule, makrell, lodde i Barentshavet, tobis og øyepål.

For enkelte bestander fastsettes kvoter etter råd fra Havforskningsinstituttet, slik som for kongekrabbe, vassild og rognkjeks.

Med grunnlag i kvoterådene fastsettes det hvert år totalkvoter (og nasjonale kvoter) for bestandene. Dette skjer på ulike tidspunkter, for en stor del avhengig av når forhandlinger med andre kyststater finner sted.

Totalkvotene for torsk og hyse nord for 62°N, lodde i Barentshavet og blåkveite, avtales for det enkelte år mellom Norge og Russland i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon. De siste årene har avtale om totalkvoter kommet i stand i løpet av ukene 40 - 42. Totalkvoten av sei nord for 62°N fastsettes av Fiskeri- og kystdepartementet, de siste tre årene i hhv uke 43, 39 og 47.

Totalkvoten av norsk vårgytende sild avtales mellom Norge, EU, Island og Russland, og foreligger vanligvis i løpet av oktober. Totalkvoten av kolmule fastsettes etter forhandlinger mellom kyststatene Norge, EU, Færøyene og Island, vanligvis i oktober/november.

Totalkvotene for en rekke bestander i sør fastsettes i årlige forhandlinger mellom Norge og EU. Dette gjelder torsk, hyse, sei, hvitling, rødspette og sild i Nordsjøen, samt øyepål, tobis, kolmule, brisling og flere andre bestander. Det avtales dessuten kvoter av flere bestander i

Skagerrak/Kattegat mellom Norge og EU (på vegne av Danmark og Sverige) av blant annet torsk, sild og brisling. Avtale med EU foreligger gjerne i løpet av desember. Avtalen for 2010 ble undertegnet først 26. januar 2010.

Når det gjelder makrell, så fastsatte tidligere Norge og EU en totalkvote, siden kom Færøyene med som kyststat. Også Island har gjennom flere år krevd anerkjennelse som kyststat og det er gjennomført flere forhandlingsrunder uten at det er oppnådd enighet. Årets makrellforvaltning er derfor basert på en bilateral avtale med EU som kom i stand 10. desember 2010.

Det er altså ikke uvanlig at det gjennomføres høring av reguleringer av en rekke fiskerier uten at det foreligger en fastsatt totalkvote. For flere bestander foreligger det imidlertid forvaltningsplaner, noe som reduserer usikkerheten knyttet til forventet totalkvote. Det kan derfor neppe være avgjørende for valg av høringstidspunkt hvor vidt det foreligger en fastsatt totalkvote/nasjonal kvote eller ikke.

Ved gjennomgang av kvoter og status inneværende år, vil enkelte fiskerier i stor grad være avsluttet, slik som loddefisket i Barentshavet, kolmulefisket og fisket etter rognkjeks. Her vil ikke en tidligere dato for reguleringsmøtene ha noen nevneverdig betydning. En rekke andre fiskerier vil imidlertid pågå utover høsten, slik at siste del av fisket ikke vil kunne omfattes av statusgjennomgangen. Dette er ikke noe problem i seg selv, men kan ha betydning for tilgangen på erfaringer som det kan trekkes vekslers på under utarbeidelse av neste års reguleringer. Spørsmålet om fremskyndelse av tidspunktet for gjennomføring av høringer dreier seg således ikke så mye om hvilke hindringer som foreligger, men kan oppfattes som et praktisk spørsmål om hvor mange ikke-fastsatte variabler det er hensiktsmessig å operere med i diskusjonen. Det må dessuten tas hensyn til behov for konsultasjoner med Sametinget i saker som direkte berører samiske interesser før reguleringsforslag legges frem.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det av hensyn til en effektiv og økonomisk forsvarlig gjennomføring av høringsmøtene er hensiktsmessig å kun ha ett møte om høsten, selv om man da må behandle reguleringer av fiskerier med ulik grad av avklaring mht kvoteråd, forhandlinger med andre land, erfaringer fra inneværende års fiske mv. En vesentlig fremskyvning av høringstidspunkt vil da for flere fiskerier kunne ha innvirkning for eksempel på diskusjoner om hvor høy overregulering som bør anvendes for kvotene påfølgende år, størrelsen på avsetninger til bifangstformål og lignende.

Det kan også skape større press for refordelinger dersom kvotenivå/overregulering er fastsatt på grunnlag av forutsetninger eller prognoser som viser seg å ikke være riktige. I fiskerier hvor det er åpnet for kvotefleksibilitet over årsskiftet vil usikkerhet om hvilke kvanta som overføres eller forskutteres fra det ene året til det andre være en del av dette bildet. Før aktuelle kyststatavtaler foreligger, vil det i tillegg til usikkerhet omkring kvotespørsmål også være uavklart hvilke soneadganger fartøyene vil kunne benytte seg av.

Etter Fiskeridirektoratets oppfatning vil det være uheldig om forslag om neste års reguleringer behandles så tidlig at vesentlige erfaringspunkter fra inneværende år og premisser for neste år ikke foreligger. Dette øker sannsynligheten for at det blir nødvendig med nye runder sent på året, med ekstraarbeid knyttet til vurderinger av behovet endringer i reguleringer som allerede har vært gjenstand for høring og eventuelt fastsatt for det påfølgende år.

Som et utgangspunkt er det hensiktsmessig at i hvert fall forhandlinger mellom Norge og Russland er gjennomført, slik at det kan tas hensyn til resultatene ved utarbeidelse av reguleringsforslag.

Fiskeridirektøren ser for seg følgende justeringer i gjeldende reguleringsprosess:

- Tidligere gjennomføring av reguleringsmøter (høstmøtet), antydningvis i slutten av oktober
- Noe tidligere fremleggelse av forslag til reguleringer
- Vurdering av mer bruk av skriftlig høring ved større endringer i reguleringsopplegget

Fiskeridirektøren ber om innspill og kommentarer til en eventuell omlegging av reguleringsprosessen.

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Trond Ottemo
Dato: 16.08.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 46803973
	E-post: trond.ottemo@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE 07.06.2011 - SAK6/2011 GJENNOMGANG OG EVENTUELL OMLEGGING AV REGULERINGSPROSESSEN FOR FISKERIENE

Fiskeridirektøren påpekte innledningsvis at det allerede er gjennomført en endring mht reguleringsmøtet, ettersom møtet denne gangen ikke er åpent for enhver men kun for personer som møter på vegne av inviterte fiskeri- og næringsorganisasjoner, miljøorganisasjoner, forskningsmiljøer mv eller presse.

Hun ba om innspill på saken, herunder følgende punkter:

- Tidligere gjennomføring av reguleringsmøter (høstmøtet), antydningssvis i slutten av oktober.
- Noe tidligere fremleggelse av forslag til reguleringer.
- Vurdering av mer bruk av skriftlig høringer ved større endringer i reguleringsopplegget.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforeningen støttet den nye praksisen med å begrense møtedeltakerne til representanter for landsdekkende organisasjoner. Videre ble verdien av å avholde reguleringsmøter fremholdt, med de muligheter for diskusjon om sakene, og den dynamikken dette gir. Det kan være hensiktsmessig med noe tidligere møter, men man bør være varsom med å fremskynde møtene vesentlig. Dersom det er tale om større omlegginger av reguleringene, bør man gjennomføre en vanlig skriftlig høring.

Norges Fiskarlag uttrykte tilfredshet med den nye møtedeltakelsen, og var ellers enig i bemerkningene fra FHL.

Fiskerkjøpernes Forening var enig i at det kan være en fordel å ha et noe tidligere møte, og mente dessuten at man burde vurdere å avholde et reguleringsmøte i Tromsø.

Norges Sildesalgslag reiste spørsmål om det var nødvendig å avholde reguleringsmøter hver vår, og pekte på at man kanskje kan la være å gjennomføre møter dersom det ikke er viktige og prinsipielle saker som bør drøftes. Man kan som alternativ heller sende ut skriftlige statusgjennomganger på de aktuelle fiskeriene.

Sak 7/2011

Eventuelt

NOTAT

Saksnummer: 11/6590	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 31.08.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 3	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Anne Marie Abotnes
Ingvild Bergan
Ida K. Omenaas Flaageng
Guro Gjelsvik
Ola Roth Johnsen
Thord Monsen
Snorri Palmason
Anne Kjos Veim

REFERAT FRA REGULERINGSMØTE - SAK 7/2011 - EVENTUELT

I forbindelse med Reguleringsmøtet ble følgende saker tatt opp under eventuelt:

- Pigghå
- Blålange
- Ål
- Øyepål
- Sei nordsjøen
- Sild sør

PIGGHÅ

Fiskeridirektøren startet med å summere opp og informere om at Fiskeridirektoratet har fått spørsmål fra Norges Fiskarlag om det er mulig å ha en ukesavregning på bifangst. Direktøren opplyste videre at Pigghåen er rødlistet, og at Fiskeri- og kystdepartementet har bedt direktoratet om å utarbeide forslag til et overvåkningsfiske. Reguleringen for 2011 innebærer et forbud mot direktefiske etter pigghå. Dersom man får bifangst over 50% skal hele fangsten inndras. Til tross for den endrede reguleringen har man så langt i år ikke hatt en veldig stor nedgang i landet pigghå. Av sedlene som var levert med pigghå i forkant av Reguleringsmøtet, så var det 2% som hadde over 50% pigghå. Fiskeridirektøren ga uttrykk for at hun håpte at det som stod på sluttsedlene gir et riktig bilde av det som blir tatt.

Norges Fiskarlag har hatt henvendelser fra flere av de som driver med tradisjonelt garnfiske på kysten om at de har hatt problemer som følge av den gjeldende reguleringen. Fiskarlaget ønsket primært en avregning på ukesbasis, og hadde en formening om at dette ikke ville ha stor innflytelse på bestanden. Norges Fiskarlag la til grunn at med det regelverket som er nå, så er en ukesavregning på bifangsten det mest praktiske. Fiskerne frykter å komme i situasjoner der man har rene fangster av pigghå, og mange reagerer på at hele fangsten blir inndradd, ikke bare pigghåen.

Norges Kystfiskarlag støttet Norges Fiskarlag i at dagens bifangstregulering medførte problemer for fiskerne.

Havforskningsinstituttet informerte om at det foreligger enighet om at pigghåen i Norge er en del av en nordatlantisk bestand. ICES rådene samt dataene som foreligger på pigghå innebærer at den er å anse som truet. Man har ikke egne tidsserier for pigghå i norske farvann, slik at man kan si noe om utviklingen hos oss. Imidlertid antas det at norske farvann er viktige områder for haien, all den tid den yngler her. Havforskningsinstituttet ga uttrykk for at de ønsker et overvåkningsfiske så man kan få tall å måle bestanden opp mot. Instituttet har fått informasjon fra fiskere om at bestanden er på bedringens vei, men i og med at det ikke foreligger tall å sammenligne med, så kan man ikke si noe om dette med sikkerhet.

Fiskeridirektøren informerte om at man ville ta en vurdering i forhold til spørsmålet fra Norges Fiskarlag i etterkant av arbeidsgruppen sitt møte.

BLÅLANGE

Norges Fiskarlag tok opp spørsmålet om bifangstprosenten på blålange. Noen steder får man innblanding inni fjordene. Innblandingen forekommer enkelte tider på året, og innimellom er innblandingen et problem. Det ble ikke fremmet noe innspill om endring av reguleringen.

ÅL

Det ble vist til overvåkningsfisket i 2010, med spørsmål om det ville bli startet opp et tilsvarende forskningsfiske i år. Fiskeridirektoratet pekte på at forskningsfisket var designet slik at det skulle være selvfinansiert ved at fisker solgte fangsten, men pga omsetningsproblemer har en valgt ikke å sette i gang et forskningsfiske i år.

ØYEPÅL

Norges Fiskarlag ba om at bifangst på 20% øyepål i annet direktefiske blir opphevet så snart som mulig. Kolmulefisket som skal foregå er et avgrenset fiske på 8 000 tonn. Norges Fiskarlags vurdering er at dette ikke vil avstedkomme noen stor neddreping av øyepål, og organisasjonen syns det er en oppsiktsvekkende nedgang med reduksjon av kvote. Fiskarlaget forstod for så vidt begrunnelsen om å beskytte yngelen. Øyepål som er 2-3 år vil blande seg med kolumulen, noe som kan være et problem. Norges Fiskarlag henviste til et skriv sendt fra Fiskebåt og ba om at øyepålfangsten ble satt opp til maksimum 49% sammen med andre fiskeslag i fisket etter kolmule. Organisasjonen ba videre om at det ble tatt en vurdering på saken så snart som mulig.

Fiskeridirektøren lovt å se nærmere på saken.

SEI NORDSJØEN

I sakspapiret ble det vist til at fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse hadde en lav utnyttelse av gruppekvote. Næringen viste til at flåten var opptatt med andre fiskerier, men at det var behov for bifangst av sei i andre fiskerier. Det ble bedt om at det foreløpig ikke ble gjort noen justeringer mellom gruppene.

For øvrig var det ingen kommentarer til saken.

SILD SØR

Norges Fiskarlag viste til brev av 31. mai 2011 fra Fiskebåtrederne Forbund vedrørende bifangstavsetning av trålgruppens nordsjøsildkvote i 2011. Det er avsatt 2000 tonn av trålgruppens nordsjøsildkvote på 4135 tonn til dekning av eventuell bifangst i industritrålfisket i 2011. Fiskeridirektoratet ble anmodet om å forberede en snarlig refordeling av det meste av avsetningen dersom det reviderte kvoterådet for øyepål ikke gir grunnlag, eller eventuelt kun et beskjedent grunnlag, for direktefiske etter øyepål i 2011. Det ble også vist til at det er et begrenset kolmulefisket i 2011, noe som fører til et beskjedent bifangstfiske av sild.

ADRESSATLISTE:

- Bividi, sjøsamisk fangst- og fiskeriorganisasjon
- Direktoratet for naturfovaltning
- Fiskekjøpernes Forening
- Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening
- Fiskeri- og kystdepartementet
- Fiskeribladet Fiskaren
- Nofima
- Fiskesalgslagenes Samarbeidsråd
- Havforskningsinstituttet
- Kommunenes Sentralforbund
- Kystverket
- Kystskvadron Nord
- Kystskvadron Sør
- Landsdelsutvalget for Nord-Norge og Nord-Trøndelag
- NHO Reiseliv
- Norges Fiskarlag
- Norges Fiskerihøgskole
- Norges Fritids- og småfiskerforbund
- Norges Kyst- og fjordfiskarlag
- Norges Kystfiskarlag
- Norges Naturvernforbund
- Norges Råfisklag
- Norges Sildesalgslag
- Norsk nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund
- Norsk Sjømannsforbund
- Norske Sjømatbedrifters Landsforening
- Pelagisk Forening
- Sametinget
- Sjef Kystvakt
- Surofi
- WWF